Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 1. júna 2022 *

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Postup riešenia krízovej situácie v prípade subjektu, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá – Prijatie programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español zo strany SRB – Žaloba o neplatnosť – Napadnuteľný akt – Prípustnosť – Právo byť vypočutý – Majetkové právo – Povinnosť odôvodnenia – Články 18, 20 a 24 nariadenia (EÚ) č. 806/2014“

Vo veci T-481/17,

Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, so sídlom v Madride (Španielsko),

Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), so sídlom v Zürichu (Švajčiarsko),

v zastúpení: R. Pelayo Jiménez, A. Muñoz Aranguren a R. Pelayo Torrent, advokáti,

žalobkyne,

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: J. King a M. Fernández Rupérez, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: S. Centeno Huerta, L. Aguilera Ruiz, S. Jiménez García a J. Rodríguez de la Rúa Puig, splnomocnení zástupcovia,

Európsky parlament, v zastúpení: P. López-Carceller, M. Martínez Iglesias, L. Visaggio, J. Etienne, M. Menegatti a M. Sammut, splnomocnení zástupcovia,

Rada Európskej únie, v zastúpení: A. de Gregorio Merino, J. Bauerschmidt, A. Westerhof Löfflerová a H. Marcos Fraile, splnomocnení zástupcovia,

Európska komisia, v zastúpení: L. Flynn a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: španielčina.

a

Banco Santander, SA, so sídlom v Santanderi (Španielsko), v zastúpení: J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero a J. Remón Peñalver, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia výkonného zasadnutia SRB SRB/EES/2017/08 zo 7. júna 2017 o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español, SA,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda M. van der Woude, sudcovia M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (spravodajca) a G. Steinfatt,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. júna 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 V nadväznosti na finančnú krízu z roku 2008 bolo prijaté rozhodnutie o vytvorení bankovej únie v rámci Európskej únie, založenej na jednotnom, úplnom a podrobnom súbore pravidiel pre finančné služby, ktorý bude platiť pre celý vnútorný trh a zahŕňať jednotný mechanizmus dohľadu, ako aj nové rámce ručenia za vklady a riešenia zlyhaní bánk.

2 Prvá etapa vytvárania bankovej únie spočívala v zriadení jednotného mechanizmu dohľadu (JMD) nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63). Podľa odôvodnenia 12 tohto nariadenia by mal JMD zabezpečiť, aby sa politika Únie týkajúca sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami vykonávala súdržne a účinne, aby sa jednotný súbor pravidiel pre finančné služby uplatňoval rovnakým spôsobom na úverové inštitúcie vo všetkých dotknutých členských štátoch a aby tieto úverové inštitúcie podliehali dohľadu najvyššej kvality bez toho, aby ho obmedzovali iné, neprudenciálne aspekty. Na tento účel nariadenie č. 1024/2013 poveruje Európsku centrálnu banku (ECB) osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, s cieľom prispieť k bezpečnosti a solidarite úverových inštitúcií a k stabilite finančného systému v Únii a v každom členskom štáte.

3 Následne bola prijatá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho

parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190). Jej odôvodnenie 1 znie takto:

„Finančná kríza ukázala, že na úrovni Únie je výrazný nedostatok vhodných nástrojov, pomocou ktorých by bolo možné účinne riešiť situáciu nezdravých alebo zlyhávajúcich úverových inštitúcii a investičných spoločností… Takéto nástroje sú potrebné najmä na to, aby sa zabránilo platobnej neschopnosti, alebo v prípade, keď platobná neschopnosť nastane, na minimalizáciu nepriaznivých následkov pomocou zachovania systémovo dôležitých funkcií príslušnej inštitúcie. Počas krízy boli uvedené výzvy významným faktorom, ktorý prinútil členské štáty zachrániť inštitúcie pomocou použitia peňazí daňových poplatníkov. Cieľom dôveryhodného rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií je v čo najväčšej miere predchádzať nutnosti prijímať takéto kroky.“

4 Cieľom smernice 2014/59 je zaviesť spoločné minimálne pravidlá harmonizácie vnútroštátnych ustanovení upravujúcich riešenie krízových situácií bánk v Únii a smernica stanovuje spoluprácu medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií v prípade zlyhania cezhraničných bánk. V tomto smere smernica 2014/59 predovšetkým v článku 3 ods. 1 stanovuje, že každý členský štát určí jeden alebo výnimočne viacero orgánov pre riešenie krízových situácií, ktoré sú splnomocnené uplatňovať nástroj riešenia krízových situácií a vykonávať právomoci riešiť krízové situácie.

5 Vzhľadom na to, že na jednej strane smernica 2014/59 nemala za následok centralizáciu rozhodovacieho procesu v oblasti riešenia krízových situácií, že predovšetkým vnútroštátnym orgánom v jednotlivých členských štátoch poskytovala spoločné nástroje a právomoci na riešenie krízových situácií a že im ponechávala právomoc voľnej úvahy, pokiaľ ide o použitie týchto nástrojov a vnútroštátnych mechanizmov na financovanie riešenia krízových situácií, a na druhej strane vzhľadom na to, že smernica úplne nebránila prijímaniu samostatných a potenciálne protichodných rozhodnutí o riešení krízových situácií cezhraničných skupín v členských štátoch, však bolo prijaté rozhodnutie o zavedení jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (SRM).

6 Druhá etapa vytvárania bankovej únie tak spočívala v prijatí nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

7 Odôvodnenie 12 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Zabezpečenie toho, aby sa v rámci Únie prijímali účinné rozhodnutia o riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, okrem iného aj v súvislosti s používaním financovania získaného na úrovni Únie, zohráva kľúčovú úlohu z hľadiska dobudovania vnútorného trhu s finančnými službami. V rámci vnútorného trhu môže zlyhanie týchto inštitúcií ovplyvniť stabilitu finančných trhov Únie ako celku. Zabezpečenie účinného financovania riešenia krízových situácií vo všetkých členských štátoch je ako prostriedok zaistenia rovnakých podmienok pre hospodársku súťaž a zlepšenie fungovania vnútorného trhu v najlepšom záujme nielen členských štátov, v ktorých banky vykonávajú svoju činnosť, ale aj všetkých členských štátov vo všeobecnosti. Bankové systémy na vnútornom trhu sú vo vysokej miere navzájom prepojené, skupiny bánk sú medzinárodné a banky majú veľký percentuálny podiel zahraničných aktív. Ak by sa SRM nezriadil, krízy bánk v členských štátoch zúčastnených na JMD by mali silnejší negatívny

systémový vplyv aj na nezúčastnené členské štáty. Zriadením SRM sa zabezpečí neutrálny prístup pri riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, a tým sa zvýši stabilita bánk v zúčastnených členských štátoch a predíde sa presahovaniu účinkov kríz do nezúčastnených členských štátov, čím sa uľahčí fungovanie vnútorného trhu ako celku. Mechanizmy spolupráce, pokiaľ ide o inštitúcie usadené v zúčastnených aj nezúčastnených členských štátoch, by mali byť jasné a žiaden členský štát ani skupina členských štátov by nemala byť priamo ani nepriamo diskriminovaná ako miesto poskytovania finančných služieb.“

8 Podľa článku 1 prvého odseku je cieľom nariadenia č. 806/2014 stanoviť jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií subjektov uvedených v článku 2, ktoré sú usadené v zúčastnených členských štátoch, konkrétne bánk, ktorých domovským orgánom dohľadu je ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán v členských štátoch, ktorých menou je euro, alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro a ktoré nadviazali úzku spoluprácu v súlade s článkom 7 nariadenia č. 1024/2013 (pozri odôvodnenie 15 nariadenia č. 806/2014).

9 Článok 1 druhý odsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že uvedené jednotné pravidlá a uvedený jednotný postup uplatňuje Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) zriadená v súlade s článkom 42 nariadenia spolu s Radou Európskej únie, Európskou komisiou a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v rámci SRM zriadeného týmto nariadením. Ďalej je v ňom uvedené, že SRM je podporovaný jednotným fondom na riešenie krízových situácií (JFRKS).

10 Podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 SRB prijíma rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s finančnou inštitúciou usadenou v zúčastnenom členskom štáte, keď sú splnené tri podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 tohto nariadenia.

11 Podľa prvej podmienky subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Túto podmienku posudzuje ECB po porade so SRB alebo samotná SRB a považuje sa za splnenú, ak sa subjekt nachádza v jednej alebo viacerých situáciách uvedených v článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014.

12 Druhá podmienka predpokladá, že neexistujú reálne vyhliadky, že iné opatrenia súkromného sektora alebo opatrenia dohľadu by zabránili zlyhaniu subjektu v primeranom časovom horizonte.

13 Podľa tretej podmienky je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme, t. j. je nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie, pričom likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov.

14 Článok 14 nariadenia č. 806/2014 vymedzuje ciele riešenia krízových situácií takto: zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií; zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“; chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory; chrániť vkladateľov a investorov; chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetok.

15 Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečí, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu vrátane SRB a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov dotknutého subjektu.

16 Podľa článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 je oceňovanie neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, prípadne rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje.

17 Ak sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, SRB prijme program riešenia krízovej situácie.

18 Keď SRB, Rada a Komisia konajú v rámci postupu riešenia krízových situácií, musia zabezpečiť, aby bolo opatrenie na riešenie krízovej situácie prijaté v súlade s určitými zásadami vymenovanými v článku 15 nariadenia č. 806/2014, medzi ktoré patrí zásada, podľa ktorej akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví, ako aj zásada, podľa ktorej nijaký veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty, než by utrpel, keby sa subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania.

19 V programe riešenia krízovej situácie SRB určí uplatnenie nástrojov na riešenie krízových situácií. V článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 sú vymenované jednotlivé dostupné nástroje na riešenie krízových situácií, konkrétne odpredaj obchodnej činnosti, využitie preklenovacej inštitúcie, oddelenie aktív a záchrana pomocou vnútorných zdrojov.

20 V programe riešenia krízovej situácie môže SRB tiež uplatniť svoju právomoc na odpísanie alebo vykonanie konverzie kapitálových nástrojov dotknutého subjektu, a to za podmienok stanovených v článku 21 nariadenia č. 806/2014. Podľa článku 19 nariadenia č. 806/2014 môže opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňať aj udelenie štátnej pomoci alebo pomoci z JFRKS.

21 Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 bezodkladne po prijatí programu riešenia krízových situácií ho SRB postúpi Komisii. Do 24 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB Komisia tento program buď schváli, alebo voči nemu vznesie námietku, pokiaľ ide o aspekty týkajúce sa jej vlastného uváženia, ktoré nie sú uvedené v treťom pododseku, konkrétne splnenie kritéria verejného záujmu alebo podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS. Čo sa týka týchto aspektov súvisiacich s voľnou úvahou, do 12 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB môže Komisia navrhnúť Rade, aby voči tomuto programu riešenia krízovej situácie vzniesla námietku z dôvodu, že program prijatý zo strany SRB nespĺňa kritérium verejného záujmu, alebo aby schválila podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS stanovenú v programe riešenia krízových situácií prijatom zo strany SRB, prípadne voči nej vzniesla námietku. Program riešenia krízových situácií môže nadobudnúť účinnosť len vtedy, ak Rada alebo Komisia nevznesú námietku do 24 hodín od jeho postúpenia zo strany SRB.

22 Článok 18 ods. 9 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB zabezpečí prijatie potrebného opatrenia na riešenie krízovej situácie na účely realizácie programu riešenia krízových situácií zo strany dotknutých vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií. Program riešenia krízových situácií je určený dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, pričom sa v ňom uvádzajú inštrukcie pre tieto orgány, ktoré prijímajú všetky opatrenia nevyhnutné na jeho vykonanie v súlade s článkom 29 nariadenia prostredníctvom výkonu právomocí riešiť krízové situácie.

23 Podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, SRB zabezpečí, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba po tom, čo sa vykoná opatrenie na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie môže podľa článku 76 ods. 1

písm. e) nariadenia č. 806/2014 viesť k vyplateniu náhrady akcionárom alebo veriteľom, ak im v rámci riešenia krízovej situácie vznikli väčšie straty, než aké by im vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

24 Žalobkyne Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) boli akcionármi banky Banco Popular Español, SA (ďalej len „Banco Popular“) pred prijatím programu riešenia jej krízovej situácie.

O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie

25 Skupina Banco Popular, ktorej materskou spoločnosťou bola banka Banco Popular, bola v čase riešenia krízovej situácie šiestou bankovou skupinou v Španielsku.

26 V roku 2016 banka Banco Popular zvýšila svoje základné imanie o 2,5 miliardy eur.

27 Dňa 5. decembra 2016 bol na výkonnom zasadnutí SRB prijatý plán riešenia krízovej situácie skupiny Banco Popular. Nástrojom riešenia krízových situácií uprednostneným v tomto pláne riešenia krízovej situácie bol nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorý je upravený v článku 27 nariadenia č. 806/2014.

28 Dňa 3. februára 2017 banka Banco Popular uverejnila ročnú správu za rok 2016, v ktorej uviedla, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo ku konsolidovanej strate vo výške 3,485 miliardy eur, ako aj že vymenuje nového výkonného riaditeľa.

29 Dňa 10. februára 2017 agentúra DBRS Ratings Limited (DBRS) (teraz DBRS Morningstar) znížila rating banky Banco Popular s negatívnym výhľadom, a to vzhľadom na zhoršenú kapitálovú situáciu banky Banco Popular spôsobenú vyššou čistou stratou, než je strata očakávaná podľa ročnej správy, ktorá je uvedená v bode 28 vyššie, ako aj úsilím banky Banco Popular o zníženie stále vysokého objemu zlých aktív.

30 Dňa 3. apríla 2017 banka Banco Popular oznámila výsledok vnútorného auditu, podľa ktorého môžu byť potrebné úpravy ročnej správy za rok 2016. Tieto úpravy boli vykonané vo finančnej správe banky Banco Popular za prvý štvrťrok 2017.

31 Dňa 10. apríla 2017 predseda správnej rady na valnom zhromaždení akcionárov banky Banco Popular oznámil, že banka plánuje buď zvýšenie imania, alebo predaj podniku z dôvodu situácie skupiny z hľadiska vlastného kapitálu a úrovne zlých aktív. Výkonný riaditeľ banky Banco Popular bol nahradený novým riaditeľom menej ako rok po nástupe do funkcie.

32 V nadväznosti na oznámenie z 3. apríla 2017 o potrebe úpravy finančných výsledkov za rok 2016 agentúra DBRS 6. apríla znížila rating banky Banco Popular, pričom potvrdila negatívny výhľad. Nasledovalo zníženie ratingu banky Banco Popular s negatívnym výhľadom agentúrou Standard & Poor’s 7. apríla a agentúrou Moody’s Investors service (ďalej len „Moody’s“) 21. apríla 2017.

33 V apríli 2017 začala banka Banco Popular proces súkromného predaja s cieľom dosiahnuť prevzatie silným konkurentom, čo by napravilo jej finančnú situáciu. Konečný termín na to, aby prípadní nadobúdatelia, ktorí majú záujem o kúpu banky Banco Popular, predložili ponuku, bol stanovený na 10. júna 2017 a neskôr bol predĺžený do konca júna 2017.

34 Dňa 5. mája 2017 predstavila banka Banco Popular svoju finančnú správu za prvý štvrťrok 2017, v ktorej oznámila stratu vo výške 137 miliónov eur.

35 Dňa 12. mája 2017 požiadavka na krytie likvidity *(Liquidity Coverage Requirement)* banky Banco Popular poklesla pod minimálnu úroveň 80 %, ktorú stanovuje článok 460 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).

36 Spoločnosť Banco Santander, SA listom zo 16. mája 2017 oznámila banke Banco Popular, že nie je schopná predložiť záväznú ponuku v rámci procesu súkromného predaja.

37 Dňa 16. mája 2017 spoločnosť Banco Popular v oznámení dôležitej skutočnosti zaslanom Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Národná komisia pre trh s cennými papiermi, Španielsko) uviedla, že v procese súkromného predaja prejavili záujem možní nadobúdatelia, nebola však predložená nijaká záväzná ponuka.

38 Dňa 19. mája 2017 agentúra FITCH znížila dlhodobý rating banky Banco Popular.

39 Dňa 23. mája 2017 predsedníčka SRB Elke König poskytla rozhovor televíznej stanici Bloomberg, počas ktorého dostala otázky najmä v súvislosti so situáciou banky Banco Popular.

40 V priebehu mája 2017 mnohé články v tlači informovali o ťažkostiach banky Banco Popular. Ako príklad treba spomenúť článok z 11. mája 2017 uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „Saracho si pre hroziaci bankrot objednáva u spoločností JP Morgan a Lazard urýchlený predaj banky Popular“ (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). V tomto článku je uvedené, že riaditeľ banky poveril spoločnosti JP Morgan a Lazard zabezpečením urýchleného predaja banky z dôvodu hroziaceho bankrotu v dôsledku masívneho odlevu vkladov individuálnych a inštitucionálnych klientov a že podľa jeho názoru je jediným spôsobom na zabezpečenie životaschopnosti banky úplný a urýchlený predaj celej skupiny. V článku je uvedené, že „vzhľadom na pretrvávajúci odlev vkladov a na ukončenie prísunu vonkajších zdrojov financovania banke vážne hrozí bankrot, v dôsledku čoho bol [jej riaditeľ] nútený prijať to najdrastickejšie opatrenie a postupne prestať s odpredajom aktív s cieľom zlepšiť podiely vlastného kapitálu a splniť požiadavky ECB“.

41 Dňa 15. mája 2017 článok uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „ECB vykonáva v banke Banco Popular počas dvoch mesiacov inšpekciu, zatiaľ čo proces predaja je v plnom prúde“ (El ECB inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), informuje, že plán predaja banky Banco Popular, ktorý realizuje jej riaditeľ, bol prijatý po inšpekcii ECB, ktorá potvrdila nedostatočné rezervy. Podľa tohto článku inšpektori ECB konštatovali, že ťažkosti banky Banco Popular súvisia s tým, že nemá dostatočné rezervy na krytie svojej expozície operáciám s nehnuteľnosťami, a že je nevyhnutné zabrániť príležitostnému rušeniu vkladov. Inšpektori zároveň vyjadrili nespokojnosť s predložením účtovnej závierky za rok 2016.

42 Dňa 31. mája 2017 agentúra Reuters uverejnila článok nazvaný „EÚ, varovanie pred rizikom riešenia krízovej situácie banky Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular). V tomto článku je predovšetkým uvedené, že podľa nemenovaného vysoko postaveného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, ak nenájde kupca. Podľa tohto článku úradník zároveň uviedol, že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“ a vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu.

43 V ten istý deň uverejnila SRB tlačovú správu, v ktorej poprela obsah tohto článku.

44 V prvých dňoch júna 2017 musela banka Banco Popular čeliť masívnemu výberu likvidity.

45 Ráno 5. júna 2017 banka Banco Popular predložila Banco de España (Národná banka Španielska) prvú žiadosť o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity a popoludní druhú žiadosť, v ktorej bola zvýšená požadovaná suma z dôvodu významného pohybu likvidity. Na základe žiadosti Národnej banky Španielska a v nadväznosti na posúdenie žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular, ktoré v ten istý deň vykonala ECB, Rada guvernérov ECB nevzniesla námietky voči poskytnutiu núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular na obdobie do 8. júna 2017. Banka Banco Popular získala časť tejto núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity a následne Národná banka Španielska uviedla, že nie je schopná poskytnúť banke Banco Popular dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

46 Dňa 6. júna 2017 agentúry DBRS a Moody’s znížili rating banky Banco Popular.

O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie

47 Dňa 23. mája 2017 SRB poverila spoločnosť Deloitte ako nezávislého experta, aby vykonala ocenenie banky Banco Popular podľa článku 20 nariadenia č. 806/2014.

48 Dňa 24. mája 2017 si SRB od banky Banco Popular na základe článku 34 nariadenia č. 806/2014 vyžiadala informácie potrebné na vykonanie ocenenia. Dňa 2. júna 2017 požiadala banku Banco Popular aj o informácie o procese súkromného predaja, ako aj o poskytnutie prístupu do zabezpečenej virtuálnej dátovej miestnosti, ktorú banka zriadila v rámci tohto postupu.

49 Dňa 3. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/06, určené pre Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, Španielsko), ktoré sa týkalo predaja banky Banco Popular (ďalej len „rozhodnutie o predaji“). SRB schválila okamžité začatie postupu predaja banky Banco Popular zo strany FROB a informovala fond o požiadavkách v súvislosti s predajom v súlade s článkom 39 smernice 2014/59. SRB najmä uviedla, že FROB musí kontaktovať päť potenciálnych nadobúdateľov, ktorí boli vyzvaní na predloženie ponuky v rámci procesu súkromného predaja.

50 Z piatich potenciálnych nadobúdateľov sa dvaja rozhodli, že sa na postupe predaja nezúčastnia, a jedného vylúčila ECB z dôvodov súvisiacich s bankovým dohľadom.

51 Dňa 4. júna 2017 dvaja potenciálni nadobúdatelia, ktorí sa rozhodli zúčastniť na postupe predaja, Banco Santander a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), podpísali dohodu o mlčanlivosti a 5. júna 2017 získali prístup do virtuálnej dátovej miestnosti.

52 Dňa 5. júna 2017 SRB schválila prvé ocenenie (ďalej len „ocenenie 1“) podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie na účely určenia, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízovej situácie, vymedzené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

53 Dňa 6. júna 2017 ECB po porade so SRB vykonala posúdenie situácie banky Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014.

54 ECB v tomto posúdení uviedla, že v predchádzajúcich mesiacoch sa výrazne zhoršil stav likvidity banky Banco Popular, a to predovšetkým v dôsledku významného vyčerpania vkladovej základne. Banka Banco Popular čelila významným záporným tokom likvidity vo všetkých klientskych segmentoch. ECB vymenovala udalosti, ktoré viedli k problémom s likviditou banky Banco Popular.

55 V tomto smere poukázala na to, že Banco Popular vo februári 2017 pri predstavení svojej ročnej účtovnej závierky informovala o tom, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo k strate 3,485 miliardy eur za rok 2016, ako aj že nahradila svojho dlhoročného výkonného riaditeľa, ktorý začal s revíziou stratégie banky. Oznámenie o dodatočných rezervách a o stratách na konci účtovného obdobia viedlo k zníženiu ratingu banky Banco Popular agentúrou DBRS 10. februára 2017 a vyvolalo vážne obavy u klientov banky Banco Popular, ktoré sa odrazili vo významom a neočakávanom rušení vkladov a v zvýšenej frekvencii návštev klientov v pobočkách banky.

56 ECB zároveň uviedla, že verejné vyhlásenie *ad hoc* banky Banco Popular z 3. apríla 2017, v ktorom informovala o výsledkoch viacerých vnútorných auditov, ktoré môžu mať významný vplyv na účtovnú závierku spoločnosti, ako aj potvrdenie, že jej výkonný riaditeľ bude nahradený menej ako rok od svojho nástupu do funkcie, vyvolalo vlnu výberu vkladov. ECB poukázala na to, že túto vlnu výberu vkladov spôsobilo aj:

– zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Standard & Poor’s 7. apríla 2017,

– oznámenie banky Banco Popular z 10. apríla 2017, že nebude vyplácať dividendy a že možno bude nevyhnutné zvýšenie imania alebo predaj podniku z dôvodu napätej situácie v oblasti vlastného kapitálu a nevyhnutného prispôsobenia ďalším bankovým inštitúciám, pokiaľ ide o krytie zlých aktív,

– zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Moody’s 21. apríla 2017,

– zverejnenie výsledkov za prvý štvrťrok 2017, ktoré boli horšie, než sa očakávalo,

– také neustále negatívne mediálne pokrytie, akým sú články z 11. a 15. mája 2017, spomenuté v bodoch 40 a 41 vyššie, podľa ktorých výkonný riaditeľ banky Banco Popular nariadil urýchlený predaj banky z dôvodu bezprostrednej hrozby bankrotu alebo nedostatku likvidity a banka potrebuje významný objem dodatočných rezerv v dôsledku inšpekcie na mieste vykonanej orgánom zodpovedným za dohľad.

57 ECB zároveň konštatovala, že banka prišla od 31. mája 2017 o zvlášť dôležité vklady po tom, čo médiá uverejnili informáciu, že banka by sa mohla dostať do konkurzu, ak by prebiehajúci proces predaja nebol úspešný vo veľmi krátkom časovom horizonte.

58 Ďalej ECB poukázala na to, že hoci banka Banco Popular v predchádzajúcich týždňoch prijala rôzne opatrenia na vytvorenie dodatočnej likvidity a začala ich uplatňovať, rozsah realizovaného a očakávaného prílevu likvidity je nedostatočný na vyriešenie vyčerpania stavu likvidity banky Banco Popular ku dňu vykonania posúdenia. Zároveň uviedla, že ani po poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, voči ktorému Rada guvernérov ECB 5. júna 2017 nevzniesla námietky, stav likvidity k tomuto dátumu nepostačuje na zaručenie schopnosti banky Banco Popular splniť si záväzky najneskôr 7. júna 2017.

59 ECB sa domnievala, že opatrenia, ktoré už banka Banco Popular prijala, neboli dostatočne účinné na to, aby zvrátili zhoršovanie stavu jej likvidity. Poukázala na to, že ako alternatívne opatrenie na zaručenie schopnosti splniť svoje splatné záväzky chce Banco Popular uskutočniť predaj podniku, t. j. predaj silnejšiemu konkurentovi. ECB sa však domnievala, že vzhľadom na zhoršenie stavu likvidity banky Banco Popular, na chýbajúce dôkazy o jej schopnosti zvrátiť v blízkej budúcnosti svoj stav likvidity a na to, že rokovania zatiaľ neviedli k pozitívnemu výsledku, sa potvrdenie takého súkromného predaja nedá očakávať v takej lehote, aby banka Banco Popular mohla uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.

60 ECB konštatovala, že zároveň nie sú k dispozícii opatrenia dohľadu alebo včasnej intervencie, pomocou ktorých by bolo možné okamžite obnoviť stav likvidity banky Banco Popular a zabezpečiť jej dostatok času na uskutočnenie predaja podniku alebo iného riešenia. Opatrenia, ktoré má ECB k dispozícii ako príslušný orgán na základe prebratia do vnútroštátnych predpisov článku 104 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), ako aj článkov 27 až 29 smernice 2014/59 alebo článku 16 nariadenia č. 1024/2013, nemôžu zabezpečiť, aby bola banka Banco Popular schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, a to vzhľadom na rozsah a rýchlosť zaznamenaného zhoršovania likvidity.

61 V dôsledku toho ECB predovšetkým po zohľadnení nadmerného výberu vkladov, rýchlosti, akou banka prichádza o likviditu, a jej neschopnosti vytvárať ďalšiu likviditu dospela k záveru, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. ECB konštatovala, že sa dá vychádzať z toho, že Banco Popular zlyháva alebo v každom prípade v blízkej budúcnosti zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

62 Dňa 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.

63 V ten istý deň FROB prijal list obsahujúci informácie o postupe predaja (ďalej len „list o postupe predaja“), v ktorom bola lehota na predloženie ponúk stanovená do polnoci 6. júna 2017.

64 Stále v ten istý deň spoločnosť BBVA, jeden z dvoch potenciálnych nadobúdateľov banky Banco Popular, oznámila FROB, že nepredloží ponuku.

65 Rovnako 6. júna 2017 spoločnosť Deloitte predložila SRB druhé ocenenie (ďalej len „ocenenie 2“), vypracované podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Cieľom ocenenia 2 bolo odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť,

pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Toto ocenenie predovšetkým odhadlo hospodársku hodnotu banky Banco Popular na 1,3 miliardy eur pri najlepšom scenári, na mínus 8,2 miliardy eur pri najnepriaznivejšom scenári a na mínus 2 miliardy eur pri najlepšom odhade.

66 Dňa 7. júna 2017 predložila spoločnosť Banco Santander záväznú ponuku.

67 Listom zo 7. júna 2017 FROB informoval SRB, že spoločnosť Banco Santander 7. júna o 3h12 predložila ponuku a že za predaj akcií banky Banco Popular ponúka cenu jedno euro. FROB uviedol, že jeho riadiaci výbor považuje spoločnosť Banco Santander za predkladateľa ponuky v rámci súťažného postupu predaja banky Banco Popular, a rozhodol, že navrhne SRB, aby spoločnosť Banco Santander určila ako nadobúdateľa vo svojom rozhodnutí o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular.

O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017

68 Dňa 7. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB na základe nariadenia č. 806/2014 prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“).

69 Podľa článku 1 programu riešenia krízovej situácie sa SRB vzhľadom na to, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 boli splnené, rozhodla začať riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, a to odo dňa riešenia krízovej situácie.

70 SRB tak po prvé uviedla, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé že neexistujú iné opatrenia, ktoré by mohli v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, a po tretie že opatrenie na riešenie krízovej situácie v podobe nástroja odpredaja obchodnej činnosti banky Banco Popular je nevyhnutné vo verejnom záujme. V tomto smere SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané dosiahnutiu dvoch cieľov uvedených v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky a zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu.

71 V článku 5.1 programu riešenia krízovej situácie SRB rozhodla takto:

„Nástroj riešenia krízových situácií použitý v banke Banco Popular bude spočívať v odpredaji obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa. Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov sa uskutočnia bezprostredne pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

72 Článok 6 programu riešenia krízovej situácie sa týka odpísania kapitálových nástrojov a nástroja odpredaja obchodnej činnosti. V článku 6.1 SRB uviedla opatrenia, ktoré prijala na základe svojej právomoci odpisovať upravenej v článku 21 nariadenia č. 806/2014.

73 V článku 6.1 programu riešenia krízovej situácie teda SRB rozhodla, že podnikne tieto kroky:

– najprv odpíše nominálnu hodnotu základného imania banky Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo povedie k zrušeniu 100 % akcií banky Banco Popular,

– ďalej vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o programe riešenia krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie I“,

– následne zníži na nulu nominálnu hodnotu „nových akcií I“, čo povedie k zrušeniu 100 % týchto „nových akcií I“,

– nakoniec vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 2 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie II“.

74 Článok 6.3 programu riešenia krízovej situácie stanovuje, že tieto opatrenia odpisu a konverzie sú založené na ocenení 2 spolu s výsledkami transparentného a otvoreného procesu predaja, ktorý uskutočňuje španielsky orgán poverený riešením krízových situácií, FROB.

75 V článku 6.5 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že vykonáva právomoci, ktoré jej priznáva článok 24 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, týkajúci sa nástroja odpredaja obchodnej činnosti, a že nariaďuje, aby boli „nové akcie II“ prevedené na Banco Santander nezaťažené akýmikoľvek právami alebo výsadami tretích osôb výmenou za zaplatenie kúpnej ceny jedno euro. Spresnila, že nadobúdateľ už s prevodom súhlasil.

76 SRB ďalej uviedla, že prevod „nových akcií II“ by sa mal uskutočniť na základe záväznej ponuky nadobúdateľa zo 7. júna 2017 a FROB by ho mal uskutočniť v súlade s Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon 11/2015 o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a podnikov poskytujúcich investičné služby) z 18. júna 2015 (BOE č. 146 z 19. júna 2015, s. 50797; ďalej len „zákon 11/2015“).

77 Program riešenia krízovej situácie bol Komisii predložený na schválenie 7. júna 2017 o 5h13.

78 Dňa 7. júna 2017 o 6h30 prijala Komisia rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15), a oznámila ho SRB. Program riešenia krízovej situácie v dôsledku toho nadobudol účinnosť v ten istý deň.

79 Z odôvodnenia 4 rozhodnutia 2017/1246 vyplýva:

„Komisia s programom riešenia krízových situácií súhlasí. Predovšetkým súhlasí s dôvodmi, ktoré poskytla rada SRB, prečo je riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.“

80 V ten istý deň prijal FROB opatrenia nevyhnutné na vykonávanie programu riešenia krízovej situácie v súlade s článkom 29 nariadenia č. 806/2014. V rámci nich FROB odsúhlasil prevod nových akcií banky Banco Popular, ktoré vznikli konverziou nástrojov kapitálu Tier 2 („nové akcie II“), na Banco Santander.

O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie

81 Dňa 14. júna 2018 spoločnosť Deloitte predložila SRB ocenenie rozdielu v zaobchádzaní, upravené v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré vykonala s cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola banka Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania (ďalej len „ocenenie 3“). Dňa 31. júla 2018 spoločnosť Deloitte zaslala SRB addendum k tomuto oceneniu, ktoré obsahovalo opravu určitých formálnych chýb.

82 Dňa 28. septembra 2018 sa Banco Santander v nadväznosti na zlúčenie stala univerzálnym právnym nástupcom banky Banco Popular.

83 Dňa 17. marca 2020 prijala SRB rozhodnutie SRB/EES/2020/52, ktorého cieľom bolo určiť, či treba vyplatiť náhradu škody akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie, ktoré boli prijaté vo vzťahu k banke Banco Popular. Oznámenie o tomto rozhodnutí bolo uverejnené 20. marca 2020 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 91, 2020, s. 2). SRB v tomto rozhodnutí konštatovala, že akcionári a veritelia, ktorých sa dotklo riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, nemajú nárok na odškodnenie z JFRKS podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014.

Konanie a návrhy účastníkov konania

84 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 2. augusta 2017 podali žalobkyne túto žalobu.

85 Podaním doručeným do kancelárie 30. októbra 2017 SRB podľa článku 92 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu navrhla, aby Všeobecný súd nariadil dôkazné prostriedky v súvislosti s predložením určitých písomností uvedených v prílohe. Všeobecný súd rozhodnutím z 30. novembra 2017 nevyhovel návrhu na nariadenie dôkazných prostriedkov v tejto fáze konania.

86 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 3., 26. a 27. októbra 2017, resp. 10. a 14. novembra 2017, Banco Santander, Španielske kráľovstvo, Európsky parlament, Rada a Komisia požiadali o umožnenie vstupu do konania na podporu návrhov SRB. Rozhodnutiami z 1. augusta 2018 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel žiadostiam Španielskeho kráľovstva, Parlamentu, Rady a Komisie o vstup do konania a uznesením z 12. apríla 2019 vyhovel žiadosti banky Banco Santander o vstup do konania. Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada, Komisia a Banco Santander predložili svoje vyjadrenia k žalobe a hlavní účastníci konania predložili pripomienky k týmto vyjadreniam v stanovenej lehote.

87 Dňa 13. februára 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku požiadal SRB o predloženie poslednej neutajenej verzie programu riešenia krízovej situácie, ako aj neutajenej verzie ocenenia 2, ktoré sú zverejnené na jej internetovej stránke. SRB dokumenty predložila v stanovenej lehote.

88 Dňa 6. júla 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku položil hlavným účastníkom konania písomné otázky. Hlavní účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

89 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. novembra 2018 žalobkyne navrhli, aby Všeobecný súd v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania nariadil SRB preložiť niektoré dokumenty do španielčiny. SRB predložila svoje pripomienky k tomuto návrhu v stanovenej lehote.

90 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku, sudca spravodajca bol pridelený do tretej komory, v dôsledku čoho bola tejto komore pridelená prejednávaná vec.

91 Všeobecný súd na návrh tretej komory podľa článku 28 rokovacieho poriadku rozhodol, že vec postúpi rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

92 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 8. septembra 2020 žalobkyne predložili nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. SRB, Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada a Banco Santander predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.

93 Dňa 16. marca 2021 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval SRB, aby predložila viaceré dokumenty. SRB listom z 30. marca 2021 odpovedala, že požadované dokumenty sú sčasti dôverné a môže ich predložiť, ak Všeobecný súd nariadi dôkazný prostriedok.

94 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 20. apríla 2021 žalobkyne predložili žiadosť o prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania. SRB, Parlament, Rada, Komisia a Banco Santander predložili svoje pripomienky k tejto žiadosti v stanovenej lehote.

95 Uznesením z 12. mája 2021 Všeobecný súd nariadil SRB jednak na základe článku 24 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a jednak na základe článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3, ako aj článku 103 rokovacieho poriadku, aby predložila úplné znenie programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2, posúdenia, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB 6. júna 2017, listu, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, vrátane prílohy a listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017. Všeobecný súd SRB ďalej nariadil, aby predložila neutajenú verziu listu, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, vrátane prílohy, ako aj listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017.

96 Listom z 28. mája 2021 žalobkyne predložili žiadosť o prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a nový návrh dôkazov. SRB, Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada, Komisia a Banco Santander boli vyzvaní, aby predložili svoje pripomienky počas pojednávania.

97 Uznesením z 9. júna 2021 Všeobecný súd odstránil zo spisu dôverné verzie dokumentov, ktoré SRB predložila na základe uznesenia z 12. mája 2021, a sprístupnil žalobkyniam, ako aj Španielskemu kráľovstvu, Parlamentu, Rade, Komisii a banke Banco Santander list, ktorý Banco Popular 6. júna 2017 zaslala ECB, s výnimkou jeho prílohy.

98 Keďže dvaja členovia tretej rozšírenej komory nemohli zasadať, predseda Všeobecného súdu určil ďalších dvoch sudcov na doplnenie komory.

99 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní zo 14. júna 2021.

100 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 27. júla 2021 žalobkyne predložili návrh na opätovné začatie ústnej časti konania podľa článku 113 ods. 2 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Rozhodnutím z 27. augusta 2021 predseda tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu tento návrh zamietol z dôvodu, že v prejednávanej veci nebola splnená ani jedna z podmienok stanovených v článku 113 ods. 2 rokovacieho poriadku, keďže skutočnosti, na ktorých žalobkyne založili svoj návrh na opätovné začatie ústnej časti konania, nemôžu mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Všeobecného súdu.

101 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zrušil program riešenia krízovej situácie,

– uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.

102 SRB navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

103 Banco Santander, Španielske kráľovstvo, Rada a Komisia navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

104 Parlament navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu v rozsahu, v akom je založená na námietkach nezákonnosti nariadenia č. 806/2014 a smernice 2014/59,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

Právne posúdenie

105 Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne v žalobe desať žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, porušení práva na dobrú správu vecí verejných zakotveného v článku 41 ods. 2 písm. b) a c) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty. Druhý žalobný dôvod je založený na námietke nezákonnosti v tom zmysle, že článok 18, článok 24 ods. 2 písm. a) a článok 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj články 32, 38 a 43 smernice 2014/59 porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty. Tretí žalobný dôvod je založený na námietke nezákonnosti v tom zmysle, že články 21, 22, 24 a 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj články 38 a 63 smernice 2014/59 porušujú právo vlastniť majetok zakotvené v článku 17 ods. 1 Charty a zásadu slobody podnikania zakotvenú v článku 16 Charty. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a článku 32 smernice 2014/59. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady obozretnosti v bankovom sektore. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery. Ôsmy

žalobný dôvod je založený na porušení práva vlastniť majetok a zásady proporcionality, ktoré sú zakotvené v článkoch 17 a 52 Charty. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že postup predaja spoločnosti Banco Popular porušuje článok 24 nariadenia č. 806/2014 a článok 39 ods. 2 písm. a), b), d) a f) smernice 2014/59.

106 V replike žalobkyne uvádzajú tri nové žalobné dôvody. Prvý je založený na porušení článku 20 ods. 3 a 11 nariadenia č. 806/2014, druhý na porušení povinnosti odôvodnenia, práva na obhajobu a práva na účinný prostriedok nápravy a tretí na porušení podstatných formálnych náležitostí. Keďže týmito troma novými žalobnými dôvodmi žalobkyne v podstate spochybňujú skutočnosť, že SRB nevykoná konečné ocenenie *ex post* podľa článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014, budú zoskupené do jedenásteho žalobného dôvodu.

O prípustnosti

107 Komisia vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania namieta neprípustnosť žaloby z dôvodu, že program riešenia krízových situácií je dočasným aktom, ktorý nevyvoláva záväzné účinky. Tvrdí, že rozhodnutím 2017/1246 schválila program riešenia krízových situácií, stotožnila sa s ním, urobila ho záväzným, a preto je opravný prostriedok smerujúci výlučne proti programu riešenia krízových situácií neprípustný.

108 Parlament a Rada vo svojich vyjadreniach vedľajších účastníkov konania rovnako tvrdia, že program riešenia krízových situácií sám osebe nevyvoláva právne účinky voči tretím osobám v zmysle článku 263 ZFEÚ.

109 Žalobkyne tvrdia, že tvrdenia vedľajších účastníkov konania týkajúce sa neprípustnosti žaloby sú neprípustné, keďže neprípustnosť nenamieta SRB. Subsidiárne tvrdia, že žaloba je prípustná.

110 Treba pripomenúť, že podľa článku 142 ods. 1 rokovacieho poriadku predmetom vedľajšieho účastníctva môže byť iba úplná alebo čiastočná podpora návrhov jedného z hlavných účastníkov konania. Okrem toho v súlade s článkom 142 ods. 3 rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania.

111 V prejednávanej veci však SRB navrhuje len zamietnutie žaloby z vecného hľadiska a nespochybňuje prípustnosť žaloby.

112 Je pravda, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že vedľajší účastník konania nemá aktívnu legitimáciu na samostatné vznesenie námietky neprípustnosti, a preto Všeobecný súd nie je povinný skúmať námietky neprípustnosti vznesené výlučne vedľajším účastníkom konania (rozsudky z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, EU:C:1993:111, bod 22, a z 13. decembra 2018, Post Bank Iran/Rada, T-559/15, EU:T:2018:948, bod 63).

113 Ak však ide o námietku neprípustnosti založenú na verejnom poriadku, je potrebné preskúmať *ex offo* prípustnosť žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, EU:C:1993:111, bod 23, a z 20. júna 2019, a&o hostel a hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, bod 36).

114 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že všetky ustanovenia prijaté inštitúciami bez ohľadu na svoju formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky, sa považujú za napadnuteľné akty v zmysle článku 263 ZFEÚ (pozri rozsudky z 25. októbra 2017, Slovensko/Komisia, C-593/15 P a C-594/15 P, EU:C:2017:800, bod 46 a citovanú judikatúru, a z 3. júna 2021, Maďarsko/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, bod 37 a citovanú judikatúru).

115 Na účely určenia, či akt vyvoláva také účinky, a teda či môže byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, je potrebné preskúmať podstatu tohto aktu a posúdiť uvedené účinky z hľadiska objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí obsah aktu, pričom v prípade potreby treba vziať do úvahy kontext, v ktorom bol prijatý, a právomoci inštitúcie, ktorá ho vydala (pozri rozsudok z 3. júna 2021, Maďarsko/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, bod 38 a citovanú judikatúru).

116 V tejto súvislosti treba uviesť, že SRB vykonáva právomoci, ktoré jej boli zverené nariadením č. 806/2014, najmä právomoc stanovenú v článku 16 ods. 1 tohto nariadenia, podľa ktorej „prijíma rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s finančnou inštitúciou usadenou v zúčastnenom členskom štáte, keď sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1“. Normotvorca Únie tak výslovne zveril SRB rozhodovaciu právomoc.

117 Rozhodnutie SRB o opatrení na riešenie krízovej situácie je akt, ktorý môže nadobudnúť účinnosť. V článku 12 programu riešenia krízovej situácie sa uvádza, že nadobudol účinnosť 7. júna 2017 o 6h30.

118 Okrem toho podľa článku 23 prvého odseku nariadenia č. 806/2014 v programe riešenia krízových situácií, ktorý prijíma SRB podľa článku 18 tohto nariadenia, sa stanovujú podrobné informácie o nástrojoch riešenia krízových situácií, ktoré sa majú uplatňovať na inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré majú vykonať vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v súlade s príslušnými ustanoveniami smernice 2014/59 prebratými do vnútroštátnych právnych predpisov.

119 Podľa článku 9 programu riešenia krízovej situácie teda prináleží FROB, aby prijal všetky potrebné opatrenia na vykonanie a uplatnenie tohto rozhodnutia. FROB musí najmä uskutočniť predaj Banco Popular v súlade s podmienkami stanovenými v programe riešenia krízovej situácie. Článok 10 programu riešenia krízovej situácie ďalej stanovuje, že SRB monitoruje vykonávanie programu riešenia krízovej situácie zo strany FROB v súlade s článkom 28 nariadenia č. 806/2014.

120 Preto treba konštatovať, že program riešenia krízovej situácie z hľadiska svojej podstaty vyvoláva záväzné právne účinky.

121 Okrem toho treba uviesť, že článok 86 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že proti rozhodnutiu odvolacieho výboru alebo rozhodnutiu SRB, ak neexistuje právo odvolať sa na odvolací výbor, možno podať žalobu na Súdny dvor Európskej únie v súlade s článkom 263 ZFEÚ. Podľa článku 86 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 členské štáty a inštitúcie Únie, ako aj každá fyzická alebo právnická osoba môžu v súlade s článkom 263 ZFEÚ podať na Súdny dvor Európskej únie žalobu proti rozhodnutiam SRB.

122 Súdny dvor v tomto smere uviedol, že článok 86 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že členské štáty a inštitúcie Únie, rovnako ako každá fyzická alebo právnická osoba, môžu v súlade s článkom 263 ZFEÚ podať na Súdny dvor Európskej únie žalobu proti rozhodnutiam SRB,

pričom SRB je uvedená s vylúčením akejkoľvek inej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie (rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 56).

123 Súdny dvor tiež rozhodol, že postup riešenia krízovej situácie sa musí považovať za komplexné správne konanie, ktoré prebieha medzi viacerými orgánmi a ktorého iba konečný výsledok vyplývajúci z výkonu právomoci zo strany SRB môže byť predmetom súdneho preskúmania uvedeného v článku 86 ods. 2 tohto nariadenia (rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 66).

124 Zo znenia článku 86 nariadenia č. 806/2014 a z judikatúry Súdneho dvora teda vyplýva, že program riešenia krízových situácií, proti ktorému nie je možné podať odvolanie na odvolací výbor, je aktom, ktorý môže byť predmetom žaloby o neplatnosť podanej na Všeobecný súd.

125 Tento záver nie je spochybnený tvrdeniami Parlamentu, Rady a Komisie.

126 Po prvé na pojednávaní Parlament a Komisia tvrdili, že v konaní, ktoré vedie viacero inštitúcií, možno napadnúť len konečný akt. Komisia tvrdila, že ak schváli program riešenia krízových situácií, stotožní sa s ním a stáva sa jeho autorom, čo je v súlade so zásadami prenesenia právomocí stanovenými v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7). Parlament tvrdil, že rozhodnutie Komisie zahŕňalo program riešenia krízových situácií a že proti tomuto programu ako súčasti rozhodnutia Komisie nie je možné podať opravný prostriedok.

127 Je pravda, že ako uviedla Komisia na pojednávaní, program riešenia krízových situácií nadobúda účinnosť až svojím schválením. To však neznamená, že schválenie Komisiou má za následok zrušenie autonómnych právnych účinkov programu riešenia krízových situácií v prospech účinkov samotného rozhodnutia Komisie.

128 Vzhľadom na formuláciu použitú najmä v článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 treba konštatovať, že schválenie Komisiou predstavuje nevyhnutný krok smerom k nadobudnutiu účinnosti programu riešenia krízových situácií a dáva mu právnu silu.

129 Na rozdiel od tvrdení Komisie však dodržiavanie zásad prenesenia právomocí stanovených v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), neznamená, že iba rozhodnutie prijaté Komisiou vyvoláva právne účinky. Podľa tohto rozsudku prenesenie právomocí zamerané na diskrečnú právomoc, ktorá zahŕňa širokú mieru voľnej úvahy a jej využívanie môže vyjadrovať skutočnú hospodársku politiku, keďže nahrádza rozhodnutia delegujúceho orgánu rozhodnutiami povereného orgánu, predstavuje „skutočný presun zodpovednosti“.

130 Treba konštatovať, že podľa článku 18 ods. 7 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014 je na to, aby mohol program riešenia krízovej situácie vyvolávať právne účinky, potrebné, aby Komisia schválila jeho aspekty týkajúce sa voľnej úvahy, čím sa zabráni „skutočnému presunu zodpovednosti“ v zmysle rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

131 V tejto súvislosti najmä z odôvodnenia 26 nariadenia č. 806/2014 vyplýva:

„… Postupom týkajúcim sa prijatia programu riešenia krízových situácií, do ktorého je zapojená Komisia a Rada, sa posilní potrebná prevádzková nezávislosť Jednotnej rady, pričom sa dodrží zásada delegovania právomoci na agentúry, ako ju vykladá Súdny dvor Európskej únie… V tomto

nariadení sa preto stanovuje, že program riešenia krízových situácií prijatý Jednotnou radou nadobudne účinnosť len v prípade, ak Rada ani Komisia do 24 hodín od jeho prijatia Jednotnou radou nevznesú námietky, alebo ak ho Komisia schváli…“

132 Okrem toho treba vychádzať z toho, že rozdelenie právomocí medzi SRB a Komisiu stanovené v nariadení č. 806/2014 nepodporuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého sa program riešenia krízových situácií z dôvodu schválenia Komisiou stáva jej programom. Komisia má totiž vlastnú právomoc spočívajúcu v posúdení diskrečných aspektov programu riešenia krízových situácií. Okrem toho podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 môže Komisia buď schváliť program riešenia krízových situácií, alebo vzniesť námietky voči jeho diskrečným aspektom. Na druhej strane nemá právomoc vykonávať právomoci vyhradené SRB ani meniť program riešenia krízových situácií alebo jeho právne účinky.

133 Po druhé Komisia na pojednávaní tvrdila, že program riešenia krízových situácií pre ňu nie je záväzný. Ak s ním nesúhlasí, nemusí ho schváliť. Domnieva sa, že riešenie prijaté v rozsudku zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369), v súvislosti s posúdením zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania dotknutého subjektu, sa analogicky uplatní na program riešenia krízových situácií. Program riešenia krízových situácií je teda prípravným aktom, voči ktorému nie je možné podať opravný prostriedok podľa článku 263 ZFEÚ.

134 Z judikatúry vyplýva, že pokiaľ ide o akty, ktoré sú prijímané v niekoľkých fázach interného konania, v zásade sú za napadnuteľné akty považované také opatrenia, ktoré vyjadrujú konečné stanovisko inštitúcie na konci tohto konania, s vylúčením prechodných opatrení, ktorých cieľom je príprava konečného rozhodnutia a ktorých protiprávnosť môže byť účinne spochybnená v rámci žaloby smerujúcej proti tomuto konečnému rozhodnutiu (pozri uznesenie zo 6. mája 2019, ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, bod 30 a citovanú judikatúru).

135 V bode 66 rozsudku zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369), Súdny dvor rozhodol, že posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania dotknutého subjektu zo strany ECB ako také nevyvolalo záväzné právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť záujmy odvolateľov tým, že podstatným spôsobom zmenili ich právne postavenie, keďže iba prijatie, neskôr nadobudnutie účinnosti programu riešenia krízových situácií, ako aj vykonanie nástrojov riešenia krízových situácií v zmysle článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 mohli zmeniť túto situáciu.

136 V tejto súvislosti stačí uviesť, že na rozdiel od programu riešenia krízových situácií nijaké ustanovenie nariadenia č. 806/2014 nestanovuje, že posúdenie ECB nadobudne účinnosť.

137 Okrem toho v rámci komplexného správneho konania zavedeného nariadením č. 806/2014 sa nemožno domnievať, že program riešenia krízových situácií predstavuje prípravný akt v tom zmysle, že jeho cieľom je pripraviť rozhodnutie Komisie. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na jednej strane podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 má schválenie programu riešenia krízových situácií Komisiou za následok jeho nadobudnutie účinnosti a na druhej strane Komisia môže namietať proti programu riešenia krízových situácií z hľadiska aspektov, ktoré sa týkajú voľnej úvahy, ale nemôže namietať proti jeho čisto technickým aspektom ani ich meniť.

138 Po tretie Parlament a Rada na pojednávaní tvrdili, že článok 86 nariadenia č. 806/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že sa týka len autonómnych rozhodnutí SRB, ktoré si nevyžadujú schválenie Komisiou.

139 V tejto súvislosti treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej pri výklade ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie a ciele, ktoré sleduje, ale aj jeho kontext, ako aj všetky ustanovenia práva Únie [pozri rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete), C-543/17, EU:C:2019:573, bod 49 a citovanú judikatúru; uznesenie z 24. októbra 2019, Liaño Reig/SRB, T-557/17, neuverejnené, EU:T:2019:771, bod 59].

140 Treba však poukázať na to, že článok 86 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že proti všetkým rozhodnutiam SRB s výnimkou rozhodnutí, proti ktorým možno podať odvolanie na odvolací výbor, je možné podať žalobu na základe článku 263 ZFEÚ. Program riešenia krízových situácií zo svojej podstaty patrí do tejto kategórie rozhodnutí a nijaká výhrada uvedená v tomto článku alebo v inom ustanovení nariadenia č. 806/2014 neumožňuje jeho vylúčenie.

141 Okrem toho treba uviesť aj to, že článok 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje, a že ocenenie samo osebe nepodlieha samostatnému právu na opravný prostriedok, ale môže byť predmetom opravného prostriedku spolu s rozhodnutím SRB.

142 Toto ustanovenie teda upravuje možnosť napadnúť ocenenie v rámci opravného prostriedku proti programu riešenia krízových situácií, ktorý prijala SRB, ale neodkazuje na rozhodnutie prijaté Komisiou.

143 Treba teda konštatovať, že zo samotného znenia článku 86 nariadenia č. 806/2014, ale aj z iných ustanovení nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že proti programu riešenia krízových situácií prijatému zo strany SRB možno podať opravný prostriedok, pričom nie je potrebné podať opravný prostriedok aj proti rozhodnutiu Komisie o schválení tohto programu.

144 Okrem toho výklad článku 86 nariadenia č. 806/2014, ktorý navrhuje Parlament, Rada a Komisia, nespĺňa požiadavky ustálenej judikatúry, podľa ktorej sa ustanovenie sekundárneho práva Únie má vykladať v čo najväčšej možnej miere tak, aby bolo v súlade s celým primárnym právom, najmä s ustanoveniami Zmlúv a Charty, ako aj so všeobecnými zásadami práva Únie [pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. decembra 2019, ECB/Espírito Santo Financial (Portugalsko), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, bod 40 a citovanú judikatúru, a z 2. februára 2021, Consob, C-481/19, EU:C:2021:84, bod 50 a citovanú judikatúru, ako aj uznesenie z 24. októbra 2019, Liaño Reig/SRB, T-557/17, neuverejnené, EU:T:2019:771, bod 47 a citovanú judikatúru] vrátane zásady právnej istoty a účinnej súdnej ochrany.

145 Po prvé, pokiaľ ide o zásadu právnej istoty, táto zásada si vyžaduje, aby právne normy boli jasné, presné a predvídateľné, pokiaľ ide o ich účinky, aby sa dotknuté osoby mohli orientovať v situáciách a právnych vzťahoch, na ktoré sa vzťahuje právny poriadok Únie [rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na výlov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 111; z 25. novembra 2020, ACRE/Parlament, T-107/19, neuverejnený, EU:T:2020:560, bod 66, a z 9. decembra 2020, Adraces/Komisia, T-714/18, neuverejnený, EU:T:2020:591, bod 37]. Dodržanie požiadaviek vyplývajúcich z tejto zásady je ešte dôležitejšie, ak môžu mať predmetné právne normy nepriaznivé dôsledky pre jednotlivcov a podniky [pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na výlov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 111, a z 26. marca 2020, Hungeod a i., C-496/18 a C-497/18, EU:C:2020:240, bod 93 a citovanú judikatúru]. Táto zásada si predovšetkým vyžaduje, aby právna úprava Únie umožnila dotknutým osobám jednoznačne poznať svoje práva

a povinnosti a podľa toho konať [pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2009, Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, bod 44; z 15. apríla 2021, Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) a i., C-798/18 a C-799/18, EU:C:2021:280, bod 41, ako aj z 29. apríla 2021, Banco de Portugal a i., C-504/19, EU:C:2021:335, bod 51].

146 Po druhé, pokiaľ ide o zásadu účinnej súdnej ochrany, článok 47 prvý odsek Charty stanovuje, že každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že účinnosť súdneho preskúmania zaručeného týmto ustanovením si najmä vyžaduje, aby dotknutá osoba bola schopná brániť svoje práva za čo najlepších podmienok a rozhodnúť sa s plnou znalosťou veci, či je potrebné podať žalobu proti danému subjektu na príslušný súd (pozri rozsudok z 29. apríla 2021, Banco de Portugal a i., C-504/19, EU:C:2021:335, bod 57 a citovanú judikatúru).

147 Výklad spočívajúci v podmienení opravného prostriedku proti programu riešenia krízovej situácie prijatému zo strany SRB súbežným podaním opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorým Komisia schválila tento program, by však bol v rozpore nielen s ustanoveniami nariadenia č. 806/2014 uvedenými v bodoch 140 a 141 vyššie, ale aj so zásadami právnej istoty a účinnej súdnej ochrany, keďže na každú osobu dotknutú rozhodnutím o riešení krízovej situácie prijatým zo strany SRB by sa vzťahovala podmienka prípustnosti jej žaloby, ktorá nie je výslovne stanovená.

148 Nakoniec treba zamietnuť tvrdenie Parlamentu uvedené na pojednávaní, podľa ktorého nie je možné zrušiť program riešenia krízových situácií, ak rozhodnutie Komisie zostane v platnosti. Treba poukázať na to, že ak by Všeobecný súd v rámci konania o žalobe podanej proti programu riešenia krízových situácií zrušil tento program, vyplývalo by z toho, že rozhodnutie Komisie, ktorým bol program schválený, by sa stalo bezpredmetným.

149 Z vyššie uvedeného vyplýva, že po schválení Komisiou program riešenia krízových situácií prijatý zo strany SRB vyvoláva právne účinky a je aktom, ktorý možno napadnúť samostatnou žalobou o neplatnosť.

150 V dôsledku toho treba žalobu považovať za prípustnú.

O veci samej

Úvodné pripomienky

– *O rozsahu žaloby*

151 Po prvé treba uviesť, že v časti repliky týkajúcej sa okolností predchádzajúcich sporu žalobkyne tvrdia, že vyhlásenia predsedníčky SRB z 23. mája 2017 v rozhovore pre televíznu stanicu Bloomberg, uvedené v bode 39 vyššie, spôsobili krízu likvidity Banco Popular, ako aj zlyhanie postupu súkromného predaja. Tvrdia, že v prípade porušenia dôvernosti musí byť program riešenia krízových situácií zrušený, ak sa preukáže, že bez úniku informácií by mal iný obsah. Ďalej uvádzajú, že dôkazné bremeno týkajúce sa zdroja úniku informácií, ktoré zverejnila agentúra Reuters a na ktoré odkazuje bod 42 vyššie, znáša SRB.

152 SRB sa domnieva, že tieto tvrdenia nemôžu predstavovať nový žalobný dôvod a že sú uvedené v úvodnej časti repliky. Poukazuje na to, že žalobkyne neuviedli žalobný dôvod, ktorým by sa domáhali zrušenia programu na základe jej údajného správania. SRB tvrdí, že ak by sa Všeobecný súd domnieval, že tieto tvrdenia predstavujú žalobný dôvod, tento žalobný dôvod by bol neprípustný podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku, keďže informácie, na ktorých je založený, boli žalobkyniam známe pred podaním žaloby.

153 Podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku je uvedenie nových dôvodov počas konania prípustné len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. V súlade s článkom 84 ods. 2 rokovacieho poriadku sa v prípade potreby počas druhej výmeny písomných podaní uvedú nové žalobné dôvody, ktoré sa ako také označia.

154 Treba však na jednej strane uviesť, že ako tvrdí SRB, tvrdenia žalobkýň nie sú zahrnuté v osobitnom žalobnom dôvode, ale v časti repliky týkajúcej sa okolností predchádzajúcich sporu, a že žalobkyne ich teda neoznačili ako nový žalobný dôvod. Okrem toho, keďže tieto tvrdenia nesúvisia s dôvodmi alebo výhradami pôvodne uvedenými v žalobe dostatočne úzko na to, aby ich bolo možné považovať za výsledok riadneho vývoja diskusie v sporovom konaní, nepredstavujú ani rozšírenie žalobného dôvodu uvedeného v žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júla 2020, VQ/ECB, T-203/18, EU:T:2020:313, bod 56 a citovanú judikatúru).

155 Na druhej strane, aj keby tieto tvrdenia bolo možné pokladať za nový žalobný dôvod uvedený po prvý raz v replike, treba konštatovať, že žalobkyne netvrdia, že je založený na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo po podaní žaloby.

156 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že tak rozhovor s predsedníčkou SRB z 23. mája 2017, ako aj článok agentúry Reuters z 31. mája 2017, na ktoré sa žalobkyne odvolávajú, už boli spomenuté v žalobe. Ak by sa teda tieto tvrdenia mali považovať za nový žalobný dôvod uvedený v replike, tento žalobný dôvod by bol neprípustný, a preto by naň nebolo potrebné odpovedať.

157 Po druhé listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 8. septembra 2020 žalobkyne predložili návrh nových dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku, ktorý sa týka dvoch interných e-mailov SRB z 10. a 18. augusta 2017, súvisiacich s možným únikom informácií, na základe ktorých vznikol článok agentúry Reuters z 31. mája 2017. Žalobkyne tvrdia, že k týmto dokumentom získali prístup v nadväznosti na rozhodnutie SRB z 24. augusta 2020 o sprístupnení týchto dokumentov prijaté v súlade s rozhodnutím odvolacieho výboru SRB z 15. apríla 2020, ktoré sa týkalo žiadosti o prístup k dokumentom podanej treťou osobou.

158 Žalobkyne tvrdia, že z týchto e-mailov vyplýva, že SRB neuskutočnila účinné interné vyšetrovanie s cieľom určiť pôvod tohto údajného úniku informácií.

159 SRB a Banco Santander tvrdia, že tieto nové dokumenty sú neprípustné, keďže sa netýkajú ani jedného z žalobných dôvodov uvedených v replike. Komisia a Španielske kráľovstvo tvrdia, že tieto dokumenty nie sú relevantné pre vyriešenie sporu, a Rada tvrdí, že žalobkyne túto relevantnosť nepreukázali.

160 Podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku účastníci konania môžu výnimočne predložiť dôkazy alebo označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať, aj pred skončením ústnej časti konania, pokiaľ je ich oneskorené predloženie odôvodnené.

161 Treba poukázať na to, že žalobkyne nevysvetľujú, na podporu akého dôvodu alebo akej argumentácie boli tieto dokumenty predložené, ani aký je ich význam pre posúdenie platnosti programu riešenia krízových situácií.

162 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z bodov 151 až 156 vyššie vyplýva, že tvrdenia týkajúce sa článku agentúry Reuters sú uvedené len v časti repliky týkajúcej sa okolností predchádzajúcich sporu a že žalobkyne v žalobe ani v replike neuviedli nijaký žalobný dôvod týkajúci sa tohto článku a údajného úniku informácií. Treba konštatovať, že aj keby sa tieto tvrdenia mali považovať za nový žalobný dôvod uvedený v replike, tento žalobný dôvod by bol neprípustný.

163 V dôsledku toho treba konštatovať, že keďže dokumenty predložené v tomto návrhu na vykonanie dôkazu nijako nesúvisia s dôvodmi, ktoré sú riadne uvedené v žalobe alebo v replike, nie sú relevantné pre vyriešenie sporu a musia byť zamietnuté, pričom nie je potrebné skúmať, či bolo ich oneskorené predloženie odôvodnené.

– *O rozsahu preskúmania Všeobecným súdom*

164 Treba poukázať na to, že žalobkyne tvrdia, že Všeobecný súd musí preskúmať vecnú presnosť, spoľahlivosť a konzistentnosť ekonomických a finančných informácií, o ktoré sa SRB opierala, a overiť, či je program riešenia krízovej situácie založený na dostatočne pevnom skutkovom základe.

165 SRB tvrdí, že v prípade zložitých technických otázok musí Všeobecný súd preskúmať skutkové a právne zistenia, ku ktorým dospel príslušný orgán, overiť, či prijaté opatrenie nie je postihnuté zjavným pochybením alebo zneužitím právomoci, a zistiť, či orgán zjavne neprekročil hranice svojej voľnej úvahy. SRB sa domnieva, že mala mať široký priestor na voľnú úvahu, keď konštatovala, že ocenenie 2 je vhodné na účely prijatia programu riešenia krízových situácií, keďže program je založený na komplexnom skutkovom alebo technickom posúdení.

166 V tomto smere treba poukázať na to, že judikatúra obmedzila rozsah preskúmania zo strany Všeobecného súdu v situáciách, v ktorých je napadnutý akt založený na posúdení veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy, ako aj vtedy, keď ide o komplexné ekonomické posúdenie.

167 Na jednej strane, čo sa týka situácií, v ktorých orgány Únie majú širokú voľnú úvahu, najmä pokiaľ ide o posúdenie veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy na účely určenia povahy a rozsahu opatrení, ktoré prijímajú, preskúmanie súdom Únie sa musí obmedziť na to, či pri výkone takejto právomoci nedošlo k zjavnému porušeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či tieto orgány zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy. V takomto kontexte totiž súd Únie nemôže nahradiť svojím posúdením skutkových okolností vedeckej a technickej povahy posúdenie inštitúcií, ktorým Zmluva FEÚ zverila túto úlohu (rozsudky z 21. júla 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, bod 60, a zo 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, bod 76; pozri tiež rozsudok z 11. mája 2017, Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, bod 163 a citovanú judikatúru).

168 Na druhej strane pokiaľ ide o preskúmanie zložitých ekonomických posúdení orgánov Únie vykonávané súdmi Únie, má zúžený charakter a musí sa nevyhnutne obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. V rámci tohto preskúmania teda súdu Únie neprislúcha ani to, aby nahradil ekonomické posúdenie príslušného

orgánu Únie vlastným posúdením (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1985, Remia a i./Komisia, 42/84, EU:C:1985:327, bod 34, z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 100 a citovanú judikatúru, a zo 16. januára 2020, Iberpotash/Komisia, T-257/18, EU:T:2020:1, bod 96 a citovanú judikatúru).

169 Keďže rozhodnutia, ktoré SRB prijíma v rámci postupu riešenia krízových situácií, sú založené na veľmi komplexnom ekonomickom a technickom posúdení, treba vychádzať z toho, že zásady vyplývajúce z judikatúry uvedenej v bodoch 167 a 168 vyššie sa uplatnia na preskúmanie zo strany súdu.

170 Ak je však SRB priznaná právomoc voľnej úvahy v ekonomickej a technickej oblasti, neznamená to, že súd Únie nesmie preskúmať, ako SRB interpretovala údaje ekonomickej povahy, z ktorých vychádza jej rozhodnutie. Ako totiž rozhodol Súdny dvor, aj v prípade komplexného posúdenia súd Únie musí overiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri rozsudky z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, bod 57 a citovanú judikatúru, z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 104 a citovanú judikatúru, a z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 115 a citovanú judikatúru).

171 V tomto smere, aby sa preukázalo zjavné pochybenie SRB pri posúdení skutkového stavu, ktoré by odôvodnilo zrušenie programu riešenia krízovej situácie, musia byť dôkazy predložené žalobcami dostačujúce na to, aby sa posúdenie skutkového stavu v tomto programe stalo neprijateľným (pozri analogicky rozsudky zo 14. júna 2018, Lubrizol France/Rada, C-223/17 P, neuverejnený, EU:C:2018:442, bod 39, z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, EU:T:1996:195, bod 59, a z 13. decembra 2018, Comune di Milano/Komisia, T-167/13, EU:T:2018:940, bod 108 a citovanú judikatúru).

172 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať na jednej strane námietky nezákonnosti uvedené v rámci druhého a tretieho žalobného dôvodu a na druhej strane spoločne posúdiť prvý a štvrtý žalobný dôvod, keďže sú založené na porušení práva na účinný prostriedok nápravy.

O druhom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom článok 18, článok 24 ods. 2 písm. a) a článok 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj články 32, 38 a 43 smernice 2014/59 porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty

173 Žalobkyne na základe článku 277 ZFEÚ namietajú nezákonnosť článku 18, článku 24 ods. 2 písm. a) a článku 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj článkov 32, 38 a 43 smernice 2014/59 v rozsahu, v akom tieto ustanovenia porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, keďže neupravujú vypočutie akcionárov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie.

174 Podľa ustálenej judikatúry je článok 277 ZFEÚ vyjadrením všeobecnej zásady, ktorá zaručuje, že každý účastník konania má právo napadnúť na účely dosiahnutia zrušenia aktu, ktorý sa ho priamo a osobne dotýka, platnosť skorších inštitucionálnych aktov, ktoré predstavujú právny základ napadnutého aktu, ak tento účastník konania nebol podľa článku 263 ZFEÚ oprávnený podať priamu žalobu proti týmto aktom, a teda znáša ich následky bez toho, aby sa mohol domáhať ich zrušenia (pozri rozsudok zo 17. decembra 2020, BP/FRA, C-601/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:1048, bod 26 a citovanú judikatúru).

– *O pôsobnosti námietky nezákonnosti*

175 Po prvé Parlament a Rada tvrdia, že námietku nezákonnosti vznesenú proti článkom 32, 38 a 43 smernice 2014/59 treba zamietnuť ako neprípustnú, keďže smernica 2014/59 nepredstavuje právny základ programu riešenia krízových situácií a nesúvisí s ním.

176 Žalobkyne tvrdia, že podľa judikatúry môže byť námietka nezákonnosti vznesená nielen proti nariadeniam, ale aj proti smerniciam, a že sa musí vzťahovať na akty, ktoré síce formálne nepredstavujú právny základ napadnutého aktu, ale s ním majú priamu právnu súvislosť. Preto by malo byť možné namietať aj nezákonnosť ustanovení smernice 2014/59.

177 Keďže cieľom článku 277 ZFEÚ nie je umožniť účastníkovi konania napadnúť uplatniteľnosť akéhokoľvek všeobecne záväzného aktu v rámci akejkoľvek žaloby, akt, ktorého nezákonnosť sa namieta, musí byť priamo alebo nepriamo uplatniteľný na vec, ktorá je predmetom žaloby (pozri rozsudok z 8. septembra 2020, Komisia a Rada/Carreras Sequeros a i., C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 68 a citovanú judikatúru).

178 Súdny dvor tak v prípade žalôb o neplatnosť podaných proti individuálnym rozhodnutiam pripustil, že predmetom námietky nezákonnosti môžu byť ustanovenia všeobecne záväzného aktu, ktoré tvoria základ uvedených rozhodnutí alebo ktoré majú priamu právnu súvislosť s takýmito rozhodnutiami. Naopak, Súdny dvor rozhodol, že námietka nezákonnosti smerujúca proti všeobecne záväznému aktu, pre ktorý napadnuté individuálne rozhodnutie nepredstavuje vykonávacie opatrenie, je neprípustná (pozri rozsudok z 8. septembra 2020, Komisia a Rada/Carreras Sequeros a i., C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, body 69 a 70, ako aj citovanú judikatúru).

179 Podľa ustálenej judikatúry je námietka nezákonnosti vznesená incidenčne podľa článku 277 ZFEÚ v spore vo veci samej, v ktorom je napadnutá zákonnosť tretieho aktu, prípustná len v prípade, že existuje spojitosť medzi sporným aktom a právnou normou, ktorej údajná nezákonnosť sa namieta. Rozsah námietky nezákonnosti musí byť obmedzený na to, čo je nevyhnutné na vyriešenie sporu (pozri rozsudky z 12. júna 2015, Health Food Manufacturers' Association a i./Komisia, T-296/12, EU:T:2015:375, bod 170 a citovanú judikatúru, a zo 4. decembra 2018, Janoha a i./Komisia, T-517/16, neuverejnený, EU:T:2018:874, bod 40 a citovanú judikatúru).

180 Treba však poukázať na to, že postup, ktorý SRB uplatňuje v rámci programu riešenia krízových situácií, je založený výlučne na ustanoveniach nariadenia č. 806/2014 a že články 32, 38 a 43 smernice 2014/59, ktoré sa týkajú opatrení na riešenie krízových situácií prijatých vnútroštátnymi orgánmi, sa v prejednávanej veci neuplatnili a nie sú v tomto programe spomenuté.

181 Žalobkyne tvrdia, že smernica úzko súvisí s programom riešenia krízovej situácie, keďže nariadenie č. 806/2014 bolo prijaté v súlade so smernicou 2014/59 a vykazuje rovnaké nedostatky.

182 Také tvrdenie preukazuje len podobnosť medzi ustanoveniami nariadenia č. 806/2014 a ustanoveniami smernice 2014/59, ale nemôže preukázať priamu právnu súvislosť medzi programom riešenia krízovej situácie a smernicou 2014/59, ktorú požaduje judikatúra uvedená v bodoch 177 až 179 vyššie.

183 Okrem toho zákonnosť článkov smernice 2014/59, na ktoré sa odvolávajú žalobkyne, je prípadne možné napadnúť v rámci konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie prijatému vnútroštátnym orgánom prostredníctvom prejudiciálnej otázky, ktorá sa týka platnosti.

184 Treba teda rovnako ako Parlament a Rada vychádzať z toho, že prípadné konštatovanie nezákonnosti článkov 32, 38 a 43 smernice 2014/59, ktorú namietajú žalobkyne, a ich neuplatniteľnosti v prejednávanej veci by nemalo vplyv na platnosť programu riešenia krízových situácií, a preto musí byť námietka nezákonnosti vznesená proti nim zamietnutá ako neprípustná.

185 Po druhé, pokiaľ ide o článok 27 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, stačí uviesť, že SRB ho v programe riešenia krízovej situácie neuplatnila, a preto musí byť námietka nezákonnosti vznesená proti nemu rovnako zamietnutá ako neprípustná.

186 Po tretie čo sa týka článku 24 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014, stanovuje, že pokiaľ ide o nástroj odpredaja obchodnej činnosti, v programe riešenia krízových situácií sa určujú nástroje, aktíva, práva a záväzky, ktoré má previesť vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 38 ods. 1 a 7 až 11 smernice 2014/59/EÚ. Toto ustanovenie sa netýka priebehu postupu riešenia krízovej situácie a žalobkyne nevysvetľujú, ako by uplatnenie tohto ustanovenia mohlo viesť k porušeniu práva akcionárov na vypočutie pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie.

187 Námietku nezákonnosti článku 24 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014 preto treba zamietnuť ako neprípustnú.

188 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyne vo svojich pripomienkach k vyjadreniu Rady ako vedľajšieho účastníka konania tvrdia, že námietkou nezákonnosti spochybňujú skutočnosť, že postup riešenia krízových situácií stanovený v článku 18 nariadenia č. 806/2014 neobsahuje nijaké záruky upravujúce správanie SRB pri prijímaní opatrenia na riešenie krízovej situácie. Žalobkyne tak uznávajú, že námietka nezákonnosti sa týka len postupu stanoveného v tomto článku.

189 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že treba vychádzať z toho, že žalobkyne svojou námietkou nezákonnosti vznesenou v rámci druhého žalobného dôvodu spochybňujú len platnosť článku 18 nariadenia č. 806/2014 v rozsahu, v akom toto ustanovenie tým, že neupravuje vypočutie akcionárov zo strany SRB pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie, porušuje ich právo na vypočutie, zaručené článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty.

– *O námietke nezákonnosti článku 18 nariadenia č. 806/2014*

190 Žalobkyne tvrdia, že postup riešenia krízových situácií upravený v článku 18 nariadenia č. 806/2014 porušuje právo na obhajobu tým, že neumožňuje zásah osôb dotknutých opatrením na riešenie krízovej situácie. Opatrenie na riešenie krízovej situácie sa prijme bez vypočutia dotknutých osôb a bez toho, aby mali možnosť nahliadnuť do správy o ocenení, na ktorej je opatrenie založené, a teda ju napadnúť. Jediným možným opravným prostriedkom proti predbežnému oceneniu stanovenému v článku 20 nariadenia č. 806/2014 je napadnúť samotný program riešenia krízovej situácie, ktoré je už neodvolateľný v tom zmysle, že zahŕňa prevod na tretiu osobu.

191 SRB tvrdí, že skutočnosť, že v nariadení č. 806/2014 nie je stanovené formálne vypočutie akcionárov alebo veriteľov pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie, je odôvodnená verejným záujmom. Opatrenia na riešenie krízovej situácie sa netýkajú len určitého subjektu, ale aj stability finančných trhov. Okrem toho opatrenie na riešenie krízovej situácie nie je určené akcionárom dotknutého subjektu, a preto nie je potrebné vypočuť ich.

192 Parlament a Rada tvrdia, že akcionári subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, nemajú v rámci tohto postupu právo na vypočutie na základe článku 41 ods. 2 písm. a) Charty. Domnievajú sa, že v každom prípade, aj keby sa akcionári subjektu mohli domáhať práva na vypočutie, toto právo by mohlo podliehať obmedzeniam.

193 Navyše Parlament, Rada a Komisia tvrdia, že ak by akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, mali právo byť vypočutí zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, toto právo by bolo uznané aj v prípade neexistencie výslovného ustanovenia v nariadení č. 806/2014. Neexistencia výslovného ustanovenia v článku 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré by upravovalo vypočutie akcionárov, nemá za následok nezákonnosť tohto nariadenia, keďže neexistuje ustanovenie zakazujúce takéto vypočutie.

194 Treba pripomenúť, že článok 41 ods. 2 písm. a) Charty stanovuje, že právo na dobrú správu vecí verejných zahŕňa právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.

195 Právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy. Navyše treba spresniť, že právo byť vypočutý sleduje dvojaký cieľ. Na jednej strane slúži na čo najpresnejšie a najsprávnejšie preverenie veci a zistenie skutkového stavu a na druhej strane umožňuje zabezpečiť účinnú ochranu dotknutej osoby. Toto právo má predovšetkým zabezpečiť, aby každé rozhodnutie spôsobujúce ujmu bolo prijaté s plnou znalosťou veci, a jeho cieľom je predovšetkým umožniť príslušnému orgánu opraviť chybu alebo umožniť dotknutej osobe uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri rozsudok zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, body 68 a 69 a citovanú judikatúru).

196 Treba poukázať na to, že Súdny dvor potvrdil význam práva byť vypočutý a jeho veľmi široký rozsah pôsobnosti v právnom poriadku Únie, keď konštatoval, že toto právo sa musí vzťahovať na každé konanie, v ktorom by mohol byť prijatý akt spôsobujúci ujmu. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora dodržiavanie práva byť vypočutý musí byť zabezpečené aj vtedy, keď uplatniteľná právna úprava výslovne nestanovuje takúto formálnu požiadavku (pozri rozsudky z 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, body 85 a 86 a citovanú judikatúru; z 18. júna 2020, Komisia/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 67 a citovanú judikatúru, a zo 7. novembra 2019, ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 89 a citovanú judikatúru).

197 Vzhľadom na svoju povahu základnej a všeobecnej zásady práva Únie teda uplatnenie zásady práva na obhajobu, ktoré zahŕňa právo byť vypočutý, nemožno vylúčiť ani obmedziť ustanovením právnych predpisov, a preto jej dodržiavanie musí byť zabezpečené tak v prípade úplnej neexistencie osobitnej právnej úpravy, ako aj v prípade existencie právnej úpravy, ktorá sama osebe nezohľadňuje túto zásadu (pozri rozsudok z 18. júna 2014, Španielsko/Komisia, T-260/11, EU:T:2014:555, bod 62 a citovanú judikatúru).

198 Pôsobnosť práva byť vypočutý ako zásady a základného práva právneho poriadku Únie totiž existuje v prípade, že správny orgán chce prijať akt spôsobujúci ujmu, teda akt, ktorý môže nepriaznivo ovplyvniť záujmy jednotlivca alebo dotknutého členského štátu, pričom jeho uplatnenie nezávisí od existencie výslovného pravidla na tieto účely, ktoré by bolo zakotvené v sekundárnom práve (rozsudok z 18. júna 2014, Španielsko/Komisia, T-260/11, EU:T:2014:555, bod 64).

199 V tejto súvislosti treba na jednej strane poukázať na to, že nariadenie č. 806/2014 podľa svojho odôvodnenia 121 rešpektuje základné práva, ako aj práva, slobody a zásady uznané najmä Chartou vrátane práva na obhajobu, a malo by sa vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami. Na druhej strane nijaké ustanovenie nariadenia č. 806/2014 výslovne nevylučuje ani neobmedzuje právo akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu na vypočutie počas postupu riešenia krízovej situácie.

200 Okrem toho treba spolu s Komisiou a Radou poukázať na to, že cieľom opatrenia na riešenie krízovej situácie prijatého zo strany SRB na konci postupu upraveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014 je riešenie krízovej situácie subjektu. Subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, sa musí považovať za osobu, v súvislosti s ktorou sa prijíma individuálne opatrenie a ktorej právo byť na vypočutie zaručuje článok 41 ods. 2 písm. a) Charty.

201 Preto by sa mala zohľadniť skutočnosť, že akcionári a veritelia tohto subjektu nie sú adresátmi opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré nie je individuálnym rozhodnutím prijatým vo vzťahu k nim.

202 Treba však poukázať na to, že podľa článku 21 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 môže SRB vykonávať právomoc odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, v súlade s postupom stanoveným v článku 18 tohto nariadenia.

203 Postup podľa článku 18 nariadenia č. 806/2014 teda síce nepredstavuje individuálne konanie začaté proti akcionárom a veriteľom dotknutého subjektu, môže však viesť k prijatiu opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré by mohlo poškodiť ich záujmy.

204 Súdny dvor však v judikatúre citovanej v bode 196 vyššie prijal široký výklad práva byť vypočutý v tom zmysle, že je zaručené každej osobe v priebehu konania, ktoré by mohlo viesť k aktu spôsobujúceho ujmu tejto osobe. Preto nemožno vylúčiť, že akcionári inštitúcie, ktorá je predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie, sa môžu dovolávať práva byť vypočutí v rámci postupu riešenia krízovej situácie.

205 Výkon práva byť vypočutý však môže podliehať obmedzeniam v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty, podľa ktorého:

„Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.“

206 Preto je potrebné preskúmať, či neexistencia ustanovenia v nariadení č. 806/2014, ktoré by výslovne stanovovalo vypočutie akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu v rámci postupu uvedeného v článku 18 tohto nariadenia, predstavuje obmedzenie výkonu práva byť vypočutý, ktoré je v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.

207 Súdny dvor rozhodol, že základné práva, akým je dodržiavanie práva na obhajobu, nie sú absolútnou požiadavkou, ale môžu podliehať obmedzeniam pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré predmetné opatrenie sleduje, a z hľadiska sledovaného cieľa nie sú neprimeraným a neprípustným zásahom poškodzujúcim samotnú podstatu takto zaručených práv (pozri rozsudky z 10. septembra 2013, G. a R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, bod 33 a citovanú judikatúru, a z 20. decembra 2017, Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, bod 50 a citovanú judikatúru).

208 V tejto súvislosti SRB, ako aj Španielske kráľovstvo, Parlament a Rada tvrdia, že obmedzenie práva akcionárov na vypočutie je odôvodnené jednak cieľom zabezpečiť stabilitu finančných trhov a jednak potrebou zabezpečiť účinnosť rozhodnutí o riešení krízových situácií, ktoré musia byť prijaté urýchlene.

209 Po prvé treba poukázať na to, že viaceré odôvodnenia nariadenia č. 806/2014, najmä odôvodnenia 12, 58 a 61, stanovujú, že stabilita finančných trhov je jedným z cieľov sledovaných mechanizmami riešenia krízových situácií, ktoré zavádza toto nariadenie.

210 Okrem toho podľa článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 sa opatrenie na riešenie krízovej situácie pokladá za opatrenie vo verejnom záujme, ak je potrebné na to, aby sa primeranými prostriedkami dosiahol jeden alebo viac cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14 nariadenia, zatiaľ čo likvidácia subjektu v rámci bežného konkurzného konania by to neumožnila v rovnakej miere. Medzi ciele riešenia krízových situácií upravené v článku 14 nariadenia č. 806/2014 patrí najmä „zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním ‚nákaze' vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržaním trhovej disciplíny", ako aj „chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory".

211 V tejto súvislosti Súdny dvor poukázal na to, že finančné služby zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie. Banky a úverové inštitúcie sú základným zdrojom financovania pre podniky pôsobiace na jednotlivých trhoch. Banky sú navyše často navzájom úzko prepojené a mnohé z nich pôsobia na medzinárodnej úrovni. Z tohto dôvodu existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Negatívne účinky sa potom môžu prejaviť aj v ostatných odvetviach hospodárstva (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 50; z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 72, a z 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).

212 Súdny dvor konštatoval, že cieľ spočívajúci v zabezpečení stability finančného systému pri súčasnom obmedzení nadmerných verejných výdavkov a minimalizácii narušenia hospodárskej súťaže predstavuje naliehavý verejný záujem (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 69).

213 Navyše Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP") v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, bod 6), uviedol, že v hospodársky citlivých oblastiach, akou je stabilita bankového systému, majú štáty širokú právomoc voľnej úvahy, a preto skutočnosť, že sa akcionár nemôže zúčastniť na postupe vedúcom k predaju banky, nie je neprimeraná z hľadiska legitímnych cieľov, ktoré spočívajú v ochrane práv veriteľov a v zachovaní riadnej správy stavu platobnej neschopnosti banky.

214 Za zmienku stojí aj rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i. (C-41/15, EU:C:2016:836), vydaný v konaní o návrhu na začatie prejudiciálneho konania v súvislosti s výkladom článkov 8, 25 a 29 druhej smernice Rady 77/91/EHS z 13. decembra 1976 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku [54 ZFEÚ,] pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností, udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení (Ú. v. ES L 26, 1997, s. 1; Mim. vyd. 17/00/, s. 8). Táto vec sa týkala výnimočného opatrenia vnútroštátnych orgánov, ktorého cieľom bolo vyhnúť sa prostredníctvom zvýšenia imania zlyhaniu spoločnosti, ktoré podľa vnútroštátneho súdu ohrozovalo finančnú stabilitu Únie. Súdny dvor rozhodol, že ochrana, ktorú druhá smernica 77/91 priznáva akcionárom a veriteľom akciovej spoločnosti, pokiaľ ide o jej základné imanie, sa nevzťahuje na takéto vnútroštátne opatrenie prijaté v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu, ktorého cieľom je zabrániť systémovému ohrozeniu finančnej stability Únie vyplývajúcemu z nedostatku vlastných zdrojov dotknutej spoločnosti (rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 50). Súdny dvor ďalej uviedol, že ustanovenia druhej smernice 77/91 teda nebránia výnimočnému opatreniu týkajúcemu sa základného imania akciovej spoločnosti, ktoré prijali vnútroštátne orgány v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu bez súhlasu valného zhromaždenia tejto spoločnosti a s cieľom vyhnúť sa systémovému riziku a zabezpečiť finančnú stabilitu Únie (pozri rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 51 a citovanú judikatúru).

215 Tieto úvahy sa analogicky uplatnia na situáciu bývalých akcionárov banky, ktorej krízová situácia sa riešila v súlade s nariadením č. 806/2014.

216 Navyše treba poukázať na to, že ďalší cieľ sledovaný riešením krízovej situácie podľa článku 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014, konkrétne cieľ zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, sa tiež podieľa na dosahovaní cieľa všeobecného záujmu, ktorým je ochrana stability finančných trhov.

217 Podľa článku 2 ods. 1 bodu 35 smernice 2014/59 sú zásadné funkcie inštitúcie vymedzené ako „činnosti, služby alebo operácie, ktorých prerušenie by v jednom alebo vo viacerých členských štátoch pravdepodobne viedlo k narušeniu základných služieb reálneho hospodárstva alebo narušeniu finančnej stability v dôsledku veľkosti inštitúcie alebo skupiny alebo ich podielu na trhu, vonkajšej a vnútornej prepojenosti, zložitosti alebo cezhraničných činností, a to s osobitným zreteľom na nahraditeľnosť týchto činností, služieb alebo operácií“.

218 V tomto smere článok 6 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/778 Komisie z 2. februára 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ so zreteľom na okolnosti a podmienky, za ktorých sa platba mimoriadnych príspevkov *ex post* môže čiastočne alebo úplne odložiť, a o kritériách na určenie činností, služieb a operácií so zreteľom na zásadné funkcie a na určenie oblastí obchodnej činnosti a súvisiacich služieb so zreteľom na hlavné oblasti obchodnej činnosti (Ú. v. EÚ L 131, 2016, s. 41), stanovuje kritériá na určenie zásadných funkcií. Ide o funkciu, ktorú poskytuje inštitúcia tretím stranám, ktoré nie sú pridružené k inštitúcii ani k skupine, a náhle prerušenie tejto funkcie by malo pravdepodobne významný negatívny vplyv na tretie strany, viedlo by k „nákaze“ alebo narušeniu všeobecnej dôvery účastníkov trhu vzhľadom na systémový význam funkcie pre tretie strany a systémový význam inštitúcie alebo skupiny pri poskytovaní funkcie.

219 Cieľ spočívajúci v zabezpečení kontinuity vykonávania zásadných funkcií dotknutého subjektu opatrením na riešenie krízovej situácie, ktorý je upravený v článku 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014, tak má zabrániť prerušeniu týchto funkcií, ktoré by mohlo viesť k narušeniu nielen na dotknutom trhu, ale aj celkovej finančnej stability Únie.

220 Opatrenie na riešenie krízovej situácie sa preto vzhľadom na to, že jeho cieľom je zachovať alebo obnoviť finančnú situáciu úverovej inštitúcie najmä tým, že predstavuje alternatívu k jej likvidácii, musí považovať za opatrenie, ktoré skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu uznanému Úniou (pozri analogicky rozsudok z 25. marca 2021, Bălgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).

221 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že postup riešenia krízovej situácie, zavedený nariadením č. 806/2014 a opísaný v jeho článku 18, sleduje cieľ všeobecného záujmu v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, a to zaručiť stabilitu finančných trhov, čo môže odôvodniť obmedzenie práva byť vypočutý.

222 Po druhé z viacerých odôvodnení nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že ak je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné, musí byť prijaté rýchlo. Ide najmä o odôvodnenia 26, 31 a 53 a predovšetkým odôvodnenie 56 tohto nariadenia, ktoré stanovuje, že s cieľom minimalizovať narušenie finančného trhu a hospodárstva by sa proces riešenia krízových situácií mal dokončiť v krátkom čase.

223 V tomto smere Súdny dvor konštatoval, že cieľom nariadenia č. 806/2014 je zaviesť v súlade so svojím odôvodnením 8 účinnejšie mechanizmy na riešenie krízových situácií, ktoré musia byť hlavným nástrojom na zabránenie škodlivým následkom zlyhania bánk, ku ktorým došlo v minulosti, a že takýto cieľ predpokladá rýchle prijatie rozhodnutia, ako ilustrujú krátke lehoty stanovené v článku 18 uvedeného nariadenia, aby finančná stabilita nebola ohrozená (rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 55).

224 Článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 tak najmä stanovuje, že ak sa ECB domnieva, že určitý subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, bezodkladne oznámi svoje posúdenie Komisii a SRB. Odsek 2 tohto článku stanovuje, že keď posúdenie vykoná samotná SRB, bezodkladne ho oznámi ECB. Ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1, SRB prijme program riešenia krízovej situácie, ktorý je podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 zaslaný Komisii ihneď po jeho prijatí. Komisia má potom dvadsaťštyri hodín na schválenie programu riešenia krízovej situácie alebo na vznesenie námietok.

225 Z toho vyplýva, že keď subjekt spĺňa podmienky na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie, t. j. po prvé zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé neexistuje odôvodnený predpoklad, že iné opatrenia súkromnej povahy alebo prudenciálne opatrenia by v primeranej lehote zabránili jeho zlyhaniu, a po tretie riešenie jeho krízovej situácie je potrebné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov uvedených v článku 14 nariadenia č. 806/2014, článok 18 toho istého nariadenia stanovuje, že rozhodnutie musí byť prijaté vo veľmi krátkom čase.

226 Toto rýchle prijatie rozhodnutia má predovšetkým zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií dotknutého subjektu a zabrániť dôsledkom zlyhania subjektu na finančnú stabilitu. Rýchlosť prijatia rozhodnutia je teda podmienkou jeho účinnosti.

227 Súdny dvor tak už rozhodol, že naliehavosť, ktorá si vyžaduje okamžité konanie príslušného orgánu, odôvodňuje obmedzenie práva byť vypočutý u osôb, ktorých sa týkajú opatrenia prijaté v oblasti environmentálnej zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. marca 2010, ERG a i., C-379/08 a C-380/08, EU:C:2010:127, bod 67) a v oblasti poľnohospodárstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2006, Dokter a i., C-28/05, EU:C:2006:408, bod 76).

228 Okrem toho v oblasti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov Súdny dvor rozhodol, že oznámenie dôvodov, na ktorých sa zakladá prvé zaradenie mena osoby alebo subjektu do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, pred týmto zaradením by mohlo ohroziť účinnosť zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov požadovaného právom Únie. Na dosiahnutie cieľa sledovaného uplatniteľným nariadením musia také opatrenia už zo svojej podstaty využiť moment prekvapenia a uplatniť sa s okamžitou účinnosťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 338 až 340; z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 61, a z 12. februára 2020, Amisi Kumba/Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 51).

229 Z dôvodov, ktoré sa tiež týkajú cieľa sledovaného právom Únie a účinnosti opatrení, ktoré sú v ňom stanovené, orgány Únie nie sú ani povinné vypočuť žalobcov pred prvým zaradením ich mien do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 341, a z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, neuverejnený, EU:T:2013:216, bod 103).

230 O to viac to platí v prípadoch, keď sa obmedzenie práva byť vypočutý netýka subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, ale jeho akcionárov alebo veriteľov.

231 Ďalej treba poukázať na to, že v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ESĽP konštatoval, že predaj banky v konkurze ako fungujúcej spoločnosti bol vykonaný s cieľom dosiahnuť rýchle a istejšie uspokojenie jej veriteľov, ktorí roky čakali na to, čo im prináleží, a rýchle ukončenie konkurzného konania. Preto mala potreba jednoduchosti a rýchlosti postupu vedúceho k predaju banky prvoradý význam. Ak by zákon stanovoval, že konkurzný súd sa musí poradiť so všetkými akcionármi a veriteľmi banky, viedlo by to k výraznému spomaleniu postupu, a teda k ďalšiemu oneskoreniu pri vyplácaní dlžných súm veriteľom a pri ukončovaní konkurzného konania.

232 V rozsudku z 24. novembra 2005, Capital Bank AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, bod 136), ESĽP rozhodol, že v hospodársky citlivej oblasti, akou je stabilita bankového systému, a v určitých situáciách môže existovať naliehavá potreba konať čo najstarostlivejšie a bez predchádzajúceho upozornenia, ak je potrebné zabrániť nenapraviteľným škodám, ktoré by mohla utrpieť banka, jej vkladatelia a ostatní veritelia, prípadne bankový systém ako celok.

233 Navyše skutočnosť, že program riešenia krízovej situácie môže viesť k zásahu do majetkového práva akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu, nemôže odôvodniť povinnosť priznať im právo na vypočutie pred prijatím tohto programu.

234 V tomto smere už Všeobecný súd v bode 282 rozsudku z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i. (T-680/13, EU:T:2018:486), zdôraznil, že uplatniteľné konania musia priznať dotknutej osobe primeranú príležitosť vysvetliť jej stanovisko príslušným orgánom. Aby sa

zabezpečilo dodržanie tejto podmienky, ktorá predstavuje požiadavku zahrnutú v článku 1 protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“), treba vnímať uplatniteľné konania zo všeobecného pohľadu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 368 a citovanú judikatúru; z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, neuverejnený, EU:T:2013:216, bod 119, a rozsudok ESĽP z 20. júla 2004, Bäck v. Fínsko, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, bod 56). Túto požiadavku teda nemožno vykladať v tom zmysle, že dotknutá osoba musí mať za každých okolností možnosť vyjadriť svoje stanovisko pred príslušnými orgánmi pred prijatím opatrení, ktoré zasahujú do jej majetkového práva (pozri v tomto zmysle rozsudok ESĽP z 19. septembra 2006, Maupas a i. v. Francúzsko, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, body 20 a 21).

235 Všeobecný súd rozhodol, že to platí najmä vtedy, keď ako v prípade opatrenia na riešenie krízovej situácie predmetné opatrenia nepredstavujú sankciu a radia sa do kontextu osobitnej naliehavosti. V tejto poslednej súvislosti Všeobecný súd uviedol, že cieľom je predísť bezprostrednému riziku krachu dotknutých bánk na účely zachovania stability finančného systému členského štátu, a tým zabrániť „nakazeniu“ ostatných členských štátov eurozóny. Zavedenie postupu predbežnej konzultácie, v rámci ktorého by tisíce majiteľov vkladov a akcionárov v dotknutých bankách mohli účinne vyjadriť svoje stanovisko pred prijatím ustanovení spôsobujúcich ujmu, by však nevyhnutne spomalilo uplatnenie opatrení, ktoré majú predísť tomuto krachu. Uskutočnenie cieľa spočívajúceho v zachovaní stability finančného sektora tohto členského štátu, a teda v zabránení „nákaze“ ostatných členských štátov eurozóny, by tak bolo vystavené veľkým rizikám (pozri rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 282 a citovanú judikatúru).

236 Toto posúdenie potvrdil Súdny dvor, ktorý konštatoval, že Všeobecný súd správne založil svoje úvahy na rozsudku ESĽP z 21. júla 2016, Mamatas a i. v. Grécko (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), z ktorého vyplýva, že požiadavku, podľa ktorej každé obmedzenie majetkového práva musí byť stanovené zákonom, nemožno vykladať v tom zmysle, že konzultácie s dotknutými osobami sa mali uskutočniť pred prijatím tohto zákona, najmä ak by takáto predchádzajúca konzultácia nevyhnutne oddialila uplatnenie opatrení, ktorých cieľom bolo zabrániť krachu dotknutých bánk (rozsudok zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 159).

237 Okrem toho treba vychádzať z toho, že potreba konať rýchlo bez informovania akcionárov a veriteľov subjektu o bezprostrednosti postupu riešenia krízovej situácie tohto subjektu má za cieľ zabrániť zhoršeniu jeho situácie, ktoré by narušilo účinnosť opatrenia na riešenie krízovej situácie. Keby boli totiž akcionári alebo držitelia dlhopisov banky informovaní o tom, že banka by mohla byť predmetom postupu riešenia krízovej situácie, a teda že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, mohlo by ich to povzbudiť k tomu, aby predávali svoje cenné papiere na trhoch, čo by mohlo viesť aj k masívnemu výberu vkladov, ktorý by mal za následok zhoršenie finančnej situácie banky a sťaženie, ak nie znemožnenie prijatia riešenia, ktoré by mohlo zabrániť jej likvidácii.

238 V tomto smere, ako vyplýva z odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014, oznámenie akejkoľvek informácie o rozhodnutí pred jeho prijatím, či už sa týka toho, že podmienky riešenia krízovej situácie sú splnené, použitia konkrétneho nástroja alebo opatrenia prijatého počas postupu, môže mať dôsledky pre verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenie dotýka.

239 Treba preto vychádzať z toho, že zavedenie konzultácie s akcionármi a veriteľmi dotknutého subjektu pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie do nariadenia č. 806/2014 by viedlo k podstatnému spomaleniu postupu, a teda by ohrozilo dosiahnutie cieľov opatrenia, ako aj jeho účinnosť.

240 Okrem toho vzhľadom na naliehavosť prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie by nebolo možné vopred sa obrátiť na akcionárov, a to najmä z dôvodu ťažkostí spojených s ich identifikáciou. Ako totiž zdôrazňuje Španielske kráľovstvo a Rada, vzhľadom na to, že s akciami a dlhopismi sa na trhoch obchoduje nepretržite, v praxi nie je možné zistiť, na ktorých drobných a inštitucionálnych investorov sa treba obrátiť.

241 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že vypočutie akcionárov a veriteľov subjektu, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie, pred prijatím tohto opatrenia by ohrozilo ciele spočívajúce v ochrane stability finančných trhov a v kontinuite zásadných funkcií subjektu, ako aj požiadavky na rýchlosť a účinnosť postupu riešenia krízovej situácie.

242 Neexistencia ustanovenia o vypočutí akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu v rámci postupu stanoveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014 preto predstavuje obmedzenie práva byť vypočutý, ktoré je odôvodnené a nevyhnutné na splnenie cieľa všeobecného záujmu a je v súlade so zásadou proporcionality podľa článku 52 ods. 1 Charty.

243 Tento záver nie je spochybnený ďalšími tvrdeniami žalobkýň.

244 Po prvé žalobkyne tvrdia, že nevykonanie predchádzajúceho vypočutia akcionárov bráni SRB v tom, aby sa prostredníctvom orgánov spoločnosti alebo jej akcionárov dozvedela o existencii iných súkromných opatrení (akým je zvýšenie imania, realizácia podnikateľského plánu schváleného správnou radou alebo predaj aktív), než je riešenie krízovej situácie.

245 Treba pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 SRB prijme program riešenia krízových situácií len vtedy, ak s prihliadnutím na časové a iné relevantné okolnosti neexistuje odôvodnený predpoklad, že iné opatrenia súkromnej povahy prijaté vo vzťahu k subjektu samostatne alebo v kombinácii s riešením krízovej situácie by v primeranej lehote zabránili jeho zlyhaniu.

246 SRB teda musí preskúmať, či je pravdepodobné, že opatrenia, ktoré už banka plánuje na vyriešenie svojich ťažkostí, budú realizované v primeranej lehote na to, aby sa zabránilo jej zlyhaniu. Ak sa v čase začatia postupu riešenia krízovej situácie uvažovalo o alternatívnych opatreniach súkromnej povahy, najmä o opatreniach, ktoré spomínajú žalobkyne, akým je zvýšenie imania, realizácia podnikateľského plánu schváleného správnou radou alebo predaj aktív, dotknutý subjekt alebo jeho orgány o tom mali SRB informovať. Nie je úlohou SRB, aby hľadala iné súkromné riešenia, o ktorých existencii nevie samotná banka.

247 Žalobkyne teda nemôžu tvrdiť, že akcionári by v rámci individuálneho vypočutia, ktoré sa uskutoční po začatí postupu riešenia krízovej situácie, mohli informovať SRB o existencii iných alternatívnych opatrení, ktoré sú uskutočniteľné vzhľadom na situáciu dotknutého subjektu a môžu zabrániť jeho zlyhaniu v primeranej lehote, o ktorých SRB nebola informovaná samotnou bankou ani jej orgánmi.

248 Po druhé žalobkyne tvrdia, že ani cieľ zabezpečiť finančnú stabilitu, ani potreba urýchlene prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie neodôvodňuje úplné odopretie práva na vypočutie akcionárom subjektu, keďže nariadenie č. 806/2014 by mohlo stanoviť vypočutie akcionárov po prijatí opatrenia na riešenie krízovej situácie.

249 V tomto smere stačí rovnako ako Banco Santander a Parlament poukázať na to, že vypočutie akcionárov po prijatí programu riešenia krízovej situácie by nemohlo zmeniť obsah tohto opatrenia, a preto by nemohlo viesť k jeho zrušeniu.

250 Po tretie žalobkyne tvrdia, že existuje neodôvodnený nepomer medzi spornými ustanoveniami na jednej strane a na druhej strane ustanoveniami článku 22 nariadenia č. 1024/2013 a ustanoveniami článku 31 nariadenia Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1), ktoré priznávajú právo na vypočutie pred prijatím rozhodnutia o prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť práva inštitúcie.

251 Rovnako ako SRB treba konštatovať, že do nariadenia č. 806/2014 nebolo vložené nijaké rovnocenné ustanovenie predovšetkým s cieľom umožniť prijatie opatrení na riešenie krízových situácií v núdzových situáciách a zabrániť negatívnym účinkom na finančné trhy. Ako zdôrazňuje Rada, tieto ustanovenia nie sú uplatniteľné počas postupu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18 nariadenia č. 806/2014. Okrem toho stanovujú, že právo byť vypočutý je priznané adresátovi rozhodnutia, teda banke, na ktorú sa vzťahuje opatrenie dohľadu ECB.

252 Z týchto ustanovení, ktoré priznávajú právo byť vypočutý inštitúcii, ktorej je rozhodnutie určené, teda nemožno vyvodiť, že akcionárom alebo veriteľom subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, by sa malo priznať rovnaké právo.

253 Okrem toho na rozdiel od tvrdení žalobkyne článok 22 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1024/2013 a článok 31 ods. 4 nariadenia o rámci JMD obsahujú osobitné ustanovenia pre prípad, keď je potrebné prijať naliehavé rozhodnutie, ktoré vylučujú možnosť vypočutia dotknutých osôb pred prijatím rozhodnutia.

254 Po štvrté žalobkyne tvrdia, že zavedenie postupu vypočúvania akcionárov a veriteľov v súvislosti s ocenením 3 zo strany SRB nenapravuje nemožnosť predložiť pripomienky v rámci postupu, ktorý je upravený v článku 18 nariadenia č. 806/2014.

255 Týmto tvrdením sa žalobkyne usilujú odpovedať na konštatovanie SRB, Rady a Komisie, podľa ktorého sa vypočutie akcionárov Banco Popular uskutočnilo v rámci ocenenia 3 stanoveného v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014, hoci takéto vypočutie nie je v nariadení upravené. Toto konštatovanie malo ilustrovať skutočnosť, že v prípade neexistencie naliehavosti alebo rizika pre stabilitu finančných trhov SRB zabezpečuje dodržiavanie práva akcionárov byť vypočutí tým, že zorganizuje vypočutie pred prijatím rozhodnutia o ich práve na prípadnú náhradu škody podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014, aj keď toto vypočutie nie je výslovne upravené v nariadení č. 806/2014.

256 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že námietka nezákonnosti článku 18 nariadenia č. 806/2014 v rozsahu, v akom postup, ktorý zavádza, porušuje právo byť vypočutý tým, že nestanovuje vypočutie akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu, musí byť zamietnutá.

257 Druhý žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 21, 22, 24 a 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj články 38 a 63 smernice 2014/59 porušujú majetkové právo zakotvené v článku 17 ods. 1 Charty a zásadu slobody podnikania zakotvenú v článku 16 Charty

258 Žalobkyne na základe článku 277 ZFEÚ namietajú nezákonnosť článkov 21, 22, 24 a 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj článkov 38 a 63 smernice 2014/59. Tvrdia, že tieto články porušujú právo vlastniť majetok a zásadu slobody podnikania v rozsahu, v akom povoľujú predaj akcií finančnej inštitúcie a oprávňujú orgány pre riešenie krízových situácií znížiť základné imanie na nulu zrušením akcií bez vypočutia alebo súhlasu akcionárov. Priznanie nadmerných právomocí na vyvlastnenie SRB nariadením č. 806/2014 a smernicou 2014/59 bez toho, aby akcionári mali právo byť vypočutí alebo predložiť pripomienky, predstavuje neprimeraný zásah do práv zakotvených v článkoch 16 a 17 Charty.

259 Pokiaľ ide o články 38 a 63 smernice 2014/59 a článok 27 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, stačí uviesť, že SRB ich v programe riešenia krízových situácií neuplatnila. Podľa judikatúry citovanej v bodoch 177 až 179 vyššie tak vzhľadom na to, že neexistuje priama právna súvislosť medzi týmito článkami a programom riešenia krízových situácií, musí byť námietka nezákonnosti týchto článkov zamietnutá ako neprípustná.

260 Ďalšími článkami nariadenia č. 806/2014, ktorých zákonnosť žalobkyne spochybňujú, sú článok 21 o odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov, článok 22 o všeobecných zásadách upravujúcich nástroje riešenia krízových situácií a článok 24 o nástroji odpredaja obchodnej činnosti.

261 Žalobkyne v podstate tvrdia, že články 21, 22 a 24 nariadenia č. 806/2014 porušujú vlastnícke právo zaručené článkom 17 ods. 1 Charty v rozsahu, v akom zverujú SRB právomoc znížiť na nulu základné imanie subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, odpísať a konvertovať príslušné kapitálové nástroje a predať ho, pričom akcionári subjektu nie sú vypočutí ani neudeľujú svoj súhlas.

262 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 41 Charty stanovuje, že právo na dobrú správu vecí verejných zahŕňa právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.

263 Rovnako ako SRB stačí konštatovať, že toto právo sa líši od majetkového práva zaručeného článkom 17 ods. 1 Charty.

264 Preto skutočnosť, že ustanovenia nariadenia č. 806/2014 napadnuté žalobkyňami neupravujú vypočutie akcionárov, nemôže preukázať porušenie ich majetkového práva.

265 Treba poukázať na to, že v ostatných častiach žaloby žalobkyne nespomínajú ustanovenia článkov 21, 22 a 24 nariadenia č. 806/2014 a neuvádzajú nijaké konkrétne tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že uplatnenie týchto ustanovení by viedlo k porušeniu majetkového práva zaručeného článkom 17 ods. 1 Charty.

266 Okrem toho, pokiaľ ide o slobodu podnikania zaručenú článkom 16 Charty, treba na jednej strane rovnako ako SRB, Rada a Komisia uviesť, že žalobkyne nespresňujú, ktoré právo zaručené slobodou podnikania by bolo porušené napadnutými ustanoveniami nariadenia č. 806/2014. Súdny dvor totiž uviedol, že ochrana priznaná článkom 16 Charty zahŕňa slobodu vykonávať hospodársku alebo obchodnú činnosť, zmluvnú slobodu a voľnú hospodársku súťaž [rozsudky z 22. januára 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, bod 42; zo 16. júla 2020, Adusbef a Federconsumatori, C-686/18, EU:C:2020:567, bod 82, ako aj z 15. apríla 2021, Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) a i., C-798/18 a C-799/18, EU:C:2021:280, bod 56]. Na druhej strane stačí konštatovať, že žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať porušenie tejto slobody.

267 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého nevyplatenie náhrady predstavuje porušenie článku 1 protokolu č. 1 k EDĽP, stačí uviesť, že je založené na nesprávnom výklade ustanovení nariadenia č. 806/2014. Treba totiž pripomenúť, že nariadenie č. 806/2014 výslovne stanovuje, že akcionári a veritelia subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, môžu získať odškodnenie podľa článku 76 ods. 1 písm. e) tohto nariadenia, ak pri riešení krízovej situácie utrpeli väčšie straty, než by utrpeli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.

268 Žalobkyne okrem toho tvrdia, že vyhovenie námietke nezákonnosti preukáže, že obmedzenie ich vlastníckeho práva, ktoré možno pripísať programu riešenia krízových situácií, je bez právneho základu, keďže nespĺňa požiadavky nevyhnutnosti a primeranosti stanovené v článku 52 ods. 1 Charty. Keďže akcionári Banco Popular boli zbavení majetkového práva bez toho, aby boli vypočutí alebo odškodnení, ide o porušenie tohto práva.

269 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že cieľom týchto tvrdení nie je spochybniť ustanovenia nariadenia č. 806/2014 alebo smernice 2014/59, ale program riešenia krízových situácií. Budú teda preskúmané v rámci ôsmeho žalobného dôvodu.

270 Žalobkyne nakoniec v pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania dodávajú, že nariadenie č. 806/2014 a smernica 2014/59 priznávajú SRB neprimerané právomoci, ktoré môžu z neopodstatnených dôvodov spôsobiť zánik platobne schopných finančných inštitúcií, čo je v rozpore s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (10/56, EU:C:1958:8).

271 Stačí uviesť, že týmto tvrdením žalobkyne vznášajú novú námietku nezákonnosti založenú na tom, že nariadenie č. 806/2014 a smernica 2014/59 porušujú zásadu prenesenia právomoci.

272 Toto tvrdenie teda treba považovať za nový žalobný dôvod, ktorý je oneskorene podaný vzhľadom na to, že je uvedený až v štádiu pripomienok k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania. Táto nová námietka nezákonnosti sa nezakladá na právnej alebo skutkovej okolnosti, ktorá vyšla najavo v priebehu konania, a musí byť zamietnutá ako neprípustná podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku.

273 Tretí žalobný dôvod preto treba zamietnuť ako sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.

O prvom a štvrtom žalobnom dôvode založenom na nedostatku odôvodnenia programu riešenia krízových situácií, na porušení práva na dobrú správu vecí verejných zakotveného v článku 41

ods. 2 písm. b) a c) Charty a na porušení práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty

274 Prvým a štvrtým žalobným dôvodom žalobkyne uvádzajú v podstate tri výhrady. Tvrdia, že SRB tým, že im neumožnila prístup k programu riešenia krízovej situácie a k oceneniu 2, porušila po prvé povinnosť odôvodnenia stanovenú v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty, po druhé právo na prístup k spisu zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty a po tretie právo na účinný prostriedok nápravy zakotvené v článku 47 Charty.

– *O prvej výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia*

275 Žalobkyne tvrdia, že SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 41 ods. 2 písm. c) Charty. V podstate tvrdia, že nezverejnenie celého programu riešenia krízovej situácie a ocenení 1 a 2 im bránilo poznať dôvody, pre ktoré SRB prijala program riešenia krízovej situácie.

276 Článok 41 ods. 2 písm. c) Charty o práve na dobrú správu vecí verejných stanovuje, že toto právo zahŕňa povinnosť správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutia.

277 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora odôvodnenie požadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musí z neho jasne a jednoznačne vyplývať uvažovanie inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a aby príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie. Nie je potrebné, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen z hľadiska jeho znenia, ale aj z hľadiska kontextu, ako aj všetkých legislatívnych ustanovení upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudky z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, body 85 a 87 a citovanú judikatúru, a z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:845, bod 41 a citovanú judikatúru).

278 Navyše miera presnosti odôvodnenia aktu musí byť úmerná vecným možnostiam a technickým podmienkam alebo lehote, v ktorej musí byť tento akt prijatý (pozri rozsudky zo 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisia, C-551/10 P, EU:C:2012:681, bod 48 a citovanú judikatúru; z 23. mája 2019, KPN/Komisia, T-370/17, EU:T:2019:354, bod 139 a citovanú judikatúru, a z 27. januára 2021, KPN/Komisia, T-691/18, neuverejnený, EU:T:2021:43, bod 162).

279 Po prvé žalobkyne tvrdia, že niektoré pasáže vynechané z neutajenej verzie programu riešenia krízových situácií, ku ktorej mali prístup, boli nevyhnutné na oboznámenie sa s dôvodmi programu a na výkon ich práva na obhajobu. Vynechanie týchto pasáží bráni žalobkyniam poznať dôvody, pre ktoré SRB uplatnila program riešenia krízových situácií, a predstavuje porušenie jej povinnosti odôvodnenia.

280 Na jednej strane žalobkyne v žalobe spomínajú niekoľko bodov programu riešenia krízovej situácie, ktoré neboli zahrnuté do verzie, ktorú SRB pôvodne zverejnila na svojej internetovej stránke 11. júla 2017, a ktoré podľa ich názoru predstavujú dôležité aspekty tohto programu.

281 V tejto súvislosti stačí uviesť, že jednotlivé body programu riešenia krízovej situácie, ktoré spomínajú žalobkyne, sú v celom rozsahu zahrnuté v menej upravených verziách programu riešenia krízovej situácie uverejnených na internetovej stránke SRB 2. februára a 31. októbra 2018 a že žalobkyne sa s nimi mohli oboznámiť pred podaním repliky.

282 Žalobkyne na druhej strane tvrdia, že v programe riešenia krízovej situácie nie je uvedený dôvod, pre ktorý neboli prijaté opatrenia včasnej intervencie, reštrukturalizácie alebo prudenciálneho dohľadu. V tejto súvislosti tvrdia, že v programe riešenia krízovej situácie je len uvedené, že inštitúcia „zlyháva“, bez uvedenia dôvodov a vysvetlení, prečo opatrenia včasnej intervencie nie sú postačujúce. V replike žalobkyne ďalej uvádzajú, že z dôvodu vynechania určitých častí v poslednej verzii programu riešenia krízovej situácie, ktorú zverejnila SRB, stále nepoznajú dôvody, na základe ktorých bolo prijaté riešenie krízovej situácie Banco Popular a zvolený nástroj odpredaja obchodnej činnosti.

283 V tejto súvislosti z programu riešenia krízovej situácie vyplýva, že SRB vysvetlila, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, čo predstavuje dostatočné odôvodnenie prijatia tohto programu.

284 SRB konkrétne v článku 2 programu riešenia krízovej situácie uviedla, že ECB na základe článku 18 ods. 1 písm. a) a článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014 konštatovala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Poukázala na to, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. Okrem toho ťažkosti Banco Popular opísané v posúdení ECB a pripomenuté v programe riešenia krízovej situácie sú postačujúce na vysvetlenie toho, že zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie Banco Popular vyplynulo zo zhoršenia jej stavu likvidity.

285 Z toho vyplýva, že odôvodnenie programu riešenia krízovej situácie je z právneho hľadiska dostatočné a že žalobkyne mohli pochopiť dôvody zlyhania Banco Popular a prijatia programu riešenia krízovej situácie.

286 Okrem toho sú v odôvodnení 26 programu riešenia krízovej situácie vymenované opatrenia prijaté s cieľom pokúsiť sa vyriešiť ťažkosti Banco Popular pred riešením krízovej situácie. Článok 3 programu riešenia krízových situácií sa týka alternatívnych opatrení a v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 je v ňom uvedené, že neexistuje dôvodný predpoklad, že alternatívne opatrenia súkromnej povahy alebo prudenciálne opatrenia, prípadne odpísanie alebo konverzia príslušných kapitálových nástrojov, by zabránili zlyhaniu Banco Popular v primeranej lehote.

287 Konkrétne v článku 3.3 programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že neexistuje dôvodný predpoklad, že opatrenia dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie by mohli zabrániť zlyhaniu Banco Popular. SRB poukázala na to, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobného zlyhá, potvrdila, že nie sú k dispozícii prudenciálne opatrenia ani opatrenia včasnej intervencie, ktoré by mohli okamžite obnoviť stav likvidity banky a ktoré by jej mohli poskytnúť dostatočný čas na uskutočnenie predaja podniku alebo iného riešenia. Opatrenia, ktoré má ECB k dispozícii ako príslušný orgán na základe prebratia do vnútroštátnych predpisov článku 104 smernice 2013/36, ako aj článkov 27 až 29 smernice 2014/59 alebo článku 16 nariadenia č. 1024/2013, nemôžu zabezpečiť, aby bola banka schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, a to vzhľadom na rozsah a rýchlosť zaznamenaného zhoršovania stavu likvidity.

288 Z toho vyplýva, že SRB v programe riešenia krízovej situácie dostatočne vysvetlila, prečo opatrenia včasnej intervencie neboli postačujúce na vyriešenie ťažkostí Banco Popular.

289 Nakoniec treba poukázať na to, že v odôvodneniach 44 až 46 programu riešenia krízovej situácie je vysvetlené, prečo nebol dodržaný plán riešenia krízových situácií z roku 2016 a najmä nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov upravený v článku 27 nariadenia č. 806/2014, ktorý tento plán zahŕňal.

290 Článok 5 programu riešenia krízovej situácie sa týka výberu nástroja riešenia krízových situácií a SRB predovšetkým v článku 5.3 tohto programu vysvetľuje dôvody, pre ktoré by ostatné nástroje vymenované v článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 neumožnili dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií v rovnakej miere.

291 Treba vychádzať z toho, že odôvodnenie programu riešenia krízovej situácie je z právneho hľadiska dostatočné a že jednotlivé tieto ustanovenia programu riešenia krízovej situácie žalobkyniam umožňovali pochopiť dôvody výberu nástroja odpredaja obchodnej činnosti ako nástroja riešenia krízovej situácie.

292 Okrem toho treba uviesť, že tvrdenia žalobkýň týkajúce sa nedostatku odôvodnenia sú všeobecné, neodkazujú na obsah programu riešenia krízovej situácie a neuvádzajú dôvody, pre ktoré skutočnosti, ktoré sú v nich obsiahnuté a uvedené vyššie, nie sú postačujúce na pochopenie ich pôsobnosti.

293 Treba teda konštatovať, že tvrdenia žalobkýň nepostačujú na preukázanie existencie porušenia povinnosti odôvodnenia v súvislosti s programom riešenia krízovej situácie.

294 Po druhé žalobkyne v žalobe tvrdia, že ocenenie 2 im nebolo poskytnuté, takže nemôžu poznať hodnotiace kritériá použité nezávislým expertom.

295 Ocenenie 2 však bolo uverejnené na internetovej stránke SRB 2. februára a 31. októbra 2018 v zneniach, ktoré boli čoraz menej upravené.

296 Stačí konštatovať, že v nadväznosti na tieto uverejnenia žalobkyne v replike neuvádzajú nijaké tvrdenie týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia ocenenia 2.

297 V každom prípade treba poukázať na to, že v ocenení 2 spoločnosť Deloitte vysvetlila použitú metodiku a okrem iného uviedla, že na určenie hospodárskej hodnoty Banco Popular použila scenár predaja Banco Popular pri uplatnení nástroja odpredaja obchodnej činnosti, čo si vyžadovalo ocenenie aktív a pasív, ktoré sa majú predať za komerčných podmienok. Vysvetlila, že jej hospodárske posúdenie má poskytnúť odhad hodnoty, ktorú by potenciálny nadobúdateľ ponúkol za celú banku, a že prijala prístup založený jednotlivých kategóriách aktív. Ďalej uviedla, že vychádza z požiadaviek článku 36 smernice 2014/59 (ktorý zodpovedá článku 20 nariadenia č. 806/2014) a z konečného návrhu regulačných technických predpisov Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) č. 2017/05 z 23. mája 2017 o ocenení na účely riešenia krízových situácií. Ďalej spoločnosť Deloitte v ocenení 2 vysvetlila prístup použitý pri oceňovaní jednotlivých kategórií aktív.

298 Z toho vyplýva, že hodnotiace kritériá použité pri oceňovaní 2 boli dostatočne vysvetlené.

299 Po tretie žalobkyne tvrdia, že po prijatí programu riešenia krízovej situácie už nebol dôvod nezverejniť celý program a ocenenie 2. V replike spochybňujú skutočnosť, že jediný adresát programu riešenia krízovej situácie, teda FROB, má právo na odôvodnené rozhodnutie. Keďže žalobkyne majú aktívnu legitimáciu na napadnutie programu riešenia krízovej situácie, majú nárok na odôvodnené rozhodnutie.

300 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žalobkyne nie sú adresátmi programu riešenia krízových situácií, ktorý je určený FROB. Žalobkyne by sa mali považovať za tretie osoby, a preto nemajú právo na sprístupnenie programu riešenia krízových situácií.

301 Podľa článku 29 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 SRB na svojej oficiálnej internetovej stránke uverejní kópiu programu riešenia krízovej situácie alebo oznam s prehľadom účinkov opatrenia na riešenie krízovej situácie, najmä účinkov na retailových klientov.

302 V prejednávanej veci SRB 7. júna 2017 uverejnila na svojej internetovej stránke oznámenie informujúce o prijatí programu riešenia krízovej situácie spolu s dokumentom, v ktorom boli zhrnuté účinky riešenia krízových situácií v súlade s článkom 29 ods. 5 nariadenia č. 806/2014. Dňa 11. júla 2017 SRB zverejnila neutajenú verziu programu riešenia krízovej situácie. SRB tiež na svojej internetovej stránke 2. februára 2018 a následne 31. októbra 2018 zverejnila menej upravené neutajené verzie programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2.

303 Okrem toho článok 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Pred poskytnutím akýchkoľvek informácií Jednotná rada zabezpečí, aby neobsahovali dôverné informácie, najmä tým, že preskúma účinky, ktoré by poskytnutie týchto informácií mohlo mať na verejný záujem, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, na obchodné záujmy fyzických a právnických osôb, na účel kontrol, na vyšetrovania a na audity. Postup overovania účinkov poskytnutia informácií zahŕňa aj osobitné posúdenie účinkov akéhokoľvek poskytnutia obsahu a podrobností plánov riešenia krízových situácií uvedených v článkoch 8 a 9, výsledok akéhokoľvek posúdenia uskutočneného podľa článku 10 alebo programu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18.“

304 Toto ustanovenie výslovne stanovuje povinnosť SRB overiť pred zverejnením alebo oznámením programu riešenia krízovej situácie tretej osobe, že program neobsahuje dôverné informácie. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na ocenenie 2, ktoré tvorí prílohu k programu riešenia krízovej situácie a je jeho neoddeliteľnou súčasťou v súlade s článkom 12.2 tohto programu.

305 V tomto smere treba poukázať na to, že Súdny dvor už rozhodol, že rozhodnutie Komisie konštatujúce neexistenciu štátnej pomoci oznámenej sťažovateľom môže byť vzhľadom na povinnosť rešpektovať obchodné tajomstvo dostatočne odôvodnené, aj keď neobsahuje všetky číselné údaje, na ktorých sú založené úvahy tejto inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 108 až 111). Neutajená verzia takého rozhodnutia, z ktorej jasne a jednoznačne vyplýva uvažovanie tejto inštitúcie, ako aj metodika, ktorú použila, takže dotknuté osoby sa môžu oboznámiť s týmto odôvodnením a Všeobecný súd ho môže preskúmať, teda postačuje na splnenie povinnosti odôvodnenia, ktorú má táto inštitúcia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 55).

306 Okrem toho, pokiaľ ide o ekonomické údaje použité spoločnosťou Deloitte v ocenení 2 a zohľadnené zo strany SRB v programe riešenia krízovej situácie, nemožno spochybniť, že ide o komplexné technické posúdenie. Vzhľadom na to, že z programu riešenia krízovej situácie

jasne vyplývali úvahy SRB, takže bolo možné spochybniť ich dôvodnosť v neskoršej fáze na príslušnom súde, bolo by neprimerané požadovať osobitné odôvodnenie pre každú z technických volieb alebo pre každý číselný údaj, na ktorých sa tieto úvahy zakladajú (pozri analogicky rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 108 a citovanú judikatúru).

307 Na jednej strane však žalobkyne nespochybňujú, že program riešenia krízovej situácie a ocenenie 2 obsahujú dôverné informácie, ktoré je SRB povinná chrániť. Na druhej strane nespresnili, v akom zmysle boli údaje, ktoré zostali skryté v nedôverných verziách programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2, potrebné na pochopenie programu riešenia krízovej situácie.

308 Žalobkyne teda nepreukázali, že SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že utajila ekonomické údaje v nedôverných verziách programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2.

309 Preto treba konštatovať, že žalobkyne sa nemôžu domáhať práva na sprístupnenie úplných verzií programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2 ani na ich zverejnenie.

310 Po štvrté sa žalobkyne v replike obmedzujú na tvrdenie, že nezverejnenie ocenenia 1, ktoré bolo následne poskytnuté v upravenej podobe vo februári 2018 a potom v menej upravenej podobe v októbri 2018, im zabránilo oboznámiť sa s podstatnou časťou programu riešenia krízovej situácie.

311 Stačí uviesť, že toto tvrdenie nepostačuje na preukázanie porušenia povinnosti odôvodnenia, keďže žalobkyne nevysvetľujú, ktorú časť uvažovania SRB v programe riešenia krízovej situácie nedokázali pochopiť z dôvodu nezverejnenia celého ocenenia 1.

312 Po piate žalobkyne uvádzajú, že SRB nemôže tvrdiť, že si splnila povinnosť odôvodnenia tým, že 2. februára a 31. októbra 2018 zverejnila program riešenia krízovej situácie a menej upravené verzie ocenení 1 a 2, keďže túto povinnosť nemožno splniť a *posteriori*.

313 V tomto smere stačí konštatovať, že následné zverejnenia na internetovej stránke SRB sa týkajú programu riešenia krízovej situácie a ocenení 1 a 2 v pôvodných verziách. Cieľom týchto zverejnení bolo poskytnúť verejnosti širší prístup k týmto dokumentom sprístupnením ich častí, ktoré sa pôvodne považovali za dôverné. Nešlo o to, aby SRB zverejnila informácie, ktoré pôvodne neboli zahrnuté do programu riešenia krízovej situácie ani do ocenení 1 a 2 a ktoré mali doplniť ich odôvodnenie.

314 Po šieste sa žalobkyne v replike odvolávajú na rozhodnutia odvolacieho výboru SRB z 28. novembra 2017 a z 19. júna 2018, ktoré sa týkali ich žiadostí o sprístupnenie dokumentov podľa článku 90 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), v nadväznosti na ktoré SRB na svojej internetovej stránke vo februári a v októbri 2018 uverejnila menej upravené neutajené verzie programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 1 a ocenenia 2. Tvrdia, že odvolací výbor SRB uviedol, že zamietnutie prístupu k podstatnej časti programu riešenia krízovej situácie a ocenení svedčí o nedodržaní práva na odôvodnené rozhodnutie a na účinnú súdnu ochranu.

315 V tomto smere treba poukázať na to, že odvolací výbor SRB v rozhodnutí z 28. novembra 2017 uviedol, že rozhodnutie SRB zamietnuť prístup k oceneniu 2 v celom rozsahu podľa nariadenia č. 1049/2001 bolo neprimerané a že tvrdenie SRB, podľa ktorého akékoľvek zverejnenie ocenenia

2, a teda aj zverejnenie jeho upravenej neutajenej verzie, ohrozí cieľ spočívajúci v ochrane záujmu chráneného nariadením č. 1049/2001, nespĺňalo povinnosť odôvodnenia. Odvolací výbor sa tiež domnieval, že vyhlásenia, ktorými SRB odôvodnila výnimku zo zverejnenia programu riešenia krízovej situácie, sú natoľko vágne a všeobecné, že nespĺňajú povinnosť odôvodnenia.

316 Posúdenia odvolacieho výboru SRB súvisiace s porušením povinnosti odôvodnenia sa teda netýkali programu riešenia krízovej situácie ani ocenenia 2, ale rozhodnutia SRB prijatého na základe nariadenia č. 1049/2001, ktorým bol žalobkyniam zamietnutý prístup k týmto dokumentom.

317 Na rozdiel od tvrdení žalobkýň z výňatkov z rozhodnutí odvolacieho výboru, citovaných v replike, nevyplýva, že odvolací výbor sa domnieval, že verzia programu riešenia krízovej situácie, ktorú pôvodne zverejnila SRB, porušuje povinnosť odôvodnenia. Ako zdôrazňuje SRB, odvolací výbor nemá právomoc rozhodovať o platnosti programu riešenia krízových situácií a nemôže rozhodnúť o porušení povinnosti odôvodnenia zo strany SRB.

318 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že SRB práve v nadväznosti na rozhodnutia odvolacieho výboru z 28. novembra 2017 a z 19. júna 2018 uverejnila na svojej internetovej stránke 2. februára a 31. októbra 2018 menej upravené verzie ocenení 1 a 2 a programu riešenia krízovej situácie.

319 Rozhodnutia odvolacieho výboru, na ktoré sa odvolávajú žalobkyne, teda nie sú podstatné na účely konštatovania porušenia povinnosti odôvodnenia zo strany SRB v programe riešenia krízovej situácie alebo nedostatku odôvodnenia ocenenia 2.

320 Prvú výhradu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia treba preto zamietnuť.

– *O druhej výhrade založenej na porušení práva na prístup k spisu*

321 Žalobkyne tvrdia, že neposkytnutie ocenenia 2 predstavuje porušenie ich práva na prístup k spisu zakotveného v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty.

322 Článok 41 ods. 2 písm. b) Charty, ktorý sa týka práva na dobrú správu vecí verejných, stanovuje, že toto právo zahŕňa právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva.

323 Právo na prístup k spisu je stanovené v článku 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého:

„Osoby, ktoré podliehajú rozhodovaniu Jednotnej rady, majú nárok na prístup k spisu Jednotnej rady za predpokladu ochrany oprávneného záujmu iných osôb na ochrane ich obchodného tajomstva. Právo na prístup k dokumentácii sa nevzťahuje na dôverné informácie a interné prípravné dokumenty Jednotnej rady.“

324 V rámci tejto výhrady sa žalobkyne v podstate odvolávajú na body 81 až 83 rozsudku z 29. júna 1995, Solvay/Komisia (T-30/91, EU:T:1995:115), v ktorom Súd prvého stupňa v rámci správneho konania v oblasti práva hospodárskej súťaže rozhodol, že neprináleží len Komisii, aby rozhodla o tom, ktoré dokumenty sú užitočné na obhajobu dotknutého podniku. V prípade ťažko vykonateľných a komplexných ekonomických posúdení musí Komisia poskytnúť právnym zástupcom dotknutého podniku možnosť preskúmať dokumenty, ktoré môžu byť relevantné, s cieľom posúdiť ich dôkaznú hodnotu pre obhajobu. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že nemôže pripustiť, aby Komisia pri rozhodovaní o porušení ako jediná disponovala relevantnými

dokumentmi, a teda sa mohla sama rozhodnúť, či ich použije alebo nepoužije proti žalobcovi, zatiaľ čo žalobca k nim nemá prístup, a teda nemôže prijať príslušné rozhodnutie o tom, či ich použije alebo nepoužije na svoju obhajobu. V takej situácii by právo žalobcu na obhajobu počas správneho konania bolo príliš obmedzené vo vzťahu k právomociam Komisie.

325 V tomto smere treba po prvé pripomenúť, že účelom prístupu k spisu vo veciach hospodárskej súťaže je najmä umožniť adresátom oznámenia o výhradách oboznámiť sa s dôkazmi uvedenými v spise Komisie, aby mohli účinne vyjadriť svoje stanovisko k záverom, ku ktorým Komisia dospela vo svojom oznámení o výhradách na základe týchto dôkazov. Toto právo na prístup k spisu znamená, že Komisia dáva dotknutému podniku možnosť preskúmať všetky dokumenty vo vyšetrovacom spise, ktoré môžu byť relevantné pri obhajobe tohto podniku. Patria medzi ne usvedčujúce aj oslobodzujúce dokumenty s výhradou obchodného tajomstva iných spoločností, interných dokumentov Komisie a ďalších dôverných informácií (pozri rozsudok zo 14. mája 2020, NKT Verwaltung a NKT/Komisia, C-607/18 P, neuverejnený, EU:C:2020:385, body 261 a 262 a citovanú judikatúru).

326 Po druhé podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora si dodržanie práva na obhajobu v konaní vedenom Komisiou na účely uloženia pokuty podniku za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže vyžaduje, aby dotknutý podnik mal možnosť účinne vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti namietaných skutkových okolností, ako aj k dokumentom, na ktoré sa odvoláva Komisia na podporu svojho tvrdenia o existencii porušenia. Tieto práva sú uvedené v článku 41 ods. 2 písm. a) a b) Charty (pozri rozsudok z 28. novembra 2019, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg/Komisia, C-591/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:1026, bod 26 a citovanú judikatúru).

327 Po tretie, pokiaľ ide všeobecnejšie o dodržiavanie práva na obhajobu, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty, zahŕňa právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu pri dodržaní oprávnených záujmov dôvernosti (pozri rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 99 a citovanú judikatúru, a z 2. decembra 2020, Kalai/Rada, T-178/19, neuverejnený, EU:T:2020:580, bod 73).

328 Po štvrté treba pripomenúť, že porušenie práva na prístup k spisu počas postupu predchádzajúceho prijatiu rozhodnutia môže mať v zásade za následok zrušenie tohto rozhodnutia, pokiaľ bolo porušené právo na obhajobu [pozri rozsudky z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 55 a citovanú judikatúru, a z 15. júla 2015, Akzo Nobel a i./Komisia, T-47/10, EU:T:2015:506, bod 349 (neuverejnený) a citovanú judikatúru].

329 Z judikatúry citovanej v bodoch 325 až 328 vyššie vyplýva, že právo na prístup k spisu zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. b) a konkrétnejšie prístup k spisu vo veciach hospodárskej súťaže sa týkajú osôb alebo podnikov, ktoré sú predmetom začatých konaní alebo rozhodnutí, ktoré boli vo vzťahu k nim prijaté.

330 V prejednávanej veci však z článku 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že právo na prístup k spisu sa týka subjektu, ktorý je predmetom programu riešenia krízovej situácie, t. j. banky Banco Popular, a nie jej akcionárov alebo veriteľov.

331 Žalobkyne sa preto nemôžu dovolávať práva na prístup k spisu.

332 Okrem toho článok 41 ods. 2 písm. b) Charty aj článok 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 stanovujú, že niektoré údaje môžu byť chránené, ak sú dôverné.

333 Z toho vyplýva, že žalobkyne nemôžu namietať, že skutočnosť, že SRB nezverejnila ocenenie 2 počas správneho konania, v ktorom bol prijatý program riešenia krízovej situácie, predstavuje porušenie práva na prístup k spisu zakotveného v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty.

334 Nakoniec v rozsahu, v akom sa žalobkyne touto výhradou dovolávajú práva na zverejnenie ocenenia 2 po prijatí programu riešenia krízových situácií, treba uviesť, že také následné zverejnenie nepatrí do pôsobnosti práva na prístup k spisu zakotveného v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty.

335 V každom prípade treba pripomenúť, že ako uvádzajú žalobkyne, žalobkyne predložili SRB žiadosti o sprístupnenie dokumentov podľa nariadenia č. 1049/2001, čo viedlo SRB k tomu, že 2. februára 2018 a následne 31. októbra 2018 zverejnila na svojej internetovej stránke nedôverné verzie ocenenia 2.

336 Okrem toho z analýzy prvej výhrady vyplýva, že vzhľadom na to, že žalobkyne nie sú adresátmi programu riešenia krízovej situácie ani ocenenia 2, ktoré tvorí jeho prílohu, a nespochybňujú skutočnosť, že ocenenie 2 obsahuje dôverné údaje, nemôžu sa dovolávať práva na oznámenie úplného znenia ocenenia 2 ani jeho uverejnenia.

337 Druhú výhradu, ktorá sa týka porušenia práva na prístup k spisu, preto treba zamietnuť.

– *O tretej výhrade založenej na porušení práva na účinný prostriedok nápravy*

338 Prvým a štvrtým žalobným dôvodom žalobkyne namietajú porušenie práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty jednak z dôvodu nedostatku odôvodnenia programu riešenia krízovej situácie a jednak z dôvodu porušenia ich práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní, keďže SRB im odmietla prístup k celému programu riešenia krízovej situácie a oceneniu 2.

339 Treba zdôrazniť, že ak má byť súdne preskúmanie zaručené článkom 47 Charty účinné, dotknutá osoba musí mať možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, a to bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu požadovať od dotknutého orgánu, aby tieto dôvody oznámil s cieľom umožniť jej brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého vnútroštátneho rozhodnutia (pozri rozsudky z 26. apríla 2018, Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, bod 55 a citovanú judikatúru; z 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 a C-226/19, EU:C:2020:951, bod 43 a citovanú judikatúru, a z 3. februára 2021, Ramazani Shadary/Rada, T-122/19, neuverejnený, EU:T:2021:61, bod 50 a citovanú judikatúru).

340 Treba uviesť, že z analýzy prvej výhrady vyplýva, že tvrdenie žalobkýň založené na porušení povinnosti odôvodnenia bolo zamietnuté. Z analýzy prvej a druhej výhrady tiež vyplýva, že žalobkyne nemali právo na oznámenie úplných znení programu riešenia krízovej situácie alebo ocenenia 2, ani právo na ich zverejnenie.

341 Tvrdenia žalobkýň uvedené v tejto výhrade, ktoré sa týkajú porušenia práva na obhajobu, porušenia zásady rovnosti zbraní a porušenia práva na účinný prostriedok nápravy, teda treba zamietnuť, keďže sú založené na rovnakých tvrdeniach.

342 Okrem toho treba pripomenúť, že SRB 11. júla 2017 na svojej internetovej stránke uverejnila verziu programu riešenia krízovej situácie, ktorá nemá dôverný charakter. Žalobkyne, ktoré k nej mali prístup, mohli program touto žalobou napadnúť na Všeobecnom súde.

343 Okrem toho po podaní tejto žaloby a v nadväznosti na rozhodnutia odvolacieho výboru SRB uvedené v bode 314 vyššie SRB na svojej internetovej stránke 2. februára a 31. októbra 2018, teda pred podaním repliky, zverejnila menej upravené verzie programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2. Žalobkyne teda mohli predložiť tvrdenia týkajúce sa týchto verzií.

344 Vzhľadom na konštatovanie, že žalobkyne nepreukázali, že verzie programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2, ktoré boli uverejnené na internetovej stránke SRB a ku ktorým mali prístup, neboli dostatočne odôvodnené, nemôžu tvrdiť, že sprístupnenie úplného znenia bolo nevyhnutné na výkon ich práva na obhajobu alebo ich práva na účinný prostriedok nápravy.

345 Okrem toho Všeobecný súd môže nariadiť SRB predloženie akéhokoľvek dokumentu, ktorý považuje za relevantný na účely rozhodnutia v spore, v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania alebo dôkazného prostriedku podľa článku 91 písm. b) a článku 92 ods. 3 rokovacieho poriadku. V súlade s článkom 103 ods. 1 rokovacieho poriadku však Všeobecný súd môže dospieť k záveru, že niektoré informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch majú dôverný charakter, a teda rozhodnúť, že nebudú poskytnuté ostatným účastníkom konania, najmä žalobcom.

346 Z toho vyplýva, že rozhodnutie Všeobecného súdu nariadiť predloženie určitých dokumentov, ktoré sú predmetom žiadosti podanej žalobkyňami, nezaručuje žalobkyniam prístup k úplnému zneniu týchto dokumentov, ak sa Všeobecný súd domnieva, že obsahujú dôverné údaje.

347 Navyše v rámci tohto konania Všeobecný súd 12. mája 2021 uznesením o nariadení dôkazného prostriedku požiadal SRB o predloženie určitých dokumentov, okrem iného dôverných verzií programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2 a posúdenia ECB týkajúceho sa otázky, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. V súlade s článkom 103 rokovacieho poriadku Všeobecný súd po preskúmaní obsahu týchto dokumentov konštatoval, že údaje, ktoré zostali skryté vo verziách týchto dokumentov zverejnených na internetových stránkach SRB a ECB, nie sú relevantné na vyriešenie tohto sporu. Uznesením z 9. júna 2021 preto Všeobecný súd vyňal dôverné verzie týchto dokumentov zo spisu.

348 Okrem toho ostatné tvrdenia žalobkýň, ktorými sa usilujú preukázať porušenie svojho práva na účinný prostriedok nápravy, musia byť tiež zamietnuté.

349 Na jednej strane sa žalobkyne nesprávne odvolávajú na judikatúru týkajúcu sa reštriktívnych opatrení, podľa ktorej je dodržanie povinnosti oznámiť odôvodnenie rozhodnutia nevyhnutné na to, aby adresáti takých opatrení mohli brániť svoje práva za čo najlepších podmienok a aby bolo dodržané právo na účinnú súdnu ochranu.

350 Na rozdiel od reštriktívnych opatrení, ktorými je určitej osobe uložená individuálna hospodárska a finančná sankcia (zmrazenie finančných prostriedkov), totiž program riešenia krízovej situácie nepredstavuje individuálne opatrenie prijaté voči akcionárom Banco Popular, a teda voči žalobkyniam.

351 Judikatúra citovaná žalobkyňami sa preto v prejednávanej veci neuplatní.

352 Na druhej strane žalobkyne v replike tvrdia, že odvolací výbor SRB konštatoval, že SRB tým, že im odoprela prístup k podstatnej časti programu riešenia krízovej situácie a k oceneniam 1 a 2, porušila ich právo na účinný prostriedok nápravy.

353 Treba poukázať na to, že žalobkyne nespresňujú, na ktoré rozhodnutie odvolacieho výboru, t. j. rozhodnutie z 28. novembra 2017 alebo rozhodnutie z 19. júna 2018, odkazujú, čo Všeobecnému súdu neumožňuje presne identifikovať skutočnosti, ktoré by mohol považovať za základ tohto tvrdenia.

354 V každom prípade stačí pripomenúť, že podľa článku 85 ods. 3 a článku 90 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 má odvolací výbor právomoc rozhodovať o odvolaní proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu SRB prijatému na základe nariadenia č. 1049/2001 v súvislosti so žiadosťou o sprístupnenie dokumentov. Jeho úlohou je preskúmať, či SRB správne odôvodnila zamietnutie prístupu k dokumentom vzhľadom na výnimky stanovené v uvedenom nariadení, a nie posúdiť zákonnosť rozhodnutí, akým je program riešenia krízových situácií a ocenenia 1 a 2.

355 Nakoniec žalobkyne namietajú porušenie zásady rovnosti zbraní.

356 V tejto súvislosti podľa judikatúry zásada rovnosti zbraní, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zásady účinnej súdnej ochrany práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie a ktorá je zakotvená v článku 47 Charty, keďže je rovnako ako najmä zásada kontradiktórnosti logickým dôsledkom samotného pojmu spravodlivý proces, znamená povinnosť poskytnúť každému účastníkovi konania primeranú možnosť uviesť svoje tvrdenia vrátane dôkazov za podmienok, ktoré ho zjavne neznevýhodňujú vo vzťahu k protistrane (pozri rozsudok zo 16. októbra 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, bod 61 a citovanú judikatúru).

357 Cieľom tejto zásady je zabezpečiť procesnú rovnováhu medzi účastníkmi súdneho konania, ktorá zaručuje rovnosť práv a povinností týchto účastníkov konania, najmä pokiaľ ide o pravidlá upravujúce predkladanie dôkazov a konanie pred súdom, ako aj práva týchto účastníkov konania podať žalobu. Na splnenie požiadaviek spojených s právom na spravodlivé súdne konanie je totiž potrebné, aby sa účastníci konania oboznámili a mali možnosť kontradiktórne sa vyjadriť ku skutkovým, ako aj k právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania (pozri rozsudok zo 16. októbra 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, bod 62 a citovanú judikatúru).

358 Keďže však SRB nepredstavuje súd v zmysle článku 47 Charty, a preto sa toto ustanovenie v prejednávanej veci neuplatní, žalobkyne sa vo vzťahu k programu riešenia krízovej situácie nemôžu právoplatne dovolávať práva na spravodlivý proces (pozri analogicky rozsudok z 11. mája 2017, Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, bod 213).

359 Tretiu výhradu založenú na porušení práva na účinný prostriedok nápravy preto treba zamietnuť.

360 Z toho vyplýva, že prvý a štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodné.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a článku 32 smernice 2014/59

361 Žalobkyne tvrdia, že SRB porušila článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a článok 32 smernice 2014/59 a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia, keďže podmienky stanovené v týchto ustanoveniach na prijatie programu riešenia krízových situácií neboli splnené. Poukazujú na to, že problémom Banco Popular nebola platobná schopnosť, ale likvidita, takže program riešenia krízových situácií nebol potrebný.

362 Na úvod treba uviesť, že vzhľadom na to, že program riešenia krízovej situácie nie je založený na článku 32 smernice 2014/59, žalobný dôvod je neúčinný v rozsahu, v akom je založený na porušení tohto ustanovenia.

363 Článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB prijme program riešenia krízových situácií, len ak sa domnieva, že sú splnené tieto podmienky:

„a) subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá;

b) s prihliadnutím na časové a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora vrátane opatrení vykonaných v rámci schémy inštitucionálneho zabezpečenia alebo opatrenie dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov v súlade s článkom 21 prijaté v súvislosti so subjektom by zabránili jeho zlyhaniu v primeranom časovom horizonte;

c) opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme podľa odseku 5.“

364 Tento žalobný dôvod je v podstate rozdelený na tri časti, ktoré zodpovedajú každej z podmienok stanovených v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

– O prvej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa prvej podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014

365 Žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na to, že Banco Popular mala problém s likviditou, a nie s platobnou schopnosťou, nenachádzala sa v situácii zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.

366 Treba po prvé pripomenúť, že 6. júna 2017 ECB po porade so SRB vykonala posúdenie situácie banky Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014. ECB v tomto posúdení s prihliadnutím predovšetkým na nadmerný odlev vkladov, rýchlosť, akou banka prichádza o likviditu, a jej neschopnosť vytvoriť iné druhy likvidity konštatovala, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. ECB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo v každom prípade v blízkej budúcnosti zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

367 Po druhé listom zo 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.

368 Na rozdiel od tvrdení žalobkýň tento záver správnej rady Banco Popular nemožno odmietnuť ako irelevantný z dôvodu, že členovia správnej rady Banco Popular súhlasili s tým, že pod hrozbou vyvodenia osobnej zodpovednosti a sankcií zo strany ECB formálne vyhlásia údajné zlyhanie banky na žiadosť SRB. Keďže totiž neexistujú nijaké konkrétne dôkazy, toto tvrdenie treba zamietnuť ako čisto špekulatívne.

369 Banco Popular sa v liste zaslanom ECB 6. júna 2017 odvoláva na oznámenie zaslané ECB podľa článku 414 nariadenia č. 575/2013 v súvislosti s nedodržaním minimálnych požiadaviek v oblasti krytia potrieb likvidity, pričom odkazuje na posúdenie vykonané svojou správnou radou, uvedené v prílohe, podľa ktorého Banco Popular zlyháva, a na informácie a analýzy, na základe ktorých správna rada dospela k tomuto záveru.

370 V tomto liste sa uvádza:

„V súlade s článkom 21.4 zákona 11/2015 a s článkami 45 a 46 delegovaného nariadenia [Komisie] (EÚ) 2016/1075 [z 23. marca 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje obsah plánov ozdravenia, plánov riešenia krízových situácií a plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, minimálne kritériá, ktoré príslušný orgán posúdi, pokiaľ ide o plány ozdravenia a plány ozdravenia na úrovni skupiny, podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny, požiadavky na nezávislých odhadcov, zmluvné uznanie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu, postupy oznamovania a obsah požiadaviek na oznamovanie, obsah oznámenia o pozastavení a prevádzkové fungovanie kolégií pre riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 184, 2016, s. 1)], Banco Popular týmto listom oznamuje, že podľa posúdenia svojej správnej rady banka pravdepodobne zlyhá.“

371 Po tretie v článku 2 programu riešenia krízovej situácie SRB pripomenula záver posúdenia vykonaného ECB a v článku 2.2 konštatovala, že podľa posúdenia ECB je podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 splnená.

372 V prejednávanej veci tak bolo zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie banky Banco Popular konštatované na základe článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá na účely odseku 1 písm. a) uvedeného článku, ak sa nachádza v tejto situácii:

„subjekt nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti alebo existujú objektívne prvky, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že subjekt v blízkej budúcnosti nebude schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti;“

373 Po prvé treba poukázať na to, že ECB ani SRB nevychádzali zo situácie uvedenej v článku 18 ods. 4 písm. b) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, keď „objem aktív subjektu je nižší než objem jeho záväzkov alebo [keď] existujú objektívne skutočnosti, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že objem aktív inštitúcie bude v blízkej budúcnosti nižší než objem jej záväzkov“.

374 Platobná neschopnosť subjektu preto nie je podmienkou konštatovania, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá podľa článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, a teda nie je podmienkou prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie.

375 V tomto smere, ako zdôrazňuje SRB, z odôvodnenia 57 nariadenia č. 806/2014 vyplýva:

„Rozhodnutie o začatí riešenia krízovej situácie subjektu by sa malo prijať skôr, než sa finančný subjekt stane platobne neschopným podľa svojej súvahy a než sa úplne vyčerpá celý vlastný kapitál. Riešenie krízovej situácie by sa malo iniciovať vtedy, keď sa stanoví, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a že žiadne alternatívne opatrenia súkromného sektora nezabránia tomuto zlyhaniu v primeranom časovom horizonte…“

376 Z toho vyplýva, že platobná neschopnosť banky Banco Popular nebola na rozdiel od tvrdení žalobkýň jedinou situáciou, v ktorej sa dalo vychádzať z toho, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.

377 Keďže situácia upravená v článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014 si nevyžaduje, aby bol dotknutý subjekt platobne neschopný, tvrdenia, ktorými žalobcovia zdôrazňujú, že banka Banco Popular bola ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie platobne schopná, sú neúčinné. Skutočnosť, že subjekt je platobne schopný z hľadiska svojej súvahy, totiž neznamená, že má k dispozícii dostatočnú likviditu, t. j. finančné prostriedky na to, aby uhradil svoje dlhy alebo si splnil ďalšie splatné záväzky.

378 Ďalej z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň konštatovanie uvedené v ocenení 1, podľa ktorého je Banco Popular platobne schopná s čistými aktívami vyššími ako 8,4 miliardy eur, nie je v rozpore s konštatovaním, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Keďže posledné uvedené konštatovanie vyplýva z posúdenia ECB, a nie z ocenenia 1 alebo ocenenia 2, tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého sú tieto ocenenia rozporuplné, pokiaľ ide o stav platobnej schopnosti Banco Popular, je tiež neúčinné.

379 Po druhé treba poukázať na to, že žalobkyne pripúšťajú, že Banco Popular mala problémy s likviditou ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie. Okrem toho neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktorým by spochybňovali skutočnosť, že banka Banco Popular sa ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie nachádzala v situácii upravenej v článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, t. j. že Banco Popular by v blízkej budúcnosti pravdepodobne nebola schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.

380 V tomto smere treba poukázať na to, že SRB v odôvodnení 23 programu riešenia krízovej situácie s odvolaním sa na posúdenie vykonané zo strany ECB konštatovala, že stav likvidity banky Banco Popular sa od októbra 2016 významne zhoršil z dôvodu výberu vkladov vo všetkých klientskych segmentoch. Vyvodila z toho záver, že banka nemá dostatočné možnosti na obnovu svojho stavu likvidity, čím by sa zabezpečila jej stabilná pozícia na uhrádzanie splatných záväzkov.

381 V programe riešenia krízovej situácie SRB vymenovala jednotlivé udalosti, ktoré od februára 2017 viedli k rýchlemu zhoršovaniu stavu likvidity banky Banco Popular. SRB poukazuje predovšetkým na uverejnenie ročnej správy banky Banco Popular za rok 2016 vo februári 2017, ktorá vykázala konsolidovanú stratu 3,485 miliardy eur, potrebu vytvoriť špeciálne rezervy v sume 5,7 miliardy eur a vymenovanie nového výkonného riaditeľa, ako aj na uverejnenie finančnej správy za prvý štvrťrok 2017 v máji 2017, ktorá obsahovala horšie výsledky, než trh očakával. SRB spomenula zníženie ratingu Banco Popular jednotlivými ratingovými agentúrami vo februári, apríli a júni 2017. Poukázala aj na to, že neustále negatívne mediálne pokrytie v súvislosti s finančnými výsledkami a s údajným bezprostredným rizikom bankrotu alebo nedostatočnej likvidity banky Banco Popular viedlo k zvyšovaniu výberu vkladov.

382 Okrem toho SRB uviedla, že 12. mája 2017 krytie likvidity Banco Popular kleslo pod minimálnu hodnotu de 80 %, ktorú stanovuje článok 460 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 575/2013, a že banke Banco Popular sa ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie nepodarilo obnoviť plnenie tejto požiadavky.

383 V článku 412 ods. 1 nariadenia č. 575/2013 je takto vymedzená požiadavka na krytie likvidity:

„Inštitúcie majú v držbe likvidné aktíva, ktorých súčet hodnôt pokrýva záporný tok likvidity mínus kladný tok likvidity za stresových podmienok, s cieľom zabezpečiť, aby inštitúcie zachovávali úrovne vankúšov likvidity, ktoré sú primerané na vyrovnanie sa s akoukoľvek možnou nerovnováhou medzi kladným a záporným tokom likvidity za závažne stresových podmienok počas obdobia tridsiatich dní. Inštitúcie môžu počas stresového obdobia použiť svoje likvidné aktíva na pokrytie svojich čistých záporných tokov likvidity.“

384 Ako zdôrazňuje SRB, jednotlivé tieto informácie sú uvedené v usmerneniach Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) zo 6. augusta 2015 týkajúcich sa výkladu rôznych okolností, za ktorých sa inštitúcia považuje za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, podľa článku 32 ods. 6 smernice 2014/59 (EBA/GL/2015/07) (ďalej len „usmernenia EBA“).

385 Cieľom týchto usmernení, platných od 1. januára 2016, je uviesť všetky objektívne skutočnosti, na základe ktorých sa dá určiť, či subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s okolnosťami stanovenými v článku 32 ods. 4 písm. a) až c) smernice 2014/59. Znenie článku 32 ods. 4 písm. c) smernice 2014/59 je totožné so znením článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

386 Článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB, Rada a Komisia vynakladajú všetko úsilie na to, aby dodržiavali usmernenia a odporúčania EBA, ktoré sa týkajú úloh, ktoré majú vykonávať tieto orgány.

387 Podľa usmernení EBA subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 32 ods. 4 písm. c) smernice 2014/59, ak porušuje zákonom stanovené požiadavky v oblasti likvidity, ak nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky alebo ak je na základe objektívnych skutočností možné dospieť k záveru, že k tomu dôjde v blízkej budúcnosti.

388 Medzi skutočnosti, ktoré treba vziať do úvahy, patria podľa usmernení EBA predovšetkým tieto: po prvé akákoľvek významná nepriaznivá udalosť, ktorá má vplyv na stav likvidity inštitúcie a na životaschopnosť jej profilu financovania, ako aj jej schopnosť dodržiavať minimálne požiadavky na likviditu stanovené v nariadení č. 575/2013 a dodatočné požiadavky uložené podľa článku 105 tohto nariadenia, prípadne akékoľvek vnútroštátne minimálne požiadavky na likviditu; po druhé akýkoľvek významný nepriaznivý vývoj súčasných a budúcich záväzkov inštitúcie, ktoré musia byť zohľadnené v posúdení, prípadné očakávané a mimoriadne záporné toky likvidity vrátane náznakov potenciálnych masívnych výberov vkladov z bánk; po tretie akákoľvek udalosť, ktorá môže vážne poškodiť dobré meno inštitúcie, najmä významné zníženie jej úverového ratingu jednou alebo viacerými ratingovými agentúrami, ktoré má za následok významný odlev kapitálu alebo neschopnosť obnoviť financovanie, prípadne aktivovanie zmluvných spúšťacích mechanizmov v závislosti od externého ratingu.

389 Na základe jednotlivých skutočností, ktoré vzali do úvahy ECB a SRB v súlade s usmerneniami EBA a ktoré napokon žalobkyne nespochybňujú, bolo možné dospieť k záveru, že Banco Popular ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

390 Z toho vyplýva, že SRB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia konštatovaním, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 je splnená.

391 V dôsledku toho treba prvú časť žalobného dôvodu zamietnuť.

– O druhej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa druhej podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014

392 Žalobkyne tvrdia, že v prípade problému s likviditou sa nemal použiť program riešenia krízovej situácie, lebo existovali iné, primeranejšie riešenia. Prijatie opatrení včasnej intervencie by obnovilo dôveru, stabilitu a hodnotu Banco Popular. Podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 preto nebola splnená. Nemožnosť využiť opatrenia včasnej intervencie alebo opatrenia súkromnej povahy, ktoré by zabránili riešeniu krízovej situácie, nebola odôvodnená.

393 V článku 3 programu riešenia krízovej situácie SRB po zohľadnení posúdenia ECB dospela k záveru, že neexistuje alternatívne opatrenie, ktoré by mohlo v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, a že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 je splnená.

394 Presnejšie v článku 3.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že nemožno dôvodne predpokladať, že iné opatrenia súkromnej povahy by mohli zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular. Neexistenciu takých opatrení bolo možné vyvodiť okrem iného z týchto okolností:

– samotná banka v liste zaslanom ECB 6. júna 2017 uznala, že pravdepodobne zlyhá,

– proces súkromného predaja neviedol k pozitívnemu výsledku v lehote, ktorá by umožnila banke uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky,

– bolo nepravdepodobné, že by banka bola schopná v potrebnom čase mobilizovať dostatočnú dodatočnú likviditu prostredníctvom trhových transakcií, operácií centrálnej banky alebo opatrení stanovených v jej rezervnom fonde a v plánoch ozdravenia,

– núdzová pomoc na zvýšenie likvidity by nebola postačujúca vzhľadom na to, ako rýchlo sa zhoršoval stav likvidity.

395 Okrem toho v článku 3.3 programu riešenia krízovej situácie, ktorý je spomenutý v bode 287 vyššie, SRB konštatovala, že nemožno dôvodne predpokladať, že prudenciálne opatrenia vrátane opatrení včasnej intervencie by mohli zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular.

396 V článku 3.4 programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že nemožno dôvodne predpokladať ani to, že výkon právomoci na odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov v súlade s článkom 21 nariadenia č. 806/2014 by v primeranej lehote zabránil zlyhaniu banky Banco Popular. SRB sa najmä domnievala, že vzhľadom na to, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá z dôvodu stavu svojej likvidity, by odpísanie a konverzia kapitálu nestačili na obnovenie stavu likvidity banky.

397 Z toho vyplýva, že SRB v programe riešenia krízovej situácie uviedla dôvody, pre ktoré alternatívne prudenciálne opatrenia vrátane opatrení včasnej intervencie alebo opatrení súkromnej povahy neboli možné. Žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo spochybniť tento záver.

398 Po prvé žalobkyne tvrdia, že existovalo prudenciálne riešenie, ktoré by zabránilo zlyhaniu Banco Popular v zmysle článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014, vyplývajúce z núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity schválenej Národnou bankou Španielska 5. júna 2017, ktoré by umožnilo pokryť potreby likvidity Banco Popular.

399 Treba poukázať na to, že ECB 6. júna 2017 v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, konštatovala, že hoci Banco Popular v predchádzajúcich týždňoch prijala rôzne opatrenia na vytvorenie dodatočnej likvidity a začala ich uplatňovať, rozsah realizovaného a očakávaného prílevu likvidity je nedostatočný na vyriešenie zhoršenia stavu likvidity banky ku dňu vykonania posúdenia. ECB uviedla, že ani po poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, voči ktorému Rada guvernérov ECB 5. júna 2017 nevzniesla námietky, stav likvidity k tomuto dátumu nepostačuje na zaručenie schopnosti banky Banco Popular splniť svoje záväzky najneskôr 7. júna 2017.

400 V odôvodnení 26 písm. c) programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že Banco Popular získala prvú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity 5. júna 2017, keďže ECB voči nej nevzniesla námietky, ale Národná banka Španielska nebola schopná poskytnúť jej dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

401 V tomto smere treba poukázať na to, že v liste z 5. júna 2017 Národná banka Španielska požiadala ECB o súhlas s poskytnutím núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular, aby mohla čeliť vážnej kríze likvidity tejto banky. V ten istý deň však Národná banka Španielska zaslala ECB nový list s žiadosťou o rozšírenie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity v prospech banky Banco Popular, keďže uvedená banka ju informovala o mimoriadne významných pohyboch likvidity. Tieto dva listy zaslané v ten istý deň ECB svedčia o tom, ako rýchlo sa stav likvidity banky Banco Popular zhoršoval.

402 SRB tak v článku 3.2 písm. d) programu riešenia krízovej situácie konštatovala, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity by nebola postačujúca vzhľadom na to, ako rýchlo sa zhoršoval stav likvidity banky Banco Popular.

403 Treba poukázať na to, že na druhý deň po poskytnutí prvej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, t. j. 6. júna 2017, ECB a správna rada banky Banco Popular z dôvodu rozsahu a rýchlosti odlevu likvidity konštatovali, že banka už nie je schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie záväzky, ktoré budú splatné 7. júna. Keďže teda bolo konštatované zlyhanie banky Banco Popular, dodatočná núdzová pomoc na zvýšenie likvidity už neprichádzala do úvahy.

404 Okrem toho, ako tvrdí SRB, SRB nezohráva pri poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity nijakú úlohu, keďže tá patrí do právomoci vnútroštátnych centrálnych bánk.

405 V programe riešenia krízovej situácie teda SRB mohla len na jednej strane konštatovať, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, uviedla, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, ktorú schválila, neumožnila vyriešiť krízu likvidity banky Banco Popular, a na druhej strane, že Národná banka Španielska neposkytla banke Banco Popular dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

406 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň núdzová pomoc na zvýšenie likvidity nepredstavovala alternatívne opatrenie k riešeniu krízovej situácie.

407 Po druhé žalobkyne tvrdia, že poskytnutie celej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, ktorú pôvodne povolila ECB, by umožnilo Banco Popular uspokojiť jej bezprostrednú potrebu likvidity s cieľom uplatniť iné opatrenia súkromnej povahy, akým je predaj aktív.

408 Stačí uviesť, že vzhľadom na konštatovanie, že Banco Popular nemohla získať dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity, by predaj aktív spomínaný žalobkyňami v rozsahu, v akom bol podmienený poskytnutím tejto pomoci, teda nepredstavoval alternatívne opatrenie k riešeniu krízovej situácie.

409 V každom prípade treba uviesť, že žalobkyne podľa všetkého neberú do úvahy skutočnosť, že 6. júna 2017 bol stav likvidity Banco Popular natoľko zhoršený, že bolo potrebné prijať naliehavé opatrenia. Okrem toho žalobkyne nepreukázali, že alternatívne opatrenia, na ktoré odkazujú a ktoré spočívajú v predaji aktív, akým je predaj Totalbank alebo WiZink, sa mohli uskutočniť v dostatočne krátkom čase na to, aby Banco Popular mohla získať dostatočnú likviditu na splnenie svojich záväzkov k 7. júnu 2017.

410 Ako zdôrazňuje SRB, takýto predaj aktív, ktorý bol len v prípravnej fáze, sa mohol uskutočniť až o niekoľko týždňov. Preto aj keby bola banke Banco Popular do 21. júna 2017 poskytnutá dodatočná núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, ako tvrdia žalobkyne, taký predaj nemohol byť v tejto lehote ukončený.

411 V tomto smere treba ďalej poukázať na konštatovanie ECB, že nie sú k dispozícii opatrenia dohľadu alebo včasnej intervencie, pomocou ktorých by bolo možné okamžite obnoviť stav likvidity banky Banco Popular a zabezpečiť jej dostatok času na uskutočnenie predaja podniku alebo iného riešenia.

412 Okrem toho, keď riaditeľ Banco Popular v apríli 2017 oznámil začatie procesu súkromného predaja banky s cieľom čeliť riziku bankrotu, vlastne uznal, že predaj aktív už nie je dostatočným opatrením na vyriešenie ťažkostí Banco Popular.

413 Nakoniec žalobkyne nevysvetľujú, že aj keby sa tento predaj aktív mohol uskutočniť v dostatočne krátkom čase na vytvorenie novej likvidity, ako by takéto opatrenia umožnili zastaviť výber vkladov, a teda prerušiť únik likvidity a obnoviť dlhodobú životaschopnosť Banco Popular.

414 Po tretie žalobkyne tvrdia, že iné opatrenia súkromnej povahy by umožnili vyriešiť problémy Banco Popular s likviditou. V tejto súvislosti vychádzajú z dvoch listov, v ktorých Barclays Bank a Deutsche Bank 3. a 5. júna 2017 uviedli, že sú pripravené zabezpečiť zvýšenie imania banky Banco Popular o 4 miliardy eur. Podľa žalobkýň bolo možné odložiť program riešenia krízových situácií do víkendu nasledujúceho po 7. júni 2017, keďže SRB mohla poskytnúť banke Banco Popular úver prostredníctvom JFRKS na základe článku 76 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014, aby mohla vydržať až do piatkového ukončenia obchodovania na trhoch.

415 Stačí poukázať na to, že listy spomenuté žalobkyňami neobsahujú nijaký pevný záväzok Barclays Bank alebo Deutsche Bank zúčastniť sa na zvýšení imania banky Banco Popular, ale že odrážajú len diskusie o možnom budúcom zvýšení imania. Tieto listy ukazujú, že v čase ich odoslania bolo zvýšenie imania banky Banco Popular ešte vo veľmi ranom štádiu vývoja.

416 V liste z 3. júna 2017 zaslanom banke Banco Popular tak Barclays Bank odkazuje len na nedávne diskusie týkajúce sa zvýšenia imania, ktorých cieľom bolo, aby Banco Popular mohla pokryť svoje potreby tvorby dodatočných rezerv a dosiahnuť výrazne vyššie úrovne kapitálu, aby sa zmiernili

riziká vyplývajúce z osobitnej expozície operáciám s nehnuteľnosťami a z ďalších zlých aktív, ktorým musela čeliť. V tomto liste teda na jednej strane nič nenasvedčuje tomu, že Barclays Bank bola pripravená podieľať sa na zvýšení imania, a na druhej strane Barclays Bank nespomína krízu likvidity, ktorej Banco Popular čelila, a nenavrhuje nijaké riešenie na jej nápravu.

417 V liste z 5. júna 2017 zaslanom banke Banco Popular spomína Deutsche Bank len svoj záujem zabezpečiť 50 % možného zvýšenia imania vo výške 4 miliardy eur. Deutsche Bank uvádza iba to, že „očividne existujú určité podmienky, ale list je založený na našom presvedčení, že za okolností, o ktorých si myslíme, že môžu reálne nastať, by sa mohlo uskutočniť zvýšenie [imania], ktoré by banku stabilizovalo“. Tento list preto nemožno vykladať v tom zmysle, že obsahuje pevný záväzok Deutsche Bank, a netýka sa riešenia krízy likvidity banky Banco Popular.

418 Okrem toho tvrdenie žalobkýň je založené na čisto teoretickom predpoklade, podľa ktorého mohlo k zvýšeniu imania dôjsť v dostatočne krátkom čase na to, aby bolo možné zvýšiť likviditu niekoľko dní po 7. júni. Treba poukázať na to, že žalobkyne nevysvetľujú, ako by toto zvýšenie imania mohlo zastaviť únik vkladov a obnoviť stav likvidity Banco Popular v dlhodobom horizonte.

419 Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa možnosti JFRKS poskytnúť úver banke Banco Popular, stačí konštatovať, že podľa článku 76 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 v rámci programu riešenia krízovej situácie môže SRB pri využívaní nástrojov riešenia krízových situácií poskytnúť financie z JFRKS len v miere, ktorá je nevyhnutná na účinné uplatnenie nástrojov riešenia krízových situácií, a to najmä na účely poskytnutia pôžičiek inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši. Z toho jasne vyplýva, že túto možnosť je možné využiť len v rámci opatrenia na riešenie krízovej situácie a v nijakom prípade nepredstavuje alternatívu k tomuto opatreniu.

420 Po štvrté žalobkyne tvrdia, že výmena členov riadiaceho orgánu Banco Popular zo strany ECB by bola účinná na vyriešenie krízy likvidity tým, že by trhom, klientom a veriteľom banky ukázala obraz dôvery.

421 Aj keby sa pripustilo, že výmena vedenia Banco Popular by mohla obnoviť dôveryhodnosť banky, nedá sa to považovať za alternatívne riešenie, ktoré by umožnilo okamžite zastaviť únik vkladov alebo poskytnúť likviditu potrebnú na krytie pokračujúcich výberov vkladov, a teda uspokojiť potrebu likvidity Banco Popular v krátkodobom horizonte.

422 Treba tiež uviesť, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, konštatovala, že opatrenia, ktoré môže uplatniť ako orgán dohľadu, medzi ktoré patria opatrenia upravené v článkoch 27 až 29 smernice 2014/59, umožňujúce najmä požadovať odvolanie vrcholového manažmentu a riadiaceho orgánu banky, nemôžu zaručiť, že banka bude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, a to vzhľadom na rozsah a rýchlosť zaznamenaného zhoršovania stavu likvidity.

423 Z toho vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že alternatívne opatrenia, na ktoré sa odvolávajú, mohli umožniť obnovenie stavu likvidity Banco Popular v dostatočne krátkom čase, a že teda nepreukázali, že SRB sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že neexistujú alternatívne opatrenia na riešenie krízových situácií, ktoré by mohli zabrániť tomu, aby Banco Popular k 6. júnu 2017 zlyhávala alebo pravdepodobne zlyhávala.

424 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého sa ECB a SRB rozhodli predať Banco Popular spoločnosti Banco Santander už v máji 2017, stačí konštatovať, že je neúčinné, čo sa týka posúdenia podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014, a že toto tvrdenie je navyše čisto špekulatívne.

425 Z toho vyplýva, že SRB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia konštatovaním, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 je splnená.

426 Druhú časť žalobného dôvodu teda treba zamietnuť.

– O tretej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa tretej podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014

427 Žalobkyne tvrdia, že verejný záujem si nevyžadoval prijatie programu riešenia krízovej situácie, lebo existovali primeranejšie opatrenia, ktoré by vyriešili krízu likvidity Banco Popular a zároveň zabránili odopretiu majetkového práva akcionárom, a preto program riešenia krízovej situácie nespĺňa podmienku stanovenú v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

428 Treba pripomenúť, že článok 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že na účely odseku 1 písm. c) tohto článku sa vychádza z toho, že opatrenie na riešenie krízovej situácie je vo verejnom záujme, ak je potrebné na to, aby sa primeranými prostriedkami dosiahol jeden alebo niekoľko cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14 tohto nariadenia, zatiaľ čo likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov.

429 Ciele riešenia krízových situácií, vymenované v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, sú takéto: zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií; zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“; chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory; chrániť vkladateľov, ako aj investorov; chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetok.

430 Na dodržanie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 je potrebné overiť, že ciele uvedené v článku 14 tohto nariadenia budú lepšie dosiahnuté opatrením na riešenie krízovej situácie než likvidáciou subjektu.

431 V prejednávanej veci SRB v článku 4.1 programu riešenia krízovej situácie dospela k záveru, že riešenie krízovej situácie v podobe nástroja odpredaja obchodnej činnosti je nevyhnutné vo verejnom záujme v zmysle článku 18 ods. 1 písm. c) a článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014.

432 V článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB poukázala na to, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané cieľom uvedeným v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečeniu kontinuity vykonávania zásadných funkcií a zabráneniu významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“, vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržania trhovej disciplíny. Uviedla, že likvidácia banky Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania by neumožnila dosiahnuť tieto ciele v rovnakej miere. SRB následne v článku 4.4 programu riešenia krízovej situácie uskutočnila analýzu z hľadiska cieľov riešenia krízových situácií so zreteľom na okolnosti existujúce k tomuto dátumu.

433 Konkrétne v článku 4.4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB vysvetlila, že dospela k záveru, že situácia banky Banco Popular predstavuje rastúce riziko významných negatívnych účinkov na finančnú stabilitu v Španielsku, a to na základe rôznych faktorov. Medzi tieto faktory patrí po prvé veľkosť a význam banky Banco Popular, ktorá je materskou spoločnosťou šiestej najväčšej bankovej skupiny v Španielsku s aktívami v celkovej výške 147 miliárd eur a ktorú Národná banka Španielska v roku 2017 označila za systémovo významnú inštitúciu. SRB poukázala najmä na to, že Banco Popular je jedným z hlavných trhových hráčov v Španielsku s významným podielom na trhu v segmente malých a stredných podnikov (MSP) a že má relatívne vysoký podiel na trhu s vkladmi (takmer 6 %) a veľký počet retailových zákazníkov (približne 1,4 milióna) v celom Španielsku. Po druhé SRB zohľadnila povahu činnosti Banco Popular, ktorá bola štruktúrovaná okolo aktivít komerčnej banky a zameraná najmä na ponuku financovania, spravovanie úspor a služby jednotlivcom, rodinám a firmám (najmä MSP). Podľa SRB by podobnosť obchodného modelu Banco Popular s obchodným modelom iných španielskych komerčných bánk mohla prispieť k potenciálu nepriamej „nákazy“ týchto bánk, ktoré by mohli byť vnímané tak, že musia čeliť rovnakým ťažkostiam.

434 Z toho vyplýva, že SRB odôvodnila, v akom zmysle riešenie krízovej situácie Banco Popular zodpovedá predovšetkým cieľu všeobecného záujmu, ktorý spočíva v zabránení negatívnym účinkom na finančnú stabilitu najmä obmedzením účinku „nákazy“.

435 Okrem toho treba pripomenúť, že v odôvodnení 4 rozhodnutia 2017/1246 Komisia schválila program riešenia krízovej situácie a výslovne uviedla, že súhlasí s programom riešenia krízovej situácie a predovšetkým s dôvodmi, ktorými SRB odôvodňovala potrebu opatrenia na riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia č. 806/2014.

436 Tvrdenia žalobkýň nemôžu spochybniť posúdenie SRB, podľa ktorého podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 bola splnená.

437 Žalobkyne v podstate tvrdia, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti bol neprimeraný vzhľadom na alternatívne opatrenia k predaju banky Banco Popular uvedené v ich argumentácii, ktorá sa týka druhej podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014, ktoré by umožnili vyriešiť krízu likvidity bez porušenia ich vlastníckeho práva. Týmto tvrdením žalobkyne v skutočnosti spochybňujú primeranosť opatrenia na riešenie krízových situácií vo vzťahu k uvádzaným alternatívnym opatreniam vzhľadom na porušenie ich vlastníckeho práva.

438 Ďalším tvrdením uvedeným v replike dodávajú, že SRB nevysvetľuje, prečo bol nástroj odpredaja obchodnej činnosti najlepším riešením na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií v porovnaní s inými nástrojmi riešenia krízových situácií, ktoré upravuje nariadenie č. 806/2014.

439 Žalobkyne však na jednej strane netvrdia, že program riešenia krízovej situácie nespĺňa ciele verejného záujmu uvedené v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014, ktoré spočívajú v ochrane zásadných funkcií banky Banco Popular a zachovaní jej finančnej stability.

440 Na druhej strane žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že tieto ciele by sa dosiahli v rovnakom rozsahu, keby bola Banco Popular zlikvidovaná v rámci bežného konkurzného konania. Primeranosť opatrenia na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k alternatívnym opatreniam alebo iným nástrojom riešenia krízových situácií uvedeným v nariadení č. 806/2014 nie je relevantná na účely uplatnenia podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

441 Z toho vyplýva, že SRB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia konštatovaním, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 je splnená.

442 V dôsledku toho treba zamietnuť tretiu časť žalobného dôvodu, a teda aj piaty žalobný dôvod v celom rozsahu.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady obozretnosti v bankovom sektore

443 Žalobkyne tvrdia, že ECB tým, že neprijala opatrenia včasnej intervencie, porušila v koordinácii so SRB zásadu obozretnosti v bankovom sektore, keďže vykonanie takýchto opatrení by zabránilo prijatiu programu riešenia krízovej situácie. Žalobkyne v podstate tvrdia, že prijatie opatrení včasnej intervencie by zabránilo kríze likvidity Banco Popular, ktorá bola dôvodom na prijatie programu riešenia krízových situácií a predaj Banco Popular tretej osobe. Domnievajú sa, že vykonanie takých opatrení by malo za následok zmenu obsahu programu riešenia krízovej situácie alebo by mohlo zabrániť jeho prijatiu.

444 Na úvod treba na jednej strane uviesť, že tento žalobný dôvod v rozsahu, v akom smeruje proti ECB z dôvodu, že neprijala opatrenia včasnej intervencie, musí byť zamietnutý ako neprípustný, keďže ECB nie je účastníkom tohto sporu.

445 Na druhej strane žalobkyne týmto žalobným dôvodom namietajú porušenie zásady obozretnosti v bankovom sektore. V žalobe a na pojednávaní tvrdili, že táto zásada vyplýva zo zásady obozretnosti uplatniteľnej v oblasti životného prostredia.

446 Treba však pripomenúť, že hoci článok 191 ods. 2 ZFEÚ stanovuje, že politika životného prostredia vychádza okrem iného zo zásady predchádzania škodám, táto zásada sa má uplatňovať aj v rámci iných politík Únie, najmä politiky ochrany verejného zdravia, ako aj v prípade, že inštitúcie Únie prijímajú opatrenia na ochranu ľudského zdravia v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky alebo politiky vnútorného trhu (pozri rozsudok z 1. októbra 2019, Blaise a i., C-616/17, EU:C:2019:800, bod 41 a citovanú judikatúru).

447 Z tejto zásady vyplýva, že ak pretrváva neistota týkajúca sa existencie alebo rozsahu rizík pre ľudské zdravie, ochranné opatrenia možno prijať aj bez nutnosti čakať na to, kým sa existencia a závažnosť týchto rizík preukáže v plnom rozsahu (pozri rozsudky z 1. októbra 2019, Blaise a i., C-616/17, EU:C:2019:800, bod 43 a citovanú judikatúru, a zo 6. mája 2021, Bayer CropScience a Bayer/Komisia, C-499/18 P, EU:C:2021:367, bod 80).

448 Stačí však konštatovať, že žalobkyne nevysvetľujú, ako sa zásada predchádzania škodám v zmysle definovanom v judikatúre uplatní v bankovom sektore.

449 Je teda potrebné preskúmať tento žalobný dôvod v tom zmysle, že žalobkyne SRB vytýkajú, že neprijala opatrenia včasnej intervencie, ktoré by zabránili kríze likvidity Banco Popular. V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že prijatie opatrení včasnej intervencie alebo iných opatrení uvedených v článku 13 nariadenia č. 806/2014, v nariadení č. 1024/2013 a v článkoch 27 až 29 smernice 2014/59 by zabránilo kríze spôsobenej riešením krízovej situácie. Tvrdia, že v mesiacoch, ktoré predchádzali riešeniu krízovej situácie Banco Popular, SRB neprijala nijaké účinné opatrenia a umožnila zhoršenie situácie, čo viedlo k riešeniu krízovej situácie platobne schopnej banky v dôsledku problému s likviditou.

450 Žalobkyne vymenovali určité opatrenia včasnej intervencie, ktoré by boli vhodné v prípade Banco Popular a ktoré by podľa ich názoru umožnili napraviť zhoršujúcu sa situáciu banky. Uvádzajú rozdelenie banky na ozdravenú banku a zlú bankovú štruktúru, dočasnú správu a výmenu správnej rady, monitorovanie stavu likvidity a rýchle obmedzenie zadlženia, zvýšenie likvidity s cieľom získať čas na umožnenie súťažného postupu predaja a nakoniec rokovanie o finančnom ozdravení s veriteľmi.

451 Na úvod treba uviesť, že článok 18 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že predchádzajúce prijatie opatrenia včasnej intervencie podľa článku 16 nariadenia č. 1024/2013, článku 27 ods. 1 alebo článkov 28 alebo 29 smernice 2014/59, prípadne článku 104 smernice 2013/36, nie je podmienkou na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie.

452 Ďalej treba poukázať na to, že článok 13 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka opatrení včasnej intervencie, v odseku 1 stanovuje, že ECB alebo príslušné vnútroštátne orgány informujú SRB o každom opatrení, ktoré uložia inštitúcii alebo skupine, prípadne ktoré samy prijmú podľa článku 16 nariadenia č. 1024/2013, článku 27 ods. 1 alebo článku 28 alebo 29 smernice 2014/59, prípadne článku 104 smernice 2013/36.

453 Ako zdôrazňuje SRB, ktorú podporuje Banco Santander a Španielske kráľovstvo, z toho vyplýva, že prijímanie opatrení včasnej intervencie nepatrí do jej právomoci, ale do právomoci ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov.

454 V tomto smere treba poukázať na to, že žalobkyne nevysvetľujú, na akom právnom základe mohla SRB prijať takéto opatrenia.

455 Keďže teda SRB nemá právomoc prijímať opatrenia, ktoré uvádzajú žalobkyne, nemožno jej vytýkať, že ich neprijala pred prijatím programu riešenia krízových situácií.

456 Nakoniec, ako tvrdí SRB podporovaná Komisiou, tvrdenia žalobkýň nemôžu spochybniť zákonnosť programu riešenia krízovej situácie. Prijatie programu riešenia krízovej situácie sa totiž musí považovať za odôvodnené, ak sú splnené podmienky stanovené v nariadení č. 806/2014, najmä podmienky uvedené v článku 18 tohto nariadenia. Skutočnosť, že mohli byť prijaté preventívne opatrenia na nápravu ťažkostí Banco Popular, je neúčinná na účely posúdenia zákonnosti programu riešenia krízových situácií, keďže je preukázané, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014 boli ku dňu jeho prijatia splnené.

457 Okrem toho treba konštatovať, že tento žalobný dôvod je založený na čisto špekulatívnych a nepodložených tvrdeniach, podľa ktorých ak by sa prijali opatrenia včasnej intervencie alebo iné preventívne opatrenia, zabránilo by sa kríze likvidity Banco Popular a program riešenia krízovej situácie by nebol potrebný alebo by mal iný obsah.

458 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. mája 2021 žalobkyne na jednej strane predložili návrh nových dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku, ktorý sa týkal dvoch článkov v tlači, uverejnených na internete 27. mája 2021, v ktorých sa spomínajú e-maily predsedu FROB adresované SRB v súvislosti s vyhláseniami predsedníčky SRB počas rozhovoru pre televíznu stanicu Bloomberg, a na druhej strane navrhli, aby Všeobecný súd nariadil SRB predložiť tieto e-maily v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania. Žalobkyne tvrdia, že tieto dokumenty, ktoré majú preukazovať existenciu únikov informácií a ich vplyv na stratu likvidity Banco Popular, podporujú ich šiesty žalobný dôvod. V tejto súvislosti žalobkyne

odkazujú na bod 83 žaloby, v ktorom tvrdia, že vyhlásenia predsedníčky SRB vyvolali paniku medzi zákazníkmi Banco Popular a spôsobili pokles jej burzovej hodnoty a že toto „správanie je nezlučiteľné s najzákladnejšou myšlienkou obozretnosti“.

459 Z tejto jedinej vety v bode 83 žaloby však nemožno vyvodiť, že žalobkyne v rámci tohto žalobného dôvodu uviedli tvrdenia, ktorými SRB vytýkajú vyhlásenia jej predsedníčky. Na jednej strane z názvu tohto žalobného dôvodu v žalobe a z uvedených tvrdení vyplýva, že žalobkyne SRB vytýkajú len to, že neprijala iné opatrenia vrátane opatrení včasnej intervencie, ktoré by zabránili prijatiu programu riešenia krízových situácií. Na druhej strane žalobkyne nerozvíjajú argumentáciu týkajúcu sa vyhlásení predsedníčky SRB a touto vetou nevysvetľujú, ktoré ustanovenie alebo ktorú zásadu SRB porušila. Ďalej treba poukázať na to, že žalobkyne v tomto smere nerozvinuli argumentáciu v rámci šiesteho žalobného dôvodu v štádiu repliky.

460 Treba teda konštatovať, že články v tlači predložené žalobkyňami a e-maily predsedu FROB, ktorých predloženie požadujú vo svojom liste z 28. mája 2021, nie sú relevantné v rozsahu, v akom sa týkajú vyhlásení predsedníčky SRB.

461 Šiesty žalobný dôvod preto treba zamietnuť ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

462 Žalobkyne tvrdia, že rôzne okolnosti pred prijatím programu riešenia krízovej situácie mohli podložiť ich legitímnu dôveru v to, že Banco Popular nebude predmetom riešenia krízovej situácie.

463 Pokiaľ ide o zásadu ochranu legitímnej dôvery, z ustálenej judikatúry vyplýva, že právo dovolávať sa tejto zásady predpokladá, že zúčastneným stranám sa zo strany príslušných orgánov Únie poskytli presné, nepodmienečné a zhodné ubezpečenia z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Toto právo sa totiž vzťahuje na každú osobu v situácii, keď inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra Únie vyvolala vznik dôvodných očakávaní tým, že tejto osobe poskytla konkrétne záruky (pozri rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 62 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 178 a citovanú judikatúru).

464 Ako už skôr rozhodol Súdny dvor, aj keď zásada legitímnej dôvery patrí medzi základné zásady Únie, hospodárske subjekty nemajú dôvod na to, aby mohli legitímne očakávať, že bude zachovaný existujúci stav, ktorý môže byť zmenený orgánmi Únie v rámci ich voľnej úvahy, a to najmä v takej oblasti, akou je oblasť štátnej pomoci v bankovom sektore, ktorej účelom je neustále reagovať na zmeny hospodárskej situácie (pozri rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 66 a citovanú judikatúru).

465 Túto judikatúru možno uplatniť na situáciu banky, ktorej krízová situácia sa rieši (pozri analogicky rozsudok zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, body 181 a 182). Totiž, ako zdôrazňuje Súdny dvor, v bankovom sektore z dôvodu neustáleho prispôsobovania zmenám hospodárskej situácie akcionári a veritelia subjektu nemôžu tvrdiť, že majú legitímnu dôveru v to, že tento subjekt sa v budúcnosti nedostane do situácie odôvodňujúcej uplatnenie opatrenia na riešenie krízovej

situácie. Nemôžu tvrdiť ani to, že SRB je schopná poskytnúť im záruku, že banka, ktorá by spĺňala podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014, nebude predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie.

466 Žalobkyne teda ako akcionári alebo veritelia Banco Popular nemôžu tvrdiť, že SRB prijatím programu riešenia krízovej situácie porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery.

467 V každom prípade treba konštatovať, že ani jedna z okolností, na ktoré sa odvolávajú žalobkyne, neodôvodňuje uplatnenie zásady ochrany legitímnej dôvery.

468 Po prvé žalobkyne tvrdia, že existuje legitímna dôvera založená na odôvodnení 13 nariadenia č. 806/2014, ktoré stanovuje, že „v záujme obnovy dôvery voči bankovému sektoru a jeho dôveryhodnosti uskutočňuje v súčasnosti Európska centrálna banka (ECB) komplexné posúdenie súvah všetkých bánk podliehajúcich priamemu dohľadu“ a že „toto posúdenie by malo slúžiť ako uistenie pre všetky zainteresované strany, že banky vstupujúce do JMD, a teda patriace do rozsahu pôsobnosti SRM, sú v zásade zdravé a dôveryhodné“. ECB by mala vykonávať svoje právomoci v spolupráci so SRB s cieľom zabezpečiť platobnú schopnosť a zdravie úverových inštitúcií, nad ktorými vykonáva dohľad.

469 Stačí uviesť, že toto odôvodnenie nariadenia č. 806/2014 sa týka posúdenia, ktoré ECB vykonala v rámci zavedenia JMD. Ak by sa vychádzalo z toho, že ako sa domnievajú žalobkyne, u každej banky pod dohľadom ECB je zaručené, že bude s konečnou platnosťou „zdravá a dôveryhodná“ a nebude predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie, znamenalo by to, že nariadenie č. 806/2014 by bolo zbavené akéhokoľvek potrebného účinku.

470 Po druhé sa žalobkyne odvolávajú na výsledky záťažových testov Banco Popular z rokov 2014 a 2016 a na výsledky postupu preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu *(Supervisory Review and Evaluation Process, SREP)* z novembra 2016, ktorý vykonala ECB, a na základe nich tvrdia, že bolo dôvodné očakávať, že inštitúcia je stabilná a platobne schopná a neexistuje riziko riešenia krízovej situácie.

471 V tejto súvislosti stačí uviesť, že skutočnosti, na ktoré sa odvolávajú žalobkyne, sa týkajú situácie Banco Popular k určitému dátumu, a to niekoľko mesiacov pred dátumom prijatia programu riešenia krízových situácií. Napríklad záťažový test Banco Popular z roku 2016 bol zverejnený v júli 2016 a výsledky SREP z novembra 2016, ktorý vykonala ECB, majú referenčný dátum 31. december 2015. Tieto údaje nemožno považovať za náznaky budúceho finančného vývoja Banco Popular. Nemožno sa domnievať, že priznávajú žalobkyniam legitímnu dôveru v to, že Banco Popular sa v budúcnosti nedostane do situácie zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania. Okrem toho treba pripomenúť, že v prejednávanej veci sa stav likvidity Banco Popular zhoršil po týchto výsledkoch od februára 2017. Predovšetkým treba pripomenúť, že 12. mája 2017 už Banco Popular nespĺňala požiadavku na minimálne krytie likvidity. Tieto skutočnosti v nijakom prípade nemôžu predstavovať presné, nepodmienečné a zhodné uistenia zo strany inštitúcie Únie, že Banco Popular nebude v budúcnosti predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie.

472 Po tretie sa žalobkyne odvolávajú na skutočnosť, že ECB v roku 2017 povolila čiastočné splatenie emisie podriadených dlhopisov Banco Popular vo výške 400 000 eur. Domnievajú sa, že každý rozumný investor mal sklon veriť, že ak by Banco Popular mala problémy s platobnou schopnosťou alebo s likviditou, ECB by bola proti tomuto opatreniu.

473 Tieto skutočnosti však na jednej strane nepredstavujú presné uistenia zo strany SRB v zmysle judikatúry citovanej v bode 463 vyššie, pokiaľ ide o finančné zdravie Banco Popular. Na druhej strane žalobkyne nevysvetľujú, prečo by tieto skutočnosti mali v každom obozretnom investorovi vzbudzovať legitímnu dôveru v platobnú schopnosť alebo v stav likvidity Banco Popular, hoci títo investori nemohli nevedieť, že situácia banky sa niekoľko mesiacov pred prijatím programu riešenia krízovej situácie rapídne zhoršila. Uverejnenie ročnej správy Banco Popular za rok 2016 dňa 3. februára 2017, uverejnenie finančnej správy za prvý štvrťrok 2017 dňa 5. mája 2017 a zníženie jej ratingu teda boli investorom známe skutočnosti, ktoré odhaľovali ťažkosti Banco Popular. Okrem toho v období od februára do mája 2017 bola spoločnosť Banco Popular predmetom významného mediálneho pokrytia, ktoré informovalo o zhoršení jej finančnej situácie.

474 Po štvrté žalobkyne tvrdia, že nevykonanie opatrení včasnej intervencie zo strany SRB a ECB v nich vzbudilo legitímne presvedčenie, že Banco Popular nebude v krátkom čase predmetom riešenia krízovej situácie.

475 Stačí pripomenúť, že z článku 18 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že predchádzajúce prijatie opatrení včasnej intervencie nie je podmienkou na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie, čo žalobkyne v replike výslovne uznávajú. Žalobkyne teda nemohli z neexistencie takých opatrení vyvodiť nijaké závery.

476 Preto treba konštatovať, že žalobkyne nemôžu dôvodne tvrdiť, že mali od SRB záruky, že neprijme program riešenia krízových situácií vo vzťahu k Banco Popular. Ďalej treba poukázať na to, že akcionári Banco Popular nemali záruky, že spomedzi opatrení na riešenie krízových situácií, ktoré prijíma SRB, niektoré nebudú mať vplyv na ich investície.

477 Siedmy žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok a zásady proporcionality zakotvených v článkoch 17 a 52 Charty

478 Žalobkyne tvrdia, že program riešenia krízovej situácie neprimerane zbavuje akcionárov Banco Popular ich majetkových práv v rozpore s článkami 17 a 52 Charty.

479 Žalobkyne tvrdia, že zásah do ich vlastníckych práv bol neprimeraný vzhľadom na cieľ SRB, ktorým je ochrana finančnej stability. Tvrdia, že pod zámienkou ochrany verejného záujmu a stability finančných trhov SRB úplne zbavila akcionárov Banco Popular ich vlastníckeho práva, čo preukazuje, že požiadavka primeranosti nebola splnená. V podstate tvrdia, že existovali menej obmedzujúce opatrenia, než sú opatrenia prijaté v programe riešenia krízovej situácie, a že tento program ich zbavil ich majetkových bez toho, aby boli najprv vypočutí a aby im bola vyplatená akákoľvek náhrada.

480 Podľa ustálenej judikatúry si zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom v situácii, keď existuje výber medzi viacerými primeranými opatreniami, treba zvoliť také opatrenie, ktoré je najmenej obmedzujúce, a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom [pozri rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na výlov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 55 a citovanú judikatúru, a zo 6. mája 2021, Bayer

CropScience a Bayer/Komisia, C-499/18 P, EU:C:2021:367, bod 166 a citovanú judikatúru]. Táto zásada je pripomenutá v článku 5 ods. 4 ZEÚ a v článku 1 protokolu o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, ktorý je pripojený k Zmluve EÚ a Zmluve FEÚ.

481 Článok 17 ods. 1 Charty stanovuje:

„Každý má právo vlastniť svoj oprávnene nadobudnutý majetok, užívať ho, nakladať s ním a odkázať ho. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku, s výnimkou verejného záujmu, v prípadoch a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon, pričom musí byť včas vyplatená spravodlivá náhrada. Užívanie majetku môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.“

482 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry právo vlastniť majetok zaručené článkom 17 ods. 1 Charty nie je absolútnou požiadavkou a jeho výkon môže podliehať obmedzeniam odôvodneným cieľmi všeobecného záujmu, ktoré sleduje Únia. V dôsledku toho, ako vyplýva z článku 52 ods. 1 Charty, výkon vlastníckeho práva môže byť obmedzený pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú sledovaným cieľom všeobecného záujmu a z hľadiska sledovaného cieľa nie sú neprimeraným a neprípustným zásahom poškodzujúcim samotnú podstatu takto zaručeného práva (pozri rozsudky z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, body 69 a 70 a citovanú judikatúru; zo 16. júla 2020, Adusbef a i., C-686/18, EU:C:2020:567, bod 85, a z 23. mája 2019, Steinhoff a i./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, bod 100).

483 Z toho vyplýva, že právo vlastniť majetok nie je absolútnym právom, ale v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty citovaným v bode 205 vyššie môže podliehať obmedzeniam, ak sú stanovené v uplatniteľných právnych predpisoch, nevyhnutné na dosiahnutie všeobecného cieľa a primerané tomuto cieľu.

484 Žalobkyne pripúšťajú, že ich majetkové právo podlieha obmedzeniam, a nespochybňujú, že článok 22 nariadenia č. 806/2014 dáva SRB možnosť rozhodnúť o konverzii a odpise kapitálových nástrojov dotknutého subjektu v rámci riešenia krízovej situácie.

485 Na úvod treba pripomenúť, že na jednej strane z odôvodnenia 61 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že obmedzenia práv akcionárov a veriteľov by mali byť v súlade so zásadami stanovenými v článku 52 ods. 1 Charty, a na druhej strane z odôvodnenia 62 tohto nariadenia vyplýva, že porušenia vlastníckych práv by nemali byť neprimerané.

486 Podľa článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorý upravuje základné zásady riešenia krízových situácií, akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví.

487 V tomto smere, pokiaľ ide o akcionárov bánk, Súdny dvor rozhodol, že podľa všeobecného režimu uplatniteľného na postavenie akcionárov akciových spoločností títo akcionári v plnom rozsahu znášajú riziko svojich investícií (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 73).

488 Súdny dvor rozhodol, že keďže v oblasti štátnej pomoci akcionári zodpovedajú za dlhy banky do výšky jej vlastného imania, skutočnosť, že body 40 až 46 oznámenia Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na podporné opatrenia v prospech bánk v súvislosti s finančnou krízou od 1. augusta 2013 (ďalej len „oznámenie o bankovníctve“) (Ú. v. EÚ C 216, 2013, s. 1) požadujú, aby sa s cieľom vyriešiť problém spočívajúci v nedostatočnom kapitále banky títo akcionári podieľali

pred poskytnutím štátnej pomoci na absorpcii vlastných strát banky v rovnakom rozsahu ako v prípade, že by sa takáto pomoc neposkytla, nemožno považovať za zásah do ich vlastníckeho práva (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 74).

489 Analogicky treba vychádzať z toho, že výkon právomoci odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular, ktoré mali žalobkyne v držbe, v programe riešenia krízových situácií je dôsledkom skutočnosti, že akcionári subjektu musia znášať riziká spojené so svojimi investíciami, ako aj skutočnosti, že vzhľadom na to, že krízová situácia subjektu sa rieši z dôvodu jeho zlyhania, musia znášať hospodárske dôsledky, ktoré z toho vyplývajú.

490 V tomto smere už Všeobecný súd rozhodol, že opatrenie spočívajúce v znížení nominálnej hodnoty akcií cyperskej banky bolo primerané cieľu sledovanému týmto opatrením. V prvom rade poukázal na to, že opatrenie malo za cieľ prispieť k rekapitalizácii banky a mohlo prispieť k cieľu spočívajúcemu v zabezpečení stability cyperského finančného systému a eurozóny ako celku. Ďalej konštatoval, že toto opatrenie nepresahuje hranice toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie daného cieľa, keďže menej obmedzujúce alternatívy neboli realizovateľné alebo by neumožnili dosiahnuť požadované ciele. Nakoniec uviedol, že vzhľadom na význam sledovaného cieľa opatrenie nespôsobuje neprimerané zásahy. V tomto smere pripomenul, že akcionári bánk znášajú v plnej miere riziko svojich investícií (rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 330).

491 Za týchto okolností Všeobecný súd dospel k záveru, že sa nemožno domnievať, že zníženie nominálnej hodnoty akcií tejto banky predstavuje neprimeraný a neúnosný zásah, ktorým bola zasiahnutá samotná podstata práva akcionárov vlastniť majetok (rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 331).

492 V prejednávanej veci žalobkyne po prvé tvrdia, že zásah do ich práva vlastniť majetok bol neprimeraný, keďže stabilita finančných trhov nebola ohrozená vzhľadom na platobnú schopnosť Banco Popular, hospodársku situáciu v Španielsku a vyhliadky na rast španielskeho hospodárstva. Tvrdia, že kríza likvidity, ktorá postihla Banco Popular, neviedla k poklesu cien akcií ani k úniku vkladov v iných španielskych finančných inštitúciách, že teda išlo o problém ovplyvňujúci jednu finančnú inštitúciu a že nedošlo k účinku „nákazy“.

493 Žalobkyne chcú týmto tvrdením spochybniť skutočnosť, že zlyhanie Banco Popular by malo za následok „nákazu“ a pravdepodobne by vyvolalo významné negatívne účinky na finančnú stabilitu v Španielsku.

494 Treba pripomenúť, že v programe riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie Banco Popular, a teda odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov, sú potrebné a primerané, aby sa zabránilo negatívnym účinkom, ktoré by zlyhanie inštitúcie malo na finančnú stabilitu, a najmä aby sa zabránilo účinku „nákazy“ na ostatné španielske banky.

495 Na jednej strane treba pripomenúť, že Banco Popular ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie zlyhávala alebo pravdepodobne zlyhávala v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014. Tvrdenie žalobkýň, že banka bola platobne schopná, je preto irelevantné.

496 Na druhej strane žalobkyne nevysvetľujú, ako by hospodárska situácia v Španielsku umožnila zabrániť účinku „nákazy“, ktorý by vyplynul zo zlyhania Banco Popular. V tomto smere treba poukázať na to, že žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo spochybniť vysvetlenia

poskytnuté SRB v článku 4.4.2 programu riešenia krízovej situácie, spomenuté v bode 433 vyššie, podľa ktorých by zlyhanie Banco Popular malo vzhľadom na jej systémový význam a povahu jej činnosti účinok „nákazy“ na španielske finančné inštitúcie s podobným obchodným modelom, a teda významné negatívne účinky na finančnú stabilitu v Španielsku.

497 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry citovanej v bode 211 vyššie vyplýva, že finančné služby zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie a že existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých systémových bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch.

498 Súdny dvor už rozhodol, že vzhľadom na cieľ spočívajúci v zabezpečení stability bankového systému v eurozóne a vzhľadom na bezprostredné riziko finančných strát, ktorým by boli vkladatelia v dotknutých bankách vystavení v prípade ich bankrotu, určité obmedzenia práva vlastniť majetok môžu byť odôvodnené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 74).

499 Súdny dvor tiež rozhodol, že hoci existuje zjavný všeobecný záujem na zabezpečení silnej a koherentnej ochrany investorov v celej Únii, tento záujem nemožno za každých okolností považovať za prevažujúci nad všeobecným záujmom na zabezpečení stability finančného systému (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 91, a z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 54).

500 Žalobkyne tvrdia, že riešenie prijaté v rozsudku z 19. júla 2016, Kotnik a i. (C-526/14, EU:C:2016:570), nie je uplatniteľné, keďže táto vec sa týkala celého finančného systému členského štátu ohrozeného systémovou krízou, zatiaľ čo prejednávaná vec sa týka len jedného subjektu.

501 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že podľa bodu 50 rozsudku z 19. júla 2016, Kotnik a i. (C-526/14, EU:C:2016:570), Súdny dvor rozhodol, že existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Nemožno sa teda domnievať, že uplatnenie zásady uznanej v tomto rozsudku, podľa ktorej cieľ zabezpečenia finančnej stability môže odôvodniť obmedzenie majetkového práva akcionárov, sa obmedzuje na prípady, keď celý finančný systém členského štátu trpí systémovou krízou. Tento rozsudok je relevantný, ak je ako v prejednávanej veci dotknutá systémovo významná banka a jej likvidácia by predstavovala riziko pre stabilitu finančného systému v Španielsku.

502 Po druhé žalobkyne tvrdia, že program riešenia krízovej situácie nie je v súlade s požiadavkami proporcionality, keďže SRB sa nerozhodla pre najmenej obmedzujúce opatrenie na vyriešenie krízy likvidity, ktorej čelila Banco Popular. Tvrdia, že program riešenia krízovej situácie neodôvodňuje neprijatie opatrení včasnej intervencie vo vhodnom čase, ktoré by mohli vyriešiť problém Banco Popular s likviditou a medzi ktoré patrí núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, ani neprijatie menej drastických opatrení, než sú prijaté opatrenia, akými sú nástroj oddelenia aktív alebo nástroj preklenovacej inštitúcie.

503 Treba pripomenúť, že z analýzy dodržania podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 v rámci druhej časti piateho žalobného dôvodu vyplýva, že SRB v programe riešenia krízovej situácie uviedla dôvody, pre ktoré alternatívne prudenciálne opatrenia alebo opatrenia súkromnej povahy neboli možné, a že žalobkyne nepreukázali

existenciu iných, menej obmedzujúcich opatrení, ktoré by umožnili obnoviť stav likvidity Banco Popular v dostatočne krátkom horizonte na to, aby sa zabránilo jej zlyhaniu alebo pravdepodobnému zlyhaniu k 6. júnu 2017.

504 Okrem toho z článku 5 programu riešenia krízovej situácie vyplýva, že SRB odôvodnila voľbu nástroja odpredaja obchodnej činnosti ako nástroja na riešenie krízovej situácie. SRB uviedla, že tento nástroj je nevyhnutný a primeraný cieľom stanoveným v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a je zameraný predovšetkým na ochranu funkcií, ktoré sú zásadné pre fungovanie reálneho hospodárstva, a na zachovanie finančnej stability.

505 SRB ďalej v článku 5.3 programu riešenia krízovej situácie uviedla, že ostatné nástroje na riešenie krízových situácií stanovené v článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 by neumožnili dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií v rovnakej miere. Pokiaľ ide o nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, SRB sa domnievala, že ani v kombinácii s nástrojom oddelenia aktív nie je možné zaručiť, že okamžite účinne vyrieši stav likvidity Banco Popular, a tým obnoví finančnú silu banky a jej dlhodobú životaschopnosť. Pokiaľ ide o nástroj preklenovacej inštitúcie, SRB sa domnievala, že aj v kombinácii s nástrojom oddelenia aktív vzhľadom na to, že preklenovacia inštitúcia mala za cieľ zachovať prístup k zásadným funkciám a predať Banco Popular v zásade v lehote dvoch rokov a že nástroj odpredaja obchodnej činnosti umožňoval dosiahnuť rovnaký výsledok v krátkom časovom období, považoval sa za nástroj umožňujúci dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií účinnejšie ako nástroj preklenovacej inštitúcie.

506 SRB tak v programe riešenia krízovej situácie uviedla dôvody voľby nástroja odpredaja obchodnej činnosti, ako aj dôvody, pre ktoré ostatné nástroje riešenia krízových situácií upravené v nariadení č. 806/2014 nie sú vhodné.

507 Žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie na spochybnenie tohto posúdenia SRB. Spomínajú len existenciu iných nástrojov riešenia krízových situácií, ktorých uplatnenie by menej nepriaznivo ovplyvnilo ich majetkové právo, nevysvetľujú však, ako by sa tieto nástroje mohli uplatniť v prípade Banco Popular.

508 Okrem toho žalobkyne odkazujú na alternatívne riešenia uvedené v posudku ich znalca priloženom k žalobe, z ktorých vyplýva, že program riešenia krízovej situácie nespĺňa požiadavky nevyhnutnosti a primeranosti.

509 Podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 76 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí každá žaloba uvádzať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Podľa ustálenej judikatúry sa na prípustnosť žaloby vyžaduje, aby zo samotného jej textu aspoň stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá. Aj keď text žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podporený a doplnený odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď tvoria jej prílohu, nemôže nahradiť nedostatok podstatných častí právnej argumentácie, ktorá podľa vyššie uvedených ustanovení tvorí náležitosť žaloby [pozri rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru, a z 5. októbra 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement/Komisia, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 92 (neuverejnený) a citovanú judikatúru]. Navyše Všeobecnému súdu neprináleží, aby v prílohách vyhľadával a identifikoval žalobné dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže prílohy majú čisto dôkaznú a podpornú funkciu (pozri rozsudky z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P,

EU:C:2014:2201, bod 41 a citovanú judikatúru; zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru, ako aj z 24. septembra 2019, Holandsko a i./Komisia, T-760/15, EU:T:2019:669, bod 114 a citovanú judikatúru).

510 Treba konštatovať, že pokiaľ ide o existenciu alternatív k riešeniu krízovej situácie, žalobkyne len všeobecne odkazujú na znalecký posudok pripojený k žalobe, čo Všeobecnému súdu neumožňuje presne určiť skutočnosti, ktoré by mohol považovať za základ tohto tvrdenia.

511 Preto treba konštatovať, že toto tvrdenie je len uvedené, nie je však podložené argumentáciou, čo je v rozpore s pravidlom stanoveným v článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku, a treba ho vyhlásiť za neprípustné.

512 Po tretie žalobkyne tvrdia, že program riešenia krízovej situácie neprimerane zasahuje do ich vlastníckeho práva, keďže nemali nárok na náhradu. Odpísanie celého základného imania Banco Popular bez náhrady pre akcionárov predstavuje vyvlastnenie. Program riešenia krízovej situácie predstavuje neprimeranú konfiškáciu.

513 Rovnako ako Komisia treba konštatovať, že toto tvrdenie je predčasné.

514 V tomto smere treba poukázať na to, že článok 15 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 806/2014 stanovuje zásadu, podľa ktorej nijaký veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty, než sú straty, ktoré by utrpel, keby sa subjekt, ktorý je predmetom riešenia krízovej situácie, zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania.

515 S cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by bol dotknutý subjekt predmetom bežného konkurzného konania, sa v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že po vyriešení krízovej situácie sa vykoná ocenenie. Podľa článku 20 ods. 17 nariadenia č. 806/2014 sa týmto ocenením určí, či existuje rozdiel medzi zaobchádzaním, ktorého predmetom by boli akcionári a veritelia, ak by sa na inštitúciu v čase prijatia rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie vzťahovalo bežné konkurzné konanie, a skutočným zaobchádzaním, ktorého predmetom boli v rámci riešenia krízovej situácie.

516 Ak sa v dôsledku tohto ocenenia zistí, že akcionári alebo veritelia utrpeli v súvislosti s riešením krízovej situácie väčšie straty, než aké by utrpeli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania, článok 76 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB môže použiť JFRKS na ich odškodnenie.

517 Z toho vyplýva, že nariadenie č. 806/2014 zavádza mechanizmus na zabezpečenie spravodlivej náhrady pre akcionárov alebo veriteľov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, v súlade s požiadavkami článku 17 ods. 1 Charty.

518 Keďže prípadné vyplatenie takej náhrady je výsledkom ocenenia uvedeného v bode 515 vyššie, vykonaného po prijatí programu riešenia krízových situácií, skutočnosť, že žalobkyne nezískali náhradu k dátumu programu riešenia krízových situácií, je irelevantná.

519 V replike žalobkyne tvrdia, že nemožno tvrdiť, že rešpektovanie práva na spravodlivú náhradu, ktoré môže odôvodniť odňatie majetkových práv akcionárom, sa má chápať tak, že je zabezpečené v prípade dodržania zásady, podľa ktorej sa s nijakým veriteľom nemôže zaobchádzať horšie v zmysle článku 15 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 806/2014. Rozdiel vo výsledku medzi hypotetickým konkurzným konaním v Španielsku a programom riešenia krízových situácií je

irelevantný. Akcionári by mali byť odškodnení za hodnotu svojich akcií v čase, keď boli zbavení majetkového práva. Banco Popular však síce mala problém s likviditou, ale podľa ocenenia 1 bola v čase riešenia krízovej situácie platobne schopná, takže výsledok uplatnenia zásady, podľa ktorej s nijakým veriteľom nemožno zaobchádzať horšie, nie je relevantný.

520 V tejto súvislosti treba rovnako ako Banco Santander poukázať na to, že uplatnenie zásady, podľa ktorej sa s nijakým veriteľom nemôže zaobchádzať horšie, nevyplýva z programu riešenia krízových situácií, ale z budúceho rozhodnutia SRB po ocenení 3.

521 Tvrdenie žalobkýň spochybňujúce uplatnenie tejto zásady na určenie parametrov výpočtu kompenzácie preto treba považovať za neúčinné.

522 V každom prípade na rozdiel od tvrdení žalobkýň by sa hodnota ich investície nemala vypočítať na základe nominálnej hodnoty ich podielu pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, ale zodpovedá jeho hodnote v prípade, že by program riešenia krízovej situácie nebol prijatý. Treba však pripomenúť, že v prípade neprijatia programu riešenia krízovej situácie by bola banka Banco Popular z dôvodu svojho zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania predmetom likvidácie v rámci bežného konkurzného konania.

523 V tomto smere v oblasti štátnej pomoci Súdny dvor rozhodol, že straty akcionárov bánk v ťažkostiach budú v každom prípade rovnako rozsiahle bez ohľadu na to, či vznikli v dôsledku rozsudku o vyhlásení konkurzu z dôvodu neposkytnutia štátnej pomoci, alebo v dôsledku postupu poskytnutia takej pomoci podmienenej tým, aby najskôr došlo k rozdeleniu nákladov (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 75).

524 Okrem toho v prípade cenného papiera sa výška splatnej náhrady posudzuje na základe skutočnej trhovej hodnoty tohto cenného papiera v čase prijatia spornej právnej úpravy, a nie na základe jeho nominálnej hodnoty alebo sumy, ktorej získanie jeho držiteľ očakával v čase jeho nadobudnutia (pozri rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 314 a citovanú judikatúru).

525 Ako už bolo uvedené, platobná schopnosť Banco Popular z hľadiska súvahy, konštatovaná v ocenení 1, nebola relevantná v čase riešenia krízovej situácie. K tomuto dňu hodnota Banco Popular zodpovedala jej hodnote pri odpredaji v nadväznosti na zistenie, že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

526 Z toho vyplýva, že žalobkyne nemôžu tvrdiť, že ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov Banco Popular predstavovali „vyvlastnenie“ bez náhrady, keďže o prípadnom odškodnení sa mohlo rozhodnúť neskôr.

527 Po štvrté žalobkyne tvrdia, že program riešenia krízovej situácie je neprimeraný v rozsahu, v akom zbavuje akcionárov majetkového práva bez ich predchádzajúceho vypočutia.

528 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z analýzy druhého žalobného dôvodu a najmä z bodov 234 a 235 vyššie vyplýva, že Všeobecný súd už rozhodol, že ochranu vlastníckeho práva zakotveného v článku 1 protokolu č. 1 k EDĽP nemožno vykladať v tom zmysle, že dotknutá osoba musí mať za každých okolností možnosť vyjadriť svoje stanovisko pred príslušnými orgánmi pred prijatím opatrení zasahujúcich do jej vlastníckeho práva.

529 Okrem toho treba konštatovať, že žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktorým by vysvetľovali, ako nevypočutie zo strany SRB pred prijatím programu riešenia krízových situácií ovplyvnilo ich majetkové právo.

530 Zo všetkých predchádzajúcich úvah po prvé vyplýva, že Banco Popular zlyhávala alebo pravdepodobne zlyhávala a že neexistovali alternatívne opatrenia, ktoré by mohli zabrániť tejto situácii, po druhé že v prípade neriešenia krízovej situácie by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania a po tretie že akcionári Banco Popular museli znášať riziko svojich investícií a nariadenie č. 806/2014 upravuje možné vyplatenie náhrady v súlade so zásadou, podľa ktorej sa s nijakým veriteľom nezaobchádza horšie. Treba preto dospieť k záveru, že rozhodnutie odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular v rámci programu riešenia krízovej situácie nepredstavuje neprimeraný a neúnosný zásah do samotnej podstaty majetkového práva žalobkýň, ale treba ho považovať za odôvodnené a primerané obmedzenie ich majetkového práva v súlade s ustanoveniami článkov 17 a 52 Charty.

531 Navyše treba poukázať na to, že žalobkyne v žalobe v rámci ôsmeho žalobného dôvodu nenamietajú porušenie slobody podnikania a v tejto súvislosti neuvádzajú nijaké tvrdenie. Jediný odkaz na slobodu podnikania sa nachádza v treťom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti.

532 Keďže SRB sa rozhodla odpovedať súčasne na tretí a ôsmy žalobný dôvod, žalobkyne v replike rozvíjajú nové tvrdenia týkajúce sa porušenia slobody podnikania zo strany SRB v dôsledku toho, že Banco Popular bola predaná bez toho, aby jej akcionári boli vypočutí v rámci valného zhromaždenia alebo mohli prijať obchodné rozhodnutia, ktoré považovali za vhodné na zabezpečenie životaschopnosti Banco Popular.

533 Na jednej strane, ako uvádza SRB, žalobkyne nespresňujú, ktoré z práv zaručených slobodou podnikania, spomenutých v bode 266 vyššie, bolo porušené. Na druhej strane, ako tvrdí Komisia, žalobkyne ako menšinoví akcionári Banco Popular nevykonávajú hospodársku činnosť v bankovom sektore, a preto sa na tomto základe nemôžu dovolávať slobody podnikania.

534 V každom prípade sloboda podnikania rovnako ako majetkové právo zakotvené v článku 17 Charty nepredstavuje absolútnu výsadu a jej výkon môže podliehať obmedzeniam podľa článku 52 ods. 1 Charty. V rozsahu, v akom bolo konštatované, že program riešenia krízovej situácie nepredstavuje neprimeraný a neúnosný zásah do samotnej podstaty majetkového práva žalobkýň, treba konštatovať, že z tých istých dôvodov nezasahuje do samotnej podstaty slobody podnikania.

535 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že ôsmy žalobný dôvod treba zamietnuť ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014

536 Žalobkyne tvrdia, že ocenenie 2 nemožno považovať za „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Tvrdenia žalobkýň sú rozdelené do štyroch výhrad, ktorých cieľom je spochybniť po prvé nezávislosť experta, ktorý vykonal ocenenie 2, po druhé súbežnú existenciu dvoch ocenení *ex ante*, po tretie metodiku použitú v ocenení 2 a po štvrté vierohodnosť tohto ocenenia.

537 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že ocenenie banky Banco Popular, vykonané pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, zahŕňa dve správy, ktoré sú pripojené k programu riešenia krízovej situácie.

538 Ocenenie 1 z 5. júna 2017 vypracovala SRB podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 a jeho cieľom bolo poskytnúť informácie, na základe ktorých by sa dalo určiť, či sú splnené podmienky na začatie postupu riešenia krízovej situácie, definované v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

539 Ocenenie 2 zo 6. júna 2017 vypracovala spoločnosť Deloitte ako nezávislý expert podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

540 V programe riešenia krízovej situácie je uvedené, že vzhľadom na naliehavosť situácie bolo cieľom ocenenia 2, vykonaného v súlade s článkom 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014, odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

541 Treba pripomenúť, že v ocenení 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že vychádza z požiadaviek článku 36 smernice 2014/59 (ktorý zodpovedá článku 20 nariadenia č. 806/2014) a z kapitoly 3 konečného návrhu regulačných technických predpisov EBA č. 2017/05 a 2017/06 z 23. mája 2017 o ocenení na účely riešenia krízových situácií a o ocenení na určenie rozdielu v zaobchádzaní v dôsledku riešenia krízových situácií, ktoré stanovuje smernica 2014/59 (ďalej len „technické predpisy EBA“).

542 Článok 36 ods. 15 smernice 2014/59 oprávňuje EBA na vypracovanie návrhov regulačných technických predpisov spresňujúcich kritériá, na základe ktorých sa majú vykonať ocenenia v rámci postupu riešenia krízovej situácie.

543 Kapitola 3 technických predpisov EBA sa týka návrhu regulačných technických predpisov č. 2017/05 o ocenení na účely riešenia krízových situácií (ďalej len „regulačné technické predpisy“) a v súlade s článkom 36 ods. 15 smernice 2014/59 obsahuje najmä návrh delegovaného nariadenia Komisie, ktorým sa smernica 2014/59 dopĺňa o regulačné technické predpisy špecifikujúce kritériá metodiky, ktorá sa má použiť na ocenenie hodnoty aktív a pasív inštitúcií alebo subjektov.

544 Ďalej treba poznamenať, že ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie tieto regulačné technické predpisy neboli záväzné, keďže článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že na SRB, Radu a Komisiu sa vzťahujú záväzné regulačné a vykonávacie technické predpisy vypracované orgánom EBA, ak boli prijaté Komisiou. Tieto regulačné technické predpisy boli začlenené do delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/345 zo 14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica 2014/59, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovujú kritériá týkajúce sa metodiky odhadovania hodnoty aktív a záväzkov inštitúcií alebo subjektov (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 8).

545 V článku 6.3 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že pri rozhodovaní o odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov banky Banco Popular sa opierala o ocenenie 2, doplnené a potvrdené výsledkami postupu predaja, ktorý viedol FROB.

546 Keďže ocenenie 2 obsahuje komplexné technické a ekonomické posúdenie, je potrebné priznať SRB širokú mieru voľnej úvahy, keď dospela k záveru, že ocenenie 2 je právoplatným základom pre rozhodnutie o opatrení riešenia krízovej situácie.

547 V súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 166 až 171 vyššie teda Všeobecný súd vykonáva obmedzené posúdenie, ktorým len overí, či sa SRB nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že ocenenie 2 je v súlade s požiadavkami článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Žalobkyniam prináleží predložiť dostatočné dôkazy o tom, že ocenenie 2 nie je prípustné.

– *O prvej výhrade týkajúcej sa nezávislosti experta, ktorý vykonal ocenenie 2*

548 Po prvé žalobkyne tvrdia, že Deloitte nemožno považovať za nezávislú spoločnosť z dôvodu existencie konfliktu záujmov, keďže FROB obvinil spoločnosť Deloitte z falšovania vo veci, ktorá sa týkala vstupu spoločnosti Bankia na burzu.

549 Podľa článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 má ocenenie vykonať osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu vrátane SRB, od vnútroštátneho orgánu na riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu.

550 Požiadavky na nezávislosť hodnotiteľov sú špecifikované v článkoch 37 až 41 delegovaného nariadenia 2016/1075. Článok 38 delegovaného nariadenia 2016/1075 stanovuje tri kumulatívne podmienky na to, aby sa hodnotiteľ považoval za nezávislého od akéhokoľvek verejného orgánu a príslušného subjektu. Po prvé má hodnotiteľ potrebnú kvalifikáciu, skúsenosti, schopnosti, odborné znalosti a zdroje a môže účinne vykonať ocenenie bez neprimeranej závislosti od akéhokoľvek príslušného verejného orgánu alebo príslušného subjektu. Po druhé je hodnotiteľ právne oddelený od príslušných verejných orgánov a príslušného subjektu. Po tretie hodnotiteľ nemá nijaký podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov v zmysle článku 41 toho istého delegovaného nariadenia.

551 Treba poukázať na to, že žalobkyne netvrdia, že spoločnosť Deloitte nemala potrebnú kvalifikáciu, skúsenosti, schopnosti, odborné znalosti a zdroje na účinné vykonanie ocenenia v zmysle prvej podmienky stanovenej v článku 38 delegovaného nariadenia 2016/1075. Netvrdia ani, že spoločnosť Deloitte nebola právne oddelená od príslušných verejných orgánov, t. j. SRB a FROB, a od banky Banco Popular v zmysle druhej podmienky stanovenej v článku 38 delegovaného nariadenia 2016/1075.

552 Žalobkyne namietajú existenciu konfliktu záujmov medzi FROB a spoločnosťou Deloitte, ktorý vyplýva z existencie trestného konania v Španielsku proti spoločnosti Deloitte vo veci údajného falšovania účtovníctva spoločnosti Bankia, v ktorom má FROB postavenie poškodeného. Žalobkyne však spresňujú, že FROB v tomto konaní nevzniesol obvinenie proti spoločnosti Deloitte ani voči nijakému z jej partnerov.

553 Ak sa má toto tvrdenie vykladať v tom zmysle, že žalobkyne spochybňujú skutočnosť, že spoločnosť Deloitte spĺňala tretiu podmienku stanovenú v článku 38 delegovaného nariadenia 2016/1075, pričom sa odvolávajú na existenciu podstatného spoločného záujmu alebo konfliktu záujmov v zmysle článku 41 tohto delegovaného nariadenia, stačí uviesť, že je založené na nesprávnom pochopení tohto ustanovenia.

554 Podľa článku 41 ods. 2 delegovaného nariadenia 2016/1075 sa totiž na účely odseku 1 skutočný alebo potenciálny záujem považuje za podstatný vždy, keď by to podľa posúdenia menovacieho orgánu alebo iného takého orgánu, ktorý môže byť splnomocnený vykonávať túto úlohu v dotknutom členskom štáte, mohlo ovplyvniť posudok nezávislého hodnotiteľa pri vykonávaní oceňovania, prípadne by sa také ovplyvnenie dalo dôvodne očakávať. Odsek 3 tohto článku spresňuje, že relevantné sú spoločné záujmy alebo konflikty záujmov s členmi subjektu alebo jeho veriteľmi.

555 Žalobkyne však na jednej strane nenamietajú existenciu spoločných záujmov alebo konfliktu záujmov medzi spoločnosťami Deloitte a Banco Popular a na druhej strane nevysvetľujú, ako môže skutočnosť, že FROB má postavenie poškodeného v trestnom konaní v Španielsku, v ktorom je spoločnosť Deloitte obvinená, ovplyvniť úsudok spoločnosti Deloitte, pokiaľ ide o ocenenie Banco Popular.

556 Po druhé žalobkyne tvrdia, že spoločnosť Deloitte nebola nezávislá, keďže SRB od nej požadovala, aby vypracovala ocenenie 2 pri uplatnení nástroja odpredaja obchodnej činnosti, pričom jej neumožnila posúdiť, aký nástroj riešenia krízových situácií by bol najvhodnejší na vyriešenie krízy likvidity Banco Popular.

557 V tomto smere treba poukázať na to, že článok 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 definuje ciele ocenenia v závislosti od uplatneného nástroja na riešenie krízových situácií. Článok 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 predovšetkým definuje ciele ocenenia v prípade uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti, ktoré sa líšia od cieľov uvedených v článku 20 ods. 5 písm. d) a e) tohto nariadenia, týkajúcich sa situácie, keď sa použije buď nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, alebo nástroj preklenovacej inštitúcie či oddelenia aktív.

558 Článok 20 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 806/2014, ktorý stanovuje, že ak sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií, cieľom ocenenia je podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom, sa musí vykladať v tom zmysle, že ocenenie má SRB poskytnúť technické a ekonomické podklady, na základe ktorých je možné použiť zvolený nástroj riešenia krízových situácií.

559 Z tohto ustanovenia nevyplýva, že hodnotiteľovi prislúcha, aby sám definoval najvhodnejší nástroj na riešenia krízovej situácie. Rozhodnutie o tom, ktorý nástroj riešenia krízových situácií sa uplatní, prijme orgán na riešenie krízových situácií, a nie nezávislý hodnotiteľ.

560 Preto skutočnosť, že SRB sa domnievala, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti je najvhodnejší na splnenie cieľov riešenia krízových situácií, a že poverila spoločnosť Deloitte, aby vykonala ocenenie, ktoré spĺňa ciele tohto nástroja, nemožno považovať za narušenie nezávislosti spoločnosti Deloitte.

561 V dôsledku toho treba prvú výhradu zamietnuť.

– *O druhej výhrade týkajúcej sa súbežnej existencie dvoch ocenení ex ante*

562 Žalobkyne tvrdia, že nariadenie č. 806/2014 nestanovuje rozdelenie správy o ocenení na dva dokumenty vypracované rôznymi autormi. Ďalej tvrdia, že závery ocenenia 2 sú v rozpore so závermi ocenenia 1, v ktorom sa uvádza, že Banco Popular je platobne schopná a jej aktíva majú hodnotu 8,4 miliardy eur.

563 Treba pripomenúť, že 5. júna 2017 SRB prijala ocenenie 1, ktorého cieľom bolo určiť, či Banco Popular spĺňa podmienky na riešenie krízovej situácie alebo na odpísanie alebo konverziu svojich kapitálových nástrojov podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014. SRB predovšetkým uviedla, že ocenenie 1 má prispieť k určeniu toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.

564 Je pravda, že technické predpisy EBA prijaté 23. mája 2017 neboli záväzné, ale boli k dispozícii ku dňu vykonania ocenenia 2. V ocenení 2 spoločnosť Deloitte výslovne uvádza, že splnila požiadavky technických predpisov EBA.

565 V úvodnom zhrnutí sa v technických predpisoch EBA uvádza potreba rozlišovať medzi dvoma typmi ocenenia pred riešením krízovej situácie, a to na jednej strane ocenením 1, vykonaným podľa článku 36 ods. 4 písm. a) smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, a na druhej strane ocenením 2, vykonaným podľa článku 36 ods. 4 písm. b) až g) smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 5 písm. b) až g) nariadenia č. 806/2014.

566 Odôvodnenie 1 regulačných technických predpisov, prebraté do odôvodnenia 1 delegovaného nariadenia 2018/345, pripomína toto rozlišovanie medzi počiatočným ocenením, v ktorom sa odhaduje, či sa splnili podmienky na riešenie krízovej situácie alebo na odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov, na jednej strane a následným ocenením, z ktorého vychádza rozhodnutie uplatniť jeden alebo viaceré nástroje na riešenie krízových situácií, na strane druhej. Regulačné technické predpisy stanovujú rôzne kritériá na vykonanie ocenenia 1 a ocenenia 2.

567 Pokiaľ ide o ocenenie 1, v regulačných technických predpisoch sa uvádza, že príslušné kritérium spočíva v určení, či subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, čo zodpovedá podmienke stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.

568 Treba však pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014 posúdenie tejto podmienky vykoná ECB alebo SRB.

569 Vzhľadom na odlišné ciele ocenenia 1 a ocenenia 2 bolo preto odôvodnené, aby prvé z nich vykonala SRB a druhé nezávislý hodnotiteľ, a to spoločnosť Deloitte.

570 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyne sa len odvolávajú na skutočnosť, že nariadenie č. 806/2014 výslovne nerozlišuje medzi týmito dvoma oceneniami, ale neuvádzajú, ktoré ustanovenie bolo porušené.

571 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého sú závery ocenení 1 a 2 protichodné, stačí konštatovať, že je neúčinné.

572 Ocenenie 1 prijaté 5. júna 2017, ktoré malo určiť, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a teda či sú splnené podmienky na začatie riešenia krízovej situácie alebo na odpísanie či konverziu kapitálových nástrojov, sa totiž stalo zastaraným v dôsledku posúdenia, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré ECB vykonala 6. júna 2017.

573 Je pravda, že v ocenení 1 SRB uviedla, že k referenčnému dátumu posúdenia , t. j. k 31. marcu 2017, bola Banco Popular platobne schopná. Treba však na jednej strane pripomenúť, že ECB na základe významného odlevu vkladov banky Banco Popular od apríla a mája 2017 a jej neschopnosti vytvoriť novú likviditu dospela 6. júna 2017 k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo

pravdepodobne zlyhá. Na druhej strane záver ECB vychádzal z toho, že Banco Popular nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky v zmysle článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, a nie z toho, že Banco Popular je platobne neschopná z hľadiska súvahy. Závery ocenenia 1 teda už v čase riešenia krízovej situácie neboli relevantné.

574 Okrem toho treba poukázať na to, že rozdielne závery ocenenia 1 a ocenenia 2 sa dajú vysvetliť skutočnosťou, že vzhľadom na rôzne ciele sú založené na rozdielnych kritériách posudzovania vymedzených v technických predpisoch EBA. V súlade s technickými predpismi EBA tak je hlavným cieľom ocenenia 1 určiť, či celková hodnota majetku subjektu prevyšuje hodnotu jeho záväzkov, inými slovami, či je subjekt platobne schopný z hľadiska súvahy, zatiaľ čo ocenenie 2 sa má opierať o hospodársku hodnotu, a nie o účtovnú hodnotu subjektu.

575 V dôsledku toho treba druhú výhradu zamietnuť.

– *O tretej výhrade týkajúcej sa metódy použitej pri ocenení 2*

576 Žalobkyne tvrdia, že ocenenie subjektu by sa nemalo vykonávať tak, ako keby išlo o podnik v likvidácii, ale malo by sa stanoviť pre podnik, ktorý vykonáva činnosť, a že jeho trhová hodnota by sa mala určiť ako v prípade subjektu, ktorý bude pokračovať vo svojich finančných činnostiach. Tvrdia, že ocenenie 2 je založené na chybnej metodike, lebo neberie do úvahy akúkoľvek schopnosť Banco Popular vytvárať budúce výsledky.

577 Treba poukázať na to, že toto tvrdenie je založené na nesprávnom pochopení metodiky použitej v ocenení 2. Ocenenie 2 sa totiž skladá z dvoch častí, pričom prvá obsahuje predbežné ocenenie banky Banco Popular a druhá spočíva v simulácii scenára likvidácie. Cieľom prvej časti je určiť hospodársku hodnotu banky Banco Popular v rámci uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Cieľom druhej časti je určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania podľa španielskych právnych predpisov.

578 SRB prijala program riešenia krízovej situácie po zohľadnení prvej časti ocenenia 2, ktorá obsahuje ocenenie aktív a pasív banky Banco Popular ako také. Naopak, keďže spoločnosť Deloitte uviedla, že v danom štádiu nemá k dispozícii všetky potrebné informácie ani dostatočný čas na vykonanie odhadu, ktorý by bol viac ako orientačný, druhá časť ocenenia 2 zodpovedá prvej simulácii podľa článku 20 ods. 9 nariadenia č. 806/2014. Ocenenie 3, ktoré je konečným ocenením a má v súlade s článkom 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania, bolo vykonané po vyriešení krízovej situácie.

579 Hodnota pri likvidácii, ktorej použitie spoločnosťou Deloitte žalobkyne spochybňujú, však zodpovedá druhej časti ocenenia 2. V rámci prvej časti spoločnosť Deloitte zohľadnila hodnotu Banco Popular pri odpredaji.

580 Pokiaľ ide o použitú metodiku, spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uviedla, že na určenie hospodárskej hodnoty použila scenár predaja banky v súlade s nástrojom odpredaja obchodnej činnosti. V súlade s článkom 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 bolo cieľom ocenenia podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti SRB o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia.

581 Spoločnosť Deloitte vysvetlila, že „cieľom [jej] hospodárskeho ocenenia je poskytnúť odhad hodnoty, ktorú by bolo možné ponúknuť potenciálnemu nadobúdateľovi banky ako celku po otvorenej, spravodlivej a konkurenčnej dražbe (‚hodnota pri odpredaji' v súlade s článkom 11 regulačných technických predpisov…)".

582 Z odôvodnenia 6 regulačných technických predpisov vyplýva, že najprimeranejšiu oceňovaciu základňu (hodnotu pri držbe alebo hodnotu pri odpredaji) treba vybrať v závislosti od konkrétnych opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré plánuje prijať orgán na riešenie krízových situácií.

583 Pokiaľ ide o výber oceňovacej základne, článok 11 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 11 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, stanovuje:

„Ak sa v opatreniach na riešenie krízových situácií uvedených v článku 10 ods. 1 požaduje, aby subjekt, ktorý naďalej nepretržite pokračuje v činnosti, si ponechal aktíva a záväzky, tak odhadca používa hodnotu pri držbe ako primeranú oceňovaciu základňu. Hodnota pri držbe môže predpokladať normalizáciu trhových podmienok, ak sa to považuje za spravodlivé, obozretné a realistické.

Hodnota pri držbe sa nepoužíva ako oceňovacia základňa, ak sú aktíva prevedené na subjekt pre správu aktív v súlade s článkom 42 smernice 2014/59/EÚ alebo na preklenovaciu inštitúciu v súlade s článkom 40 uvedenej smernice, alebo ak sa používa nástroj odpredaja obchodnej činnosti podľa článku 38 smernice 2014/59/EÚ."

584 Podľa článku 12 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, „ak situácia bráni subjektu držať aktívum alebo pokračovať v obchodnej činnosti, alebo ak orgán pre riešenie krízových situácií odpredaj inak považuje za potrebný na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií, očakávané peňažné toky sa uvádzajú v hodnotách pri odpredaji očakávaných v zmysle daného obdobia odpredaja".

585 Faktory, ktoré je potrebné zvážiť pri určovaní hodnoty pri odpredaji na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti, sú definované v článku 12 ods. 5 až 7 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 5 až 7 delegovaného nariadenia 2018/345.

586 Z toho vyplýva, že žalobkyne nemôžu tvrdiť, že hodnota pri odpredaji nepredstavovala správnu metodiku na stanovenie hodnoty banky Banco Popular v rámci ocenenia 2.

587 Navyše žalobkyne ďalej po prvé tvrdia, že ocenenie 2 je v rozpore s audítorom overenou ročnou účtovnou závierkou za rok 2016, so záťažovými testami za roky 2014 a 2016, s výsledkami preskúmania platobnej schopnosti, ktoré EBA vykonal v roku 2016, a s účtovnou hodnotou vlastného kapitálu Banco Popular uvedenou v jej finančnej správe za prvý štvrťrok 2017. Podľa žalobkýň je nemysliteľné, aby sa hodnota Banco Popular znížila v takom krátkom čase.

588 Stačí uviesť, že ani jeden z porovnávacích údajov, na ktoré sa odvolávajú žalobkyne, nie je relevantný jednak preto, že odrážajú iba účtovnú hodnotu Banco Popular, a nie hodnotu pri odpredaji ku dňu riešenia krízovej situácie, a jednak preto, že sa týkajú hodnoty Banco Popular ku dňu, ktorý nastal dávno pred riešením krízovej situácie.

589 Po druhé žalobkyne tvrdia, že ocenenie 2 je v rozpore s oceneniami, ktoré vykonali analytici v termínoch, ktoré neboli vzdialené od ocenenia 2, a s ponukou BBVA na prevzatie.

590 V tejto súvislosti stačí uviesť, že žalobkyne nespresňujú, na ktoré analýzy odkazujú, ani aká bola ponuka BBVA na prevzatie, keďže BBVA ponuku na prevzatie nepredložila, a to ani v rámci postupu súkromného predaja, ani v rámci postupu riešenia krízovej situácie.

591 Po tretie sa žalobkyne domnievajú, že ocenenie 2 je podľa analýzy uvedenej v znaleckom posudku priloženom k žalobe v rozpore s nárastom ceny akcií Banco Santander a s vyhliadkami na okamžitý zisk.

592 Stačí konštatovať, že toto tvrdenie je neúčinné, keďže vývoj situácie nadobúdateľa po vyriešení krízovej situácie nie je relevantný na určenie, či bolo platné posúdenie hodnoty Banco Popular vykonané v ocenení 2.

593 Po štvrté žalobkyne v replike odkazujú na znalecký posudok pripojený k replike, v ktorom sa uvádza, že ocenenie 2 je postihnuté technickými chybami, v dôsledku ktorých sú neplatné závery tohto ocenenia týkajúce sa posúdenia určitých aktí.

594 V tejto súvislosti SRB tvrdí, že pokiaľ ide o údajné technické chyby v ocenení 2, žalobkyne len všeobecne odkazujú na znalecký posudok uvedený v prílohe repliky. Keďže tento odkaz neumožňuje SRB identifikovať uvedené tvrdenia, uplatnenie tejto prílohy treba vylúčiť a tvrdenia žalobkýň nie sú dostatočne podložené.

595 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyne dopĺňajú znenie repliky v súvislosti s konkrétnym tvrdením, a to s údajnými chybami v ocenení 2, odkazmi na svoj znalecký posudok, ktorý je k replike pripojený. Tieto odkazy sa však týkajú znaleckého posudku len všeobecne, a preto neumožňujú Všeobecnému súdu presne identifikovať tvrdenia, ktoré by mohol považovať za doplnenie tohto žalobného dôvodu.

596 Judikatúra pripomenutá v bode 509 vyššie sa však týka aj podmienok prípustnosti repliky, ktorá je podľa článku 83 ods. 1 rokovacieho poriadku určená na doplnenie žaloby (pozri rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 95 a citovanú judikatúru, a z 11. júla 2018, Europa Terra Nostra/Parlament, T-13/17, neuverejnený, EU:T:2018:428, bod 86 a citovanú judikatúru).

597 Preto treba konštatovať, že tvrdenie založené na údajných technických chybách v ocenení 2 je len uvedené, nie je však podložené argumentáciou, čo je v rozpore s pravidlom stanoveným v článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku. Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkýň musí byť vyhlásené za neprípustné.

598 V dôsledku toho treba tretiu výhradu zamietnuť.

– *O štvrtej výhrade týkajúcej sa vierohodnosti ocenenia 2*

599 Po prvé žalobkyne tvrdia, že spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uznala, že bolo vykonané v priebehu niekoľkých dní s obmedzeným prístupom k informáciám a že má obmedzenia, ktoré majú vplyv na jeho spoľahlivosť. Ocenenie 2 teda nemôže slúžiť ako základ na rozhodovanie, a preto je potrebné vykonať konečné ocenenie *ex post*.

600 V tomto smere treba poukázať na to, že v sprievodnom liste k oznámeniu ocenenia 2 adresovanom SRB spoločnosť Deloitte uviedla, že vzhľadom na zlý stav likvidity banky Banco Popular bola požiadaná o vykonanie ocenenia v mimoriadne krátkom čase. Hlavnú časť práce vykonala za

dvanásť dní odo dňa, keď získala prístup k dokumentácii, hoci taký projekt by mal za normálnych okolností trvať šesť týždňov. Spoločnosť Deloitte poukázala na to, že medzi dostupnými informáciami sa vyskytlo niekoľko medzier a nezrovnalostí. Uviedla, že ocenenie treba brať ako vysoko neisté a predbežné podľa článku 36 smernice 2014/59 a že rezerva na dodatočné straty bola zahrnutá do ocenenia v súlade s článkom 36 ods. 9 smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

601 Článok 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 výslovne upravuje prípad, keď vzhľadom na naliehavosť situácie nie je možné dodržať požiadavky uvedené v odsekoch 7 a 9 tohto článku, konkrétne najmä prípad, keď nie je možné doplniť ocenenie určitými informáciami z účtovných kníh a záznamov. Navyše toto ustanovenie uznáva existenciu neistoty, ktorá je vlastná každému predbežnému oceneniu, keď v druhom pododseku stanovuje, že toto ocenenie zahŕňa rezervu na dodatočné straty.

602 V súlade s týmto ustanovením tak spoločnosť Deloitte len uviedla, že vzhľadom na obmedzený čas, ktorý mala k dispozícii na vykonanie ocenenia, musela vychádzať z neúplných informácií. Spresnila, že ňou vykonané ocenenie treba považovať za predbežné ocenenie v zmysle článku 36 ods. 9 smernice 2014/59.

603 Navyše z článku 20 ods. 13 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že vzhľadom na naliehavosť situácie SRB mohla pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie vychádzať z ocenenia 2 vykonaného podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014, čo napokon žalobkyne uznávajú v replike.

604 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého SRB mala vykonať konečné ocenenie *ex post*, bude preskúmané v rámci jedenásteho žalobného dôvodu.

605 Po druhé žalobkyne tvrdia, že ocenenie 2 nie je spravodlivé, keďže rozpätie týkajúce sa hodnoty Banco Popular, ktoré je uvedené v ocenení 2, má prehnaný rozsah a nie je veľmi vierohodné.

606 V tomto smere spoločnosť Deloitte v ocenení 2 poukázala na to, že výsledok jej hodnotenia sa nachádza v rozpätí od 1,3 miliardy do mínus 8,2 miliardy eur, pričom najlepší odhad sa nachádza v rámci tohto rozpätia na hodnote mínus 2 miliardy eur.

607 Na jednej strane treba poukázať na to, že žalobkyne len spochybňujú spoľahlivosť tohto rozpätia, neuvádzajú však nijaké konkrétne tvrdenie. Na druhej strane treba poukázať na to, že rozsah rozpätia je opodstatnený vzhľadom na metódu použitú v ocenení 2.

608 V tomto smere, pokiaľ ide o metodiku použitú v ocenení 2, spoločnosť Deloitte uviedla, že prijala prístup podľa jednotlivých kategórií, pričom upravila účtovné hodnoty každej triedy aktív a pasív s cieľom odhadnúť straty a zisky, ako aj ďalšie úpravy, ktoré by na hodnotu uplatnil každý nadobúdateľ. Vytvorila rozpätie ocenenia pre každú triedu aktív a pasív.

609 Táto metóda je v súlade s článkom 2 ods. 3 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 2 ods. 3 delegovaného nariadenia 2018/345, podľa ktorého:

„Odhadca zabezpečuje najlepší bodový odhad hodnoty uvedeného aktíva, záväzku alebo ich kombinácie. V prípade potreby sa výsledky ocenenia takisto poskytujú vo forme rozpätí hodnôt.“

610 Sčítaním najnižších hodnôt pre každú triedu aktív a pasív teda vznikol spodný odhad rozpätia hodnôt a sčítaním najvyšších hodnôt vznikol vrchný odhad rozpätia hodnôt. Táto metóda teda vysvetľuje rozsah rozpätia hodnôt použitého v ocenení 2.

611 Navyše, ako zdôrazňuje SRB, vzhľadom na rozsah súvahy Banco Popular s hodnotou viac ako 130 miliárd eur rozdiel medzi krajnými hodnotami rozpätia predstavuje len približne 7 % súvahy. Tento rozdiel teda odráža mieru neistoty, ktorá je vlastná procesu oceňovania.

612 Navyše treba poukázať na to, že článok 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že predbežné ocenenie je v súlade s požiadavkami stanovenými v odsekoch 1, 7 a 9 tohto článku 20 „v maximálne reálnej miere za daných okolností“.

613 Okrem toho neistota vlastná oceneniu 2 je zdôraznená v regulačných technických predpisoch, z ktorých vyplýva, že pri odhade a diskontovaní peňažných tokov, ktoré subjekt môže očakávať v súvislosti s existujúcimi aktívami a pasívami, sa hodnotiteľ musí opierať o spravodlivé, obozretné a realistické predpoklady a zohľadniť rôzne faktory a okolnosti.

614 Predovšetkým pokiaľ ide o odhady týkajúce sa hodnoty pri odpredaji, článok 12 ods. 5 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 5 delegovaného nariadenia 2018/345, stanovuje:

„Odhadca určuje hodnotu pri odpredaji tak, že vychádza z peňažných tokov po odpočítaní nákladov na likvidáciu a očakávanej hodnoty všetkých poskytnutých záruk, ktoré subjekt môže odôvodnene očakávať za v súčasnosti prevládajúcich trhových podmienok prostredníctvom riadneho odpredaja alebo prevodu aktív alebo záväzkov. Ak je to primerané, odhadca môže určiť hodnotu pri odpredaji uplatnením zníženia pre prípadnú zľavu pri urýchlenom odpredaji na pozorovateľnú trhovú cenu uvedeného odpredaja alebo prevodu, pričom zohľadňuje opatrenia, ktoré sa majú prijať v rámci programu riešenia krízových situácií. S cieľom určiť hodnotu pri odpredaji aktív, pre ktoré neexistuje likvidný trh, odhadca zohľadňuje pozorovateľné ceny na trhoch, na ktorých sa obchoduje s podobnými aktívami, alebo modelové výpočty, pričom používa pozorovateľné trhové ukazovatele, v prípade potreby odrážajúce zľavy pre nelikviditu.“

615 V článku 12 ods. 6 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 6 delegovaného nariadenia 2018/345, sú uvedené rôzne faktory, ktoré odhadca berie do úvahy a ktoré môžu ovplyvniť hodnoty pri odpredaji a lehoty odpredaja.

616 Z toho vyplýva, že ocenenie 2 je založené na predpokladoch a závisí od viacerých faktorov. V súlade s regulačnými technickými predpismi tak spoločnosť Deloitte na účely určenia hodnoty pri odpredaji banky Banco Popular ku dňu riešenia krízovej situácie vychádzala v ocenení 2 z odhadov a hodnotení do budúcnosti a svoj výsledok predstavila v podobe rozpätia hodnôt.

617 Treba preto vychádzať z toho, že vzhľadom na časové obmedzenia a dostupné informácie sú určité neistoty a aproximácie vlastné každému predbežnému oceneniu vykonanému podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 a že výhrady, ktoré vyjadrila spoločnosť Deloitte, neznamenajú, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

618 V dôsledku toho treba štvrtú výhradu zamietnuť.

619 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že SRB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že ocenenie 2 je spravodlivé, obozretné a realistické v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

620 Deviaty žalobný dôvod preto treba zamietnuť ako sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.

O desiatom žalobnom dôvode založenom na tom, že postup predaja Banco Popular porušuje článok 24 nariadenia č. 806/2014 a článok 39 ods. 2 písm. a), b), d) a f) smernice 2014/59

621 Žalobkyne tvrdia, že postup predaja Banco Popular určený v rozhodnutí o predaji porušuje článok 24 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka nástroja odpredaja obchodnej činnosti, ako aj článok 39 ods. 2 písm. a), b), d) a f) smernice 2014/59, keďže nešlo o súťažný postup predaja.

622 Článok 39 ods. 1 smernice 2014/59 stanovuje, že orgán pre riešenie krízových situácií pri uplatňovaní nástroja odpredaja obchodnej činnosti na inštitúciu alebo subjekt ponúkne aktíva, práva, záväzky, akcie alebo iné nástroje vlastníctva danej inštitúcie, ktoré má v úmysle previesť, na trhu alebo prijme opatrenia na ich ponúknutie na trhu. Článok 39 ods. 2 tejto smernice stanovuje kritériá, podľa ktorých sa má uskutočniť predaj uvedený v odseku 1.

623 Tento žalobný dôvod je rozdelený do štyroch výhrad, ktoré zodpovedajú štyrom kritériám stanoveným v článku 39 ods. 2 smernice 2014/59. Žalobkyne tvrdia, že postup predaja Banco Popular po prvé nebol transparentný, po druhé zvýhodňoval Banco Santander, po tretie poskytol Banco Santander neoprávnenú výhodu a po štvrté neumožnil získať najvyššiu možnú predajnú cenu.

624 Na úvod treba poukázať na to, že v rozhodnutí o predaji prijatom 3. júna 2017 SRB vzhľadom na rýchle zhoršovanie stavu likvidity Banco Popular, výrazný pokles hodnoty jej akcií a negatívne účinky, ktoré by zlyhanie banky mohlo mať na finančnú stabilitu, dospela k záveru, že by mala prijať všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby mohla v prípade potreby prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie, a že by sa mala zabezpečiť účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti, aby sa zaručili ciele riešenia krízových situácií. SRB tak schválila okamžité začatie postupu predaja Banco Popular zo strany FROB a oznámila mu požiadavky týkajúce sa predaja v súlade s článkom 39 smernice 2014/59.

625 Následne postup predaja Banco Popular viedol FROB podľa ustanovení smernice 2014/59 a zákona č. 11/2015. V tejto súvislosti FROB v liste o postupe predaja prijatom 6. júna 2017 v rámci možného riešenia krízovej situácie Banco Popular vyzval potenciálnych nadobúdateľov, aby sa zúčastnili na postupe predaja a predložili mu ponuku na nadobudnutie 100 % základného imania Banco Popular za podmienok opísaných v tomto liste.

626 Nakoniec v článku 6.6 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že úsilie o predaj banky Banco Popular, ktoré vyvinul FROB pred prijatím tohto programu, spĺňalo požiadavky stanovené v článku 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 smernice 2014/59.

627 SRB poukázala na to, že v období bezprostredne predchádzajúcom riešeniu krízovej situácie Banco Popular viedla proces súkromného predaja a v týždni, ktorý sa začal 29. mája 2017, sa ukázalo, že tento proces neuspel. Uviedla, že rozhodnutie obmedziť úsilie vyvíjané v súvislosti s predajom na banky, ktoré už vyjadrili všeobecný záujem o akvizíciu Banco Popular v rámci procesu súkromného predaja, je v súlade s požiadavkami článku 39 smernice 2014/59.

628 SRB ďalej uviedla, že po tom, čo FROB uskutočnil postup predaja, boli nakoniec dve banky vyzvané, aby sa na predaji zúčastnili. Konštatovala, že všetci potenciálni nadobúdatelia boli oslovení v ten istý deň, mali prístup k tej istej virtuálnej dátovej miestnosti a pre ich ponuky platili tie isté podmienky a rovnaký termín.

629 SRB nakoniec konštatovala, že z dvoch potenciálnych nadobúdateľov jeden predložil platnú ponuku, a keďže ponuku predložil jediný nadobúdateľ, bolo obozretné akceptovať jeho podmienky, a tak zabrániť nekontrolovanej platobnej neschopnosti banky Banco Popular, ktorá by okrem iného mohla zasiahnuť jej zásadné funkcie.

– *O prvej výhrade týkajúcej sa transparentnosti postupu predaja*

630 Žalobkyne tvrdia, že pravidlá súťažného postupu predaja Banco Popular stanovené v rozhodnutí o predaji nie sú transparentné, čo je v rozpore s článkom 24 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 806/2014 a s článkom 39 ods. 2 písm. a) smernice 2014/59. Účasť na postupe predaja bola svojvoľne obmedzená len na podniky, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja, ktorý sa začal pred riešením krízovej situácie Banco Popular.

631 Podľa článku 24 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 806/2014, pokiaľ ide o nástroj odpredaja obchodnej činnosti, v programe riešenia krízových situácií sa určujú opatrenia na to, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií ponúkal na trhu daný subjekt alebo dané nástroje, aktíva, práva a záväzky v súlade s článkom 39 ods. 1 a 2 smernice 2014/59.

632 Podľa kritéria stanoveného v článku 39 ods. 2 písm. a) smernice 2014/59 predaj prebieha čo najtransparentnejším spôsobom a významne neskresľuje aktíva, práva, záväzky, akcie alebo iné nástroje vlastníctva danej inštitúcie, ktoré má orgán v úmysle previesť, a to so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu a najmä so zreteľom na potrebu zachovať finančnú stabilitu.

633 Na úvod treba poukázať na to, že požiadavky týkajúce sa predaja, najmä rozhodnutie obmedziť počet účastníkov postupu predaja, nie sú stanovené v programe riešenia krízovej situácie, ale v rozhodnutí o predaji, ktoré predtým prijala SRB 3. júna 2017.

634 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že dočasné opatrenia, ktorých cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie, v zásade nepredstavujú akty, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť (pozri rozsudky zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 39 a citovanú judikatúru, a z 3. júna 2021, Maďarsko/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, bod 43 a citovanú judikatúru).

635 Z judikatúry ďalej vyplýva, že dočasný akt nemôže byť predmetom žaloby ani vtedy, keď je preukázané, že na protiprávnosť tohto aktu sa možno odvolávať na podporu žaloby proti konečnému rozhodnutiu, ktorého je uvedený akt prípravnou fázou. Za takých podmienok poskytuje žaloba proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, záruku dostatočnej súdnej ochrany (pozri rozsudok z 15. marca 2017, Stichting Woonpunt a i./Komisia, C-415/15 P, EU:C:2017:216, bod 46 a citovanú judikatúru).

636 V prejednávanej veci SRB v programe riešenia krízovej situácie konštatovala, že postup predaja vedený zo strany FROB spĺňa požiadavky článku 39 smernice 2014/59. Treba však poukázať na to, že FROB zohľadnil požiadavky, ktoré SRB stanovila v rozhodnutí o predaji. Z toho vyplýva, že SRB v programe riešenia krízovej situácie implicitne potvrdila požiadavky na predaj, ktoré sama stanovila v rozhodnutí o predaji.

637 Ďalej treba poukázať na to, že článok 13 ods. 3 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka včasnej intervencie, stanovuje:

„Jednotná rada je oprávnená požadovať, aby inštitúcia alebo materská spoločnosť kontaktovali potenciálnych kupujúcich s cieľom pripraviť sa na riešenie krízovej situácie inštitúcie, pričom sa dodržiavajú kritériá stanovené v článku 39 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ a požiadavky zachovania služobného tajomstva stanovené v článku 88 tohto nariadenia.“

638 Treba teda vychádzať z toho, že rozhodnutie o predaji predstavuje dočasný akt prijatý zo strany SRB na účely prípadného riešenia krízovej situácie Banco Popular a že žalobkyniam nemožno brániť v tom, aby na podporu svojej žaloby proti programu riešenia krízovej situácie namietali nezákonnosť, ktorou je postihnuté posúdenie obsiahnuté v tomto rozhodnutí.

639 Pokiaľ ide o transparentnosť postupu predaja Banco Popular, treba poukázať na to, že v odôvodnení 4 rozhodnutia o predaji SRB uviedla, že akékoľvek zverejnenie predaja banky by sa malo odložiť, aby sa zabránilo negatívnym účinkom na finančnú stabilitu.

640 Takáto možnosť je výslovne upravená v článku 39 ods. 2 poslednom pododseku smernice 2014/59, ktorý stanovuje, že akékoľvek zverejnenie skutočnosti, že inštitúcia sa ponúka na trhu, ktoré by sa inak požadovalo v súlade s článkom 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 1), sa môže oddialiť v súlade s článkom 17 ods. 4 alebo 5 uvedeného nariadenia.

641 Odôvodnenie 64 smernice 2014/59 v tejto súvislosti uvádza:

„Informácie o ponúkaní inštitúcie, ktorá zlyháva, na trhu a o rokovaniach s potenciálnymi nadobúdateľmi pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti budú mať pravdepodobne systémový význam. Na zabezpečenie finančnej stability by malo byť možné odložiť na nevyhnutný čas zverejnenie takýchto informácií požadovaných nariadením… č. 596/2014 tak, aby bolo možné vypracovať plán a štruktúru riešenia krízových situácií inštitúcie v súlade s lehotami na odklad povolenými na základe režimu, ktorý sa uplatňuje, keď dochádza k zneužívaniu trhu.“

642 Z toho vyplýva, že požiadavka transparentnosti stanovená v článku 39 ods. 2 písm. a) smernice 2014/59 sa má vykladať v tom zmysle, že sa týka priebehu postupu predaja, a nie prípadných opatrení zverejňujúcich tento postup.

643 Pokiaľ ide o obmedzenie postupu predaja na subjekty, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja vedenom zo strany Banco Popular, spomenutom v bode 33 vyššie, SRB v článku 2 písm. a) bode i) rozhodnutia o predaji uvádza niekoľko dôvodov, ktoré opodstatňujú jej rozhodnutie vyzvať FROB, aby kontaktoval len týchto piatich účastníkov.

644 V tejto súvislosti SRB uviedla:

„Pokiaľ ide o výber jednotlivých nadobúdateľov, ktorých treba osloviť, FROB v každom prípade osloví dostatočný počet kupujúcich na základe preskúmania záujmu trhu o investovanie do bankových činností. Vzhľadom na potrebu ukončiť postup predaja v extrémne krátkom čase záujem prejavený počas procesu súkromného predaja predstavuje informáciu o analýze záujmu trhu. V priebehu procesu súkromného predaja bolo kontaktovaných niekoľko potenciálnych

uchádzačov pôsobiacich na španielskom a medzinárodnom trhu. Len päť strán vyjadrilo predbežný záujem, a preto boli vyzvané, aby predložili nezáväzné ponuky v procese súkromného predaja.

FROB bude kontaktovať päť subjektov, ktoré boli vyzvané, aby predložili ponuky v procese súkromného predaja.

Kontaktovanie týchto piatich strán je odôvodnené finančnou stabilitou a značným rizikom, že úsilie o predaj banky širšiemu okruhu potenciálnych kupujúcich, zverejnenie rizík a posúdení alebo identifikácia zásadných a nezásadných funkcií banky povedie k ďalšej neistote a strate dôvery trhu. Okrem toho kontaktovanie viacerých kupujúcich by mohlo zvýšiť pravdepodobnosť úniku, a tým aj riziko, že banka by mohla byť predmetom riešenia krízovej situácie v mimoriadne krátkom čase.

Okrem toho vzhľadom na naliehavosť a veľmi obmedzený čas, ktorý by mal byť k dispozícii na postup predaja, by pozvanie väčšieho počtu účastníkov zvýšilo zložitosť postupu. Navyše na základe informácií získaných od banky je otázne, či uchádzači, ktorí ešte neprejavili záujem o proces súkromného predaja, predložia ponuky.

V súlade s článkom 24 ods. 3 nariadenia [č 806/2014] sa SRB bude usilovať nájsť rovnováhu medzi požiadavkami na predaj a potrebou dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií. SRB sa predovšetkým čiastočne odchýli od požiadaviek na predaj, a to z dôvodu naliehavosti okolností a najmä z dôvodu významného ohrozenia finančnej stability, ktoré by vyplynulo zo zlyhania banky, a skutočnosti, že dodržanie potreby kontaktovať širšie spektrum kupujúcich by tiež oslabilo účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

645 Treba poukázať na to, že článok 39 ods. 2 druhý pododsek smernice 2014/59 stanovuje, že s výhradou nenáležitého uprednostňovania a diskriminácie potenciálnych kupujúcich zásady uvedené v tomto odseku nebránia orgánu pre riešenie krízových situácií vo vyhľadávaní konkrétnych potenciálnych kupujúcich.

646 V dôsledku toho je rozhodnutie SRB požiadať FROB, aby sa obrátil len na päť inštitúcií, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja, v súlade s týmto ustanovením.

647 Okrem toho sa toto rozhodnutie zakladalo na objektívnom kritériu, a to na záujme o kúpu Banco Popular, ktorý už tieto podniky prejavili, a bolo odôvodnené veľmi krátkou lehotou, v ktorej mal byť postup predaja ukončený. Ako zdôraznila SRB, rozšírenie postupu na väčší počet účastníkov by mohlo postup spomaliť, ale aj zvýšiť riziko úniku informácií o situácii Banco Popular, a tým aj riziká pre finančnú stabilitu.

648 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, rozhodnutie SRB vyzvať FROB, aby kontaktoval iba päť subjektov, ktoré sa zúčastnili na postupe súkromného predaja, nebolo svojvoľné.

649 Navyše žalobkyne nesprávne tvrdia, že bolo svojvoľné a diskriminačné obrátiť sa len na päť španielskych inštitúcií, ktoré v rámci postupu súkromného predaja uviedli, že nemajú záujem o kúpu Banco Popular.

650 Účasťou na procese súkromného predaja totiž týchto päť inštitúcií ako jediné bankové inštitúcie prejavili záujem o nadobudnutie Banco Popular. Žalobkyne si zamieňajú vyjadrenie záujmu o nadobudnutie Banco Popular, ktoré malo formu účasti na postupe súkromného predaja, so skutočnosťou, že tento postup bol nakoniec neúspešný.

651 Nakoniec treba poukázať na to, že proces súkromného predaja bol otvorený pre všetky španielske alebo medzinárodné hospodárske subjekty. Žalobkyne nevysvetľujú, z akého dôvodu by ďalšie španielske alebo zahraničné inštitúcie, ktoré neprejavili záujem o nadobudnutie Banco Popular v čase procesu súkromného predaja, mali záujem o niekoľko týždňov neskôr, keď FROB začal postup predaja. Okrem toho, keďže akékoľvek verejné informácie týkajúce sa realizácie postupu predaja boli vylúčené, žalobkyne nevysvetľujú, na základe akých nediskriminačných kritérií mohli byť oslovené iné subjekty.

652 Z toho vyplýva, že SRB tým, že v rozhodnutí o predaji obmedzila postup predaja na päť subjektov, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja, neporušila článok 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 ods. 2 písm. a) smernice 2014/59.

653 V dôsledku toho treba prvú výhradu zamietnuť.

– *O druhej výhrade založenej na existencii diskriminácie v prospech Banco Santander*

654 Žalobkyne tvrdia, že spomedzi účastníkov predchádzajúceho procesu súkromného predaja bola spoločnosť Banco Santander zvýhodnená v rozpore s článkom 39 ods. 2 písm. b) smernice 2014/59. Banco Santander bola zvýhodnená z dôvodu vylúčenia potenciálnych kupujúcich, ktorí sa nezúčastnili na procese súkromného predaja, a z dôvodu skrátených lehôt. Domnievajú sa, že banka Banco Santander, ktorá strávila niekoľko mesiacov štúdiom možnosti nadobudnutia Banco Popular, bola schopná využiť túto privilegovanú situáciu na predloženie ponuky s nízkou cenou. Banco Santander bola jedinou bankou, ktorá mala naďalej prístup k aktualizovaným informáciám o situácii Banco Popular. Posunutie lehoty na odpoveď na výzvu na predkladanie ponúk na 6. jún 2017 uprednostnilo spoločnosť Banco Santander.

655 Podľa kritéria stanoveného v článku 39 ods. 2 písm. b) smernice 2014/59 predaj nenáležite nezvýhodňuje ani nediskriminuje potenciálnych kupujúcich.

656 V článku 2 písm. a) bode ii) rozhodnutia o predaji SRB uviedla, že postup predaja musí byť transparentný, aby zúčastnení potenciálni kupujúci mohli byť spravodlivo a riadne informovaní v každej fáze postupu. Domnievala sa, že všetky informácie, ktoré si vyžiada jeden z potenciálnych nadobúdateľov a ktoré sú mu poskytnuté, by sa mali súčasne poskytnúť všetkým ostatným.

657 Treba poukázať na to, že touto výhradou žalobkyne nespochybňujú rozhodnutie o predaji ani program riešenia krízovej situácie, ale postup predaja, ktorý realizoval FROB. Žalobkyne preto nemôžu namietať porušenie článku 39 ods. 2 písm. b) smernice 2014/59 zo strany SRB. Treba teda vychádzať z toho, že žalobkyne touto výhradou v podstate tvrdia, že SRB sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď v programe riešenia krízovej situácie schválila postup predaja realizovaný zo strany FROB, hoci tento postup zvýhodňoval Banco Santander v rozpore s článkom 39 ods. 2 písm. b) smernice 2014/59.

658 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v článku 6.6 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že postup predaja banky Banco Popular vedený zo strany FROB spĺňal požiadavky stanovené v článku 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 smernice 2014/59 a predovšetkým že všetci potenciálni nadobúdatelia boli oslovení v ten istý deň, mali prístup do tej istej virtuálnej dátovej miestnosti a pre ich ponuky platili tie isté podmienky a rovnaký termín.

659 V prvom rade z analýzy prvej výhrady vyplýva, že obmedzenie postupu na potenciálnych kupujúcich, ktorí sa zúčastnili na procese súkromného predaja, bolo odôvodnené. Žalobkyne nevysvetľujú, ako by toto obmedzenie mohlo zvýhodňovať Banco Santander voči ďalším štyrom inštitúciám, ktoré FROB oslovil, aby sa zúčastnili na postupe predaja.

660 Ďalej, pokiaľ ide o priebeh postupu, treba tiež pripomenúť, že z piatich potenciálnych nadobúdateľov, ktorých oslovil FROB, sa dvaja rozhodli, že sa na postupe predaja nezúčastnia, a jedného vylúčila ECB z dôvodov súvisiacich s bankovým dohľadom. Dňa 4. júna 2017 dvaja potenciálni nadobúdatelia, ktorí sa rozhodli zúčastniť na postupe predaja, Banco Santander a BBVA, podpísali dohodu o mlčanlivosti a 5. júna 2017 získali prístup do virtuálnej dátovej miestnosti. Dňa 6. júna 2017 im FROB zaslal list o postupe predaja, ako aj kúpno-predajnú zmluvu *(Sale and Purchase Agreement)*.

661 BBVA listom zo 6. júna 2017 informovala FROB, že sa rozhodla nepredložiť ponuku. BBVA v tomto liste uviedla:

„… vzhľadom na cenové obmedzenia a ďalšie podmienky stanovené v liste o postupe predaja, ako aj na nedostatok dostupných informácií BBVA nie je schopná predložiť ponuku podľa podmienok tohto listu o postupe predaja a kúpno-predajnej zmluvy *(Sale and Purchase Agreement, SPA)*, ktoré boli dnes predstavené.

Bez ohľadu na vyššie uvedené tiež potvrdzujeme, že ak by boli k dispozícii dostatočné informácie, ktoré by umožnili jej riadiacim orgánom riadne analyzovať transakciu, a ak by bolo možné zmeniť podmienky procesu, BBVA by mala záujem zúčastniť sa na ňom.“

662 Skutočnosť, že BBVA informovala FROB, že informácie, ktoré má k dispozícii, jej neumožňujú predložiť ponuku, nemožno vykladať v tom zmysle, že mala menej informácií ako Banco Santander.

663 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého skrátenie trvania postupu zvýhodnilo Banco Santander, treba poukázať na to, že v liste o postupe predaja bola stanovená rovnaká lehota pre všetkých účastníkov. Okrem toho všetci potenciálni nadobúdatelia sa už zúčastnili na procese súkromného predaja, a preto sa mohli oboznámiť s informáciami týkajúcimi sa Banco Popular a analyzovať ich počas rovnakého obdobia.

664 Okrem toho, ako zdôrazňuje SRB, stanovenie termínu na polnoc 6. júna bolo odôvodnené skutočnosťou, že v ten istý deň ECB vyhlásila, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, že Banco Popular teda nasledujúci deň nebola schopná pôsobiť na trhu, a preto bolo potrebné urýchlene prijať program riešenia krízovej situácie.

665 Navyše, ako vyplýva z bodu 661 vyššie a na rozdiel od tvrdení žalobkýň, BBVA v liste zaslanom FROB neodôvodnila svoje rozhodnutie nepredložiť ponuku nedostatkom času.

666 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň postup predaja, ktorý viedol FROB, nezvýhodňoval Banco Santander a že SRB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že tento postup spĺňa požiadavky stanovené v článku 39 ods. 2 písm. b) smernice 2014/59.

667 V dôsledku toho treba druhú výhradu zamietnuť.

– *O tretej výhrade týkajúcej sa existencie neoprávnenej výhody priznanej Banco Santander*

668 Žalobkyne namietajú existenciu neoprávnenej výhody poskytnutej Banco Santander v rozpore s článkom 39 ods. 2 písm. d) smernice 2014/59, keďže predložila svoju ponuku 7. júna 2017 o 3h12, teda mimo lehoty stanovenej zo strany SRB a FROB, a banka BBVA nebola informovaná o tom, že môže predložiť ponuku po uplynutí stanovenej lehoty. Domnievajú sa však, že ak by BBVA bola informovaná o tom, že lehota je flexibilná, určite by ponuku predložila. Žalobkyne sa domnievajú, že obsah listu o postupe predaja je v rozpore s tvrdením Banco Santander, podľa ktorého bol termín 6. júna 2017 o polnoci čisto orientačný.

669 Podľa kritéria stanoveného v článku 39 ods. 2 písm. d) smernice 2014/59 predaj neposkytuje neoprávnenú výhodu nijakému potenciálnemu kupujúcemu.

670 Treba pripomenúť, že listom zo 7. júna 2017 FROB informoval SRB o výsledkoch postupu predaja a uviedol, že spoločnosť Banco Santander 7. júna o 3h12 predložila ponuku a že za predaj akcií banky Banco Popular ponúka cenu jedno euro. FROB navrhol, aby bola spoločnosť Banco Santander ako predkladateľ ponuky v rámci súťažného postupu predaja banky Banco Popular určená ako nadobúdateľ banky Banco Popular v programe riešenia krízovej situácie.

671 SRB v programe riešenia krízovej situácie uviedla, že postup predaja Banco Popular vedený zo strany FROB spĺňal požiadavky stanovené v článku 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 smernice 2014/59, a prijala návrh FROB na určenie banky Banco Santander ako nadobúdateľa Banco Popular.

672 Táto výhrada sa preto musí vykladať v tom zmysle, že žalobkyne ňou tvrdia, že SRB sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď v programe riešenia krízovej situácie schválila návrh FROB na určenie Banco Santander ako nadobúdateľa, hoci táto banka získala neoprávnenú výhodu v rámci postupu predaja, čo je v rozpore s článkom 39 ods. 2 písm. d) smernice 2014/59.

673 Treba poukázať na to, že SRB v rozhodnutí o predaji nestanovila nijakú lehotu na výber nadobúdateľa Banco Popular. Žalobkyne teda nesprávne tvrdia, že lehotu na predloženie ponúk stanovila SRB.

674 V liste o postupe predaja FROB stanovil časový harmonogram priebehu postupu predaja Banco Popular. Tento harmonogram stanovoval, že záväzné ponuky sa musia predložiť do polnoci 6. júna 2017. V časovom harmonograme bolo ďalej uvedené, že 7. júna 2017 o 1h00 budú kontaktovaní predkladatelia ponúk s cieľom dokončiť postup a vybrať ponuku, následne mal byť o 5h30 (v prípade potreby) prijatý program riešenia krízovej situácie zo strany SRB a vykonaná kúpno-predajná zmluva, potom mal o 6h30 nasledovať vykonávací akt FROB a o 7h00 uzavretie a oznámenie transakcie.

675 Ako uviedla Banco Santander, harmonogram postupu predaja stanovený v liste o postupe predaja mal umožniť ukončenie všetkých formalít 7. júna 2017 o 7h00, aby Banco Popular mohla normálne fungovať po otvorení trhov, a to najmä s cieľom vyhnúť sa prerušeniu vykonávania svojich zásadných funkcií.

676 Keďže BBVA 6. júna pred uplynutím lehoty oznámila, že nepredloží ponuku, a toto rozhodnutie neodôvodnila nedostatkom času, nemožno sa domnievať, že skutočnosť, že Banco Santander predložila ponuku po uplynutí lehoty, jej poskytla neoprávnenú výhodu vo vzťahu k BBVA.

677 Tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého by BBVA určite predložila ponuku, ak by bola informovaná o tom, že lehota stanovená zo strany FROB je „flexibilná“, je čisto špekulatívne. Navyše je v rozpore s tvrdením žalobkýň uvedeným v replike, podľa ktorého SRB mala zabezpečiť fungovanie Banco Popular až do víkendu 10. a 11. júna 2017, aby BBVA mohla dokončiť svoju analýzu finančnej situácie Banco Popular a predložiť ponuku. Žalobkyne teda nemôžu tvrdiť, že predĺženie lehoty na predloženie ponúk o niekoľko hodín by BBVA umožnilo predložiť ponuku.

678 Keďže Banco Santander bola jediným účastníkom postupu, ktorý predložil záväznú ponuku, a keďže po oznámení BBVA bolo isté, že ani jedna z ostatných inštitúcií vyzvaných na účasť na postupe predaja ponuku nepredloží, skutočnosť, že FROB túto ponuku prijal, hoci bola predložená po uplynutí lehoty stanovenej v liste o postupe predaja, nemohla poskytnúť Banco Santander neoprávnenú výhodu.

679 Okrem toho z článku 24 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 vyplýva:

„Jednotná rada uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti bez toho, aby boli splnené požiadavky na ponúkanie na trhu stanovené v odseku 2 písm. e), ak skonštatuje, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil plnenie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií, a najmä, ak sú splnené tieto podmienky:

a) domnieva sa, že existuje podstatné ohrozenie finančnej stability spôsobené alebo zhoršené zlyhaním alebo pravdepodobným zlyhaním inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a

b) sa domnieva, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti pri riešení tejto hrozby alebo plnení cieľa riešenia krízových situácií uvedeného v článku 14 ods. 2 písm. b).“

680 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako je uvedené v bode 629 vyššie, SRB v článku 6.6 programu riešenia krízovej situácie poukázala na to, že keďže ponuku predložil jediný nadobúdateľ, bolo obozretné akceptovať jeho podmienky, a tak zabrániť nekontrolovanej platobnej neschopnosti banky Banco Popular, ktorá by okrem iného mohla zasiahnuť jej zásadné funkcie.

681 Keby totiž SRB neprijala návrh FROB na vymenovanie spoločnosti Banco Santander za nadobúdateľa banky Banco Popular, táto banka by bola zlikvidovaná. Ako však bolo konštatované v rámci analýzy piateho žalobného dôvodu, v súlade s článkom 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 by likvidácia Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania neumožnila dosiahnuť ciele uvedené v článku 14 tohto nariadenia v rovnakom rozsahu ako riešenie krízovej situácie. Predovšetkým bolo konštatované, že riešenie krízovej situácie bolo potrebné na dosiahnutie cieľov spočívajúcich v zabezpečení kontinuity vykonávania zásadných funkcií Banco Popular a v zabránení významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu.

682 FROB zaslal SRB výsledky postupu predaja Banco Popular v dostatočnom časovom predstihu, aby SRB mohla prijať program riešenia krízovej situácie a predložiť ho Komisii 7. júna 2017 o 5h13. Komisia tak prijala rozhodnutie, ktoré umožnilo nadobudnutie účinnosti programu riešenia krízovej situácie v ten istý deň o 6h30. Priebeh postupu teda umožnil FROB ukončiť všetky formálne náležitosti a uzavrieť predaj pred uplynutím lehoty stanovenej v liste o postupe predaja, t. j. pred 7h00 dňa 7. júna 2017.

683 Z toho vyplýva, že návrh FROB vymenovať Banco Santander za nadobúdateľa Banco Popular neposkytol Banco Santander neoprávnenú výhodu a že SRB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že postup predaja spĺňa požiadavky stanovené v článku 39 ods. 2 písm. d) smernice 2014/59.

684 V dôsledku toho treba tretiu výhradu zamietnuť.

– O štvrtej výhrade týkajúcej sa skutočnosti, že cieľom postupu predaja nebolo dosiahnuť čo najvyššiu predajnú cenu

685 Žalobkyne tvrdia, že cieľom nebolo získať najvyššiu možnú predajnú cenu v rozpore s článkom 39 ods. 2 písm. f) smernice 2014/59. Domnievajú sa, že minimalizácia počtu potenciálnych kupujúcich vylúčila akúkoľvek možnosť hospodárskej súťaže medzi jednotlivými aktérmi v bankovom sektore, ktorá by umožnila získať najvyššiu možnú predajnú cenu.

686 Treba vychádzať z toho, že touto výhradou žalobkyne v podstate vytýkajú SRB, že porušila článok 24 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka nástroja odpredaja obchodnej činnosti, v spojení s článkom 39 ods. 2 písm. f) smernice 2014/59 tým, že v rozhodnutí o predaji obmedzila postup predaja na päť podnikov, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja.

687 Podľa kritéria upraveného v článku 39 ods. 2 písm. f) smernice 2014/59 je cieľom odpredaja v čo najväčšej miere maximalizovať predajnú cenu dotknutých akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov.

688 Treba však pripomenúť, že z analýzy prvej výhrady vyplýva, že rozhodnutie SRB obmedziť postup predaja na päť subjektov, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja, bolo odôvodnené potrebou ukončiť postup vo veľmi krátkom čase a zabrániť riziku úniku informácií o situácii Banco Popular, a teda rizikám pre finančnú stabilitu.

689 Navyše v článku 2 písm. b) rozhodnutia o predaji SRB uviedla, že postup predaja by sa mal zamerať na maximalizáciu predajnej ceny a zároveň zohľadniť potrebu rýchleho riešenia krízovej situácie. Uviedla tiež, že hlavným kritériom hodnotenia ponúk je ponúknutá cena.

690 V liste o postupe predaja FROB uviedol, že cena navrhovaná v ponukách musí byť jedno euro alebo vyššia.

691 Žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktoré by preukazovalo, že obmedzenie počtu potenciálnych nadobúdateľov na piatich účastníkov procesu súkromného predaja neumožnilo skutočnú cenovú súťaž medzi nimi.

692 SRB nemožno vytýkať okolnosti, ktoré nastali počas postupu, a to že štyria z piatich účastníkov sa vzdali práva predložiť záväznú ponuku a že jediná predložená záväzná ponuka navrhovala kúpnu cenu vo výške jedného eura.

693 Žalobkyne teda nesprávne tvrdia, že cieľom rozhodnutia o predaji nebolo maximalizovať predajnú cenu v rozpore s článkom 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 ods. 2 písm. f) smernice 2014/59.

694 V replike žalobkyne ďalej uvádzajú, že na základe troch možností uvedených v liste o postupe predaja sa uchádzači mohli domnievať, že FROB im nepriamo naznačuje, že straty povedú k čiastočnému alebo úplnému zániku imania Banco Popular. Tvrdia, že na získanie ceny, ktorá maximalizuje hodnotu akcií, by bolo potrebné, aby SRB od potenciálnych kupujúcich požadovala, aby straty určili sami.

695 Žalobkyne týmto tvrdením spochybňujú obsah listu o postupe predaja, ktorý prijal FROB. FROB v tomto liste uviedol, že v ponukách musí byť uvedená cena navrhnutá za prevod akcií Banco Popular podľa troch možností.

696 Na jednej strane stačí uviesť, že toto tvrdenie žalobkýň je čisto špekulatívne a nezakladá sa na vecných informáciách, ale na údajnom dojme, ktorý mali uchádzači pri čítaní listu o postupe predaja. Na druhej strane toto tvrdenie neumožňuje určiť, čo žalobkyne vytýkajú SRB.

697 Okrem toho treba zamietnuť čisto špekulatívne tvrdenia žalobkýň, podľa ktorých na jednej strane Banco Santander vedela, že predložila ponuku ako jediná, a na druhej strane rozhodnutie predať Banco Popular za cenu jedno euro bolo prijaté vopred.

698 V dôsledku toho treba štvrtú výhradu zamietnuť.

699 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že postup predaja Banco Popular porušil článok 24 nariadenia č. 806/2014 a článok 39 ods. 2 písm. a), b), d) a f) smernice 2014/59.

700 Desiaty žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O jedenástom žalobnom dôvode založenom na tom, že SRB nevykoná konečné ocenenie ex post

701 Troma novými žalobnými dôvodmi uvedenými v replike, ktoré sú zoskupené do jedenásteho žalobného dôvodu, žalobkyne tvrdia, že skutočnosť, že SRB nevykonala konečné ocenenie *ex post*, predstavuje po prvé porušenie článku 20 ods. 3 a 11 nariadenia č. 806/2014, po druhé porušenie povinnosti odôvodnenia, práva na obhajobu a práva na účinný prostriedok nápravy a po tretie porušenie podstatných formálnych náležitostí.

702 Žalobkyne uvádzajú, že o tom, že konečné ocenenie *ex post* sa neuskutoční, sa dozvedeli z odpovede SRB na otázku položenú Všeobecným súdom v tomto konaní.

703 SRB totiž 30. júla 2018 v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania uviedla, že po ocenení 2 nebude nasledovať konečné ocenenie *ex post*. Uviedla, že z dôvodu osobitostí prejednávanej veci dospela k záveru, že konečné ocenenie *ex post* by nemalo nijaký praktický význam v rámci článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 ani by neviedlo k rozhodnutiu o kompenzácii upravenej v článku 20 ods. 12 tohto nariadenia.

704 Treba poukázať na to, že konečné ocenenie *ex post* stanovené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 sa zo svojej podstaty vykonáva po prijatí programu riešenia krízovej situácie.

705 Navyše, ako je uvedené v bode 603 vyššie, podľa článku 20 ods. 13 nariadenia č. 806/2014 také predbežné ocenenie, akým je ocenenie 2, predstavuje právoplatný základ na prijatie programu riešenia krízovej situácie.

706 Stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa zákonnosť aktu Únie posudzuje na základe skutkových alebo právnych okolností existujúcich v deň prijatia aktu (pozri rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že je vylúčené, aby sa pri posudzovaní zákonnosti tohto aktu zohľadnili skutočnosti, ktoré nastali po dátume prijatia aktu Únie (pozri rozsudok zo 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisia, T-201/11, EU:T:2014:1096, bod 64 a citovanú judikatúru).

707 Z toho vyplýva, že to, či bolo alebo nebolo vykonané konečné ocenenie *ex post*, nemá vplyv na platnosť programu riešenia krízovej situácie, keďže také ocenenie je zjavne vykonané až po jeho prijatí.

708 Navyše treba poukázať na to, že žalobkyne nemôžu tvrdiť, že pokiaľ sa nevykoná konečné ocenenie *ex post*, program riešenia krízových situácií nie je dostatočne odôvodnený. Prijatie konečného ocenenia *ex post* totiž v nijakom prípade neumožňuje SRB dodatočne doplniť odôvodnenie programu riešenia krízových situácií.

709 Tvrdenia, ktoré žalobkyne uviedli v rámci jedenásteho žalobného dôvodu, sú preto neúčinné a tento žalobný dôvod treba zamietnuť.

O návrhoch na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie dôkazných prostriedkov

710 Žalobkyne navrhli, aby Všeobecný súd nariadil rôzne opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a dôkazné prostriedky.

711 Na jednej strane žalobkyne v žalobe a v replike, ako aj v listoch z 15. novembra 2018, z 20. apríla 2021 a z 28. mája 2021 navrhli, aby Všeobecný súd nariadil predloženie rôznych dokumentov.

712 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd uznesením o nariadení dôkazného prostriedku z 12. mája 2021 podľa článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3 a článku 103 rokovacieho poriadku nariadil SRB, aby predložila určité dokumenty uvedené v bode 95 vyššie. Uznesením z 9. júna 2021 Všeobecný súd rozhodol, že dokumenty, ktoré SRB predložila v dôvernom znení, nie sú relevantné na účely vyriešenia sporu. Naproti tomu list Banco Popular adresovaný ECB zo 6. júna 2017 bol s výnimkou prílohy sprístupnený ostatným účastníkom konania.

713 Na druhej strane žalobkyne v žalobe navrhli vypočutie viacerých svedkov.

714 Pokiaľ ide o návrhy na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania podané účastníkom konania, treba pripomenúť, že len Všeobecný súd rozhoduje o prípadnej potrebe doplniť informácie, ktorými disponuje vo veciach, o ktorých rozhoduje (pozri rozsudky z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 117 a citovanú judikatúru, a z 12. novembra 2020, Fleig/ESVČ, C-446/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:918, bod 53).

715 Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, aj keď návrh na vypočutie svedkov uvedený v žalobe presne označuje skutočnosti, s ohľadom na ktoré má byť vypočutý svedok alebo svedkovia, a dôvody odôvodňujúce ich vypočutie, Všeobecnému súdu prináleží posúdiť dôležitosť návrhu vo vzťahu k predmetu konania a k potrebe vykonať výsluch označených svedkov (pozri rozsudky z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 118 a citovanú judikatúru, a z 22. októbra 2020, Silver Plastics a Johannes Reifenhäuser/Komisia, C-702/19 P, EU:C:2020:857, bod 29).

716 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že informácie uvedené v spise, ako aj vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní sú dostatočné na to, aby Všeobecný súd mohol rozhodnúť, keďže bol schopný prijať užitočné rozhodnutie na základe návrhov, žalobných dôvodov a tvrdení uvedených počas konania, ako aj s prihliadnutím na dokumenty predložené účastníkmi konania.

717 Z toho vyplýva, že návrhy žalobkýň na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania treba zamietnuť, ako aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

718 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, nariadi, aby nahradil trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je potrebné uložiť im povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, ako aj nahradiť trovy konania vynaložené zo strany SRB a Banco Santander v súlade s návrhmi týchto účastníkov konania.

719 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada a Komisia teda znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB) a banke Banco Santander, SA.**

3. **Španielske kráľovstvo, Európsky parlament, Rada Európskej únie a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. júna 2022.

Podpisy

Obsah

Právny rámec . . . 2

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby . . . 6

O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie . . . 6

O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie . . . 8

O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017 . . . 11

O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie . . . 13

Konanie a návrhy účastníkov konania . . . 13

Právne posúdenie . . . 15

O prípustnosti . . . 16

O veci samej . . . 21

Úvodné pripomienky . . . 21

– O rozsahu žaloby . . . 21

– O rozsahu preskúmania Všeobecným súdom . . . 23

O druhom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom článok 18, článok 24 ods. 2 písm. a) a článok 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj články 32, 38 a 43 smernice 2014/59 porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty . . . 24

– O pôsobnosti námietky nezákonnosti . . . 25

– O námietke nezákonnosti článku 18 nariadenia č. 806/2014 . . . 26

O treťom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 21, 22, 24 a 27 nariadenia č. 806/2014, ako aj články 38 a 63 smernice 2014/59 porušujú majetkové právo zakotvené v článku 17 ods. 1 Charty a zásadu slobody podnikania zakotvenú v článku 16 Charty . . . 36

O prvom a štvrtom žalobnom dôvode založenom na nedostatku odôvodnenia programu riešenia krízových situácií, na porušení práva na dobrú správu vecí verejných zakotveného v článku 41 ods. 2 písm. b) a c) Charty a na porušení práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty . . . 37

– O prvej výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia . . . 38

– O druhej výhrade založenej na porušení práva na prístup k spisu . . . 43

– O tretej výhrade založenej na porušení práva na účinný prostriedok nápravy . . . 45

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a článku 32 smernice 2014/59 48

– O prvej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa prvej podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 48

– O druhej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa druhej podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 52

– O tretej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa tretej podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 56

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady obozretnosti v bankovom sektore 58

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery . . . 60

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok a zásady proporcionality zakotvených v článkoch 17 a 52 Charty 62

O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 69

– O prvej výhrade týkajúcej sa nezávislosti experta, ktorý vykonal ocenenie 2 71

– O druhej výhrade týkajúcej sa súbežnej existencie dvoch ocenení ex ante 72

– O tretej výhrade týkajúcej sa metódy použitej pri ocenení 2 74

– O štvrtej výhrade týkajúcej sa vierohodnosti ocenenia 2 76

O desiatom žalobnom dôvode založenom na tom, že postup predaja Banco Popular porušuje článok 24 nariadenia č. 806/2014 a článok 39 ods. 2 písm. a), b), d) a f) smernice 2014/59 . . . 79

– O prvej výhrade týkajúcej sa transparentnosti postupu predaja 80

– O druhej výhrade založenej na existencii diskriminácie v prospech Banco Santander . 83

– O tretej výhrade týkajúcej sa existencie neoprávnenej výhody priznanej Banco Santander 85

– O štvrtej výhrade týkajúcej sa skutočnosti, že cieľom postupu predaja nebolo dosiahnuť čo najvyššiu predajnú cenu 87

O jedenástom žalobnom dôvode založenom na tom, že SRB nevykoná konečné ocenenie ex post 88

O návrhoch na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie dôkazných prostriedkov 89

O trovách 90